

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/265

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 6. prosinca 2018.

P.Z. br. 55 1

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. prosinca 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu i Margaretu Mađerić, državne tajnice u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/162

Urbroj: 50301-25/14-18-6

Zagreb, 6. prosinca 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Nadu Murganić, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu i Margaretu Mađerić, državne tajnice u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Zagreb, prosinac 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o psihološkoj djelatnosti sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 05/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Psihološka djelatnost je po prvi puta uređena Zakonom o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03, u daljnjem tekstu: Zakon). Tim se Zakonom uređuje sadržaj, područje primjene, uvjeti i načini obavljanja te organizacija i nadzor psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, a isti do sada nije mijenjan niti dopunjavan što je rezultiralo neusklađenošću pojedinih odredbi Zakona s pozitivnim propisima Republike Hrvatske.

Slijedom toga, uočena je potreba da se Zakon nomotehnički osuvremeni i uredi, te da ga se uskladi s, između ostalih, odredbama Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju (Narodne novine, br. 107/07 i 118/12) i Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15).

Također je uočena potreba za usklađivanjem Zakona sa suvremenim načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse, radi poboljšanja kvalitete obavljanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, potreba za jasnijim uređenjem uvjeta za obavljanje i prestanak obavljanja djelatnosti, prava i obveza stručnog usavršavanja, te organizaciju obavljanja djelatnosti, kao i proširenje javnih ovlasti Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora) na postupke priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Stupanjem na snagu Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, pokazala se potreba intervencije u odredbe Zakona radi usklađivanja s odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u dijelu propisivanja uvjeta za obavljanje psihološke djelatnosti kao regulirane profesije, kao i u dijelu javnih ovlasti Hrvatske psihološke komore, koja bi trebala kao nadležno tijelo provoditi postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, te je Komori bilo potrebno dati javnu ovlast za vođenje postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Sukladno punopravnom članstvu Republike Hrvatske u Europskoj uniji potrebno je jasnije uređenje rada osoba koje obavljaju psihološku djelatnost - stranaca i državljana članica Europske unije.

Opseg, složenost i značaj psihološke djelatnosti za unaprjeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, kao i društva u cjelini nameću potrebu donošenja novog osuvremenjenog Zakona o psihološkoj djelatnosti čime će se stvoriti uvjeti za uspješnije djelovanje profesije psihologa.

Razvoj psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj od vremena donošenja važećeg Zakona ogleda se i u kvantitativnim pokazateljima o kojima Hrvatska psihološka komora vodi evidencije i službene zabilježbe. Prema Registru Hrvatskog psihološkog društva u vremenu neposredno prije donošenja Zakona o psihološkoj djelatnosti odnosno u listopadu 2002. godine u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 1807 psihologa. U listopadu 2018. godine u Hrvatskoj psihološkoj komori evidentirano je ukupno 3535 psihologa.

Porast općeg interesa za psihologiju vidljiv je i kroz otvaranje novih studijskih programa psihologije na sveučilištima u Hrvatskoj što se odražava kao stabilan broj vježbenika prijavljenih u Komoru na godišnjoj razini. Tako je u 2012. godini prijavljeno 250, u 2013. godini 312, u 2014. godini 350, u 2015. godini 257, u 2016. godini 300, u 2017. godini 228 vježbenika, a do rujna 2018. godine u Komori je prijavljen ukupno 161 psiholog.

Nedovoljno jasno definiranje psihološke djelatnosti u važećem Zakonu, dovelo je do različitih poteškoća u praksi, te je na primjer, bilo moguće da se djelatnošću bave psiholozi koji nisu članovi Komore, odnosno nemaju opću ni posebnu dopusnicu, obzirom da nije bilo potpuno jasno je li djelatnost kojom se bavi psihološka djelatnost kako je definira Zakon.

U svrhu jasnoće i usklađivanja propisa potrebno je jasnije uređenje uvjeta za upis u imenik psihologa, odnosno izmjena odredbi koje reguliraju izdavanje i obnovu opće i posebne dopusnice, te usklađivanje uvjeta za prestanak prava za obavljanje psihološke djelatnosti, te odgovarajući pravni lijekovi.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom i posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Prema predloženom normativnom rješenju uređuje se sadržaj, uvjeti i način obavljanja psihološke djelatnosti, standard obrazovanja, stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Umjesto dosadašnje definicije da je psiholog osoba koja je završila „dodiplomsko obrazovanje namijenjeno izobrazbi psihologa“ uvodi se da je psiholog osoba koja je završila „dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog“.

Radi usklađivanja sa Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15), Hrvatskoj psihološkoj komori daje se javna ovlast za vođenje postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija kao nadležnom tijelu osim u slučajevima kada je psiholozima priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi kada se ista priznaje sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja.

U svrhu usklađivanja s odredbama Zakona o uslugama (Narodne novine, broj 80/11) i s ciljem administrativnog rasterećenja, briše se obveza pribavljanja i obnove općih i posebnih dopusnica za obavljanje psihološke djelatnosti svakih šest godina, te mogućnost oduzimanja opće i posebne dopusnice psihologu koji u propisanom roku ne obnovi dopusnicu.

Umjesto dopusnica uvodi se status ovlaštenog psihologa, koji se stječe priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti kada se utvrdi da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Rješenjem o priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti psiholog stječe pravo na obavljanje djelatnosti.

Pravo na obavljanje djelatnosti se gubi kada nastupe taksativno navedeni razlozi između ostalog i kada ne ispuni obvezu stručnog usavršavanja propisanog predloženim normativnim rješenjem.

Uvodi se mogućnost da psiholog traži da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije u vidu specifičnih znanja i vještina specijaliziranih za pojedino područje primijenjene psihologije, te istome Komora može priznati specijalnost rješenjem.

Specijalnost se upisuje u Imenik Komore što omogućava poticanje razvoja struke u specifičnim područjima.

Jasno i precizno se propisuje što se smatra psihološkom djelatnošću i koji su uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Članstvo u Komori za psihologe nije obvezno, međutim, ako psiholog obavlja psihološku djelatnost u smislu predloženog normativnog rješenja, da bi dobio status ovlaštenog psihologa mora biti i član Komore. Navedeno normativno rješenje omogućava psiholozima koji ne obavljaju psihološku djelatnost pravo izbora na članstvo u Komori, a ujedno osigurava kontrolu kvalitete i standarda rada onih psihologa koji obavljaju djelatnost.

Hrvatska psihološka komora se definira kao pravna osoba s javnim ovlastima koja se upisuje u sudski registar, a uz postojeće javne ovlasti Komore kao takve definiraju se i pojedine druge ovlasti. U cilju poboljšanja standarda obavljanja psihološke djelatnosti, Komori se povjerava ovlast odlučivanja o stjecanju, privremenoj zabrani i prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Dodaju se odredbe o Etičkom odboru i Sudu časti. Detaljnije se uređuju djelokrug, nadležnost, način odlučivanja i sastav tijela Komore. Uređuje se postupak izbora i imenovanja članova tijela, te se propisuje uvjeti razrješenja predsjednika, podpredsjednika i članova Upravnog i Nadzornog odbora prije isteka mandata. Iako se propisuje da će Komora statutom urediti ustrojstvo, nadležnost, sastav, način izbora, prava, način odlučivanja i dužnosti tijela Komore, ovim Zakon se propisuje dio ustrojstva, sastava i načina odlučivanja tijela Komore u cilju osiguravanja organizacije i strukture u skladu s intencijom zakonodavca.

Komora se obvezuje na podnošenje redovnog godišnjeg izvješća ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Također, odredbama predloženog normativnog rješenja preciznije se uređuje pokretanje, način provođenja i predmet nadzora kao i ovlasti Komore povodom stručnim nadzorom uočenih nepravilnosti.

Detaljnije se uređuju prava i obveze mentora i vježbenika u vezi obavljanja vježbeničkog staža te se regulira provođenje psihološkog stručnog ispita (ranije: stručni ispit).

Uvode se jasnije prekršajne odredbe za fizičku osobu koja obavlja psihološku djelatnosti, kao i za pravnu osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi koja zaposli ili sklopi ugovor o radu s osobom koja ne ispunjava uvjete propisane za obavljanje psihološke djelatnosti.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU PREDLOŽENOGA ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 102 - Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku za 2019. godinu i projekcijama za 2020. i 2021. godinu na Aktivnosti A792007 – Administracija i upravljanje.

PRIJEDLOG ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

DIO PRVI

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuju se sadržaj, uvjeti i način obavljanja psihološke djelatnosti, te standard obrazovanja i stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 3.

Pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. *psiholog* je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima
2. *ovlašteni psiholog* je psiholog kojem je priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti i koji je upisan u Imenik psihologa
3. *korisnik psiholoških usluga* je osoba ili skupina osoba prema kojoj se provode stručni postupci psihološke djelatnosti, ili fizička ili pravna osoba/poslodavac koja naručuje psihološku uslugu zbog procjene osobe ili skupine osoba u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihovog ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana
4. *primijenjena psihologija* je sustav psiholoških disciplina koje se bave primjenom psihologijskih spoznaja i postupaka s ciljem unaprjeđenja zdravlja, kvalitete života i učinkovitosti u različitim područjima ljudske djelatnosti
5. *privatna psihološka praksa* je obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti.

Članak 4.

Psihološka djelatnost je sustav pojedinačno ili skupno usmjerenih stručnih postupaka utemeljen na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse, koji obuhvaća:

- prevenciju, kao psihološke postupke provedene s ciljem zaštite mentalnog zdravlja, povećanja sposobnosti za suočavanje sa svakodnevnim zahtjevima i kriznim situacijama te smanjenja rizika od obolijevanja, ozljeđivanja i psihosocijalnih problema

- psihološku procjenu i psihodijagnostiku kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti, osobina ličnosti, emocionalnog i socijalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga, u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihovog ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana
- psihološke postupke namijenjene profesionalnom usmjeravanju, utvrđivanju i poboljšanju kvalitete profesionalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga s ciljem optimalnog iskorištavanja osobnih potencijala, poboljšanja skupne i organizacijske djelotvornosti te unaprjeđenja specifične zdravstvene zaštite radnika
- psihološke i psihoterapijske tretmane i psihološko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti
- obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama
- stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti, osobina i ponašanja
- psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice
- psihološka vještačenja.

Članak 5.

Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini, razvoja i unaprjeđenja organizacija i institucija te društva u cjelini.

Članak 6.

Psihološka djelatnost obavlja se u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje, kvalitetu života i učinkovitost korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija, kao i društvo u cjelini.

DIO DRUGI

POGLAVLJE I.

STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 7.

Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti stječe se priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Članak 8.

(1) Psihologu će se priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti ako:

1. je član Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora)
2. je poslovno sposoban
3. ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja
4. ima položen psihološki stručni ispit
5. nije pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela:
  - kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) (Narodne novine, br. 110/97, 27/98, 50/00 – Odluka USRH, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – Odluka USRH, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11)
  - protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17)
6. mu nije pravomoćno izrečena prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji
7. se protiv njega ne vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta.

(2) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka nema hrvatsko državljanstvo, mora poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom psihološke djelatnosti, odnosno razinu Zajedničkog europskog referentnog okvira C1.

(3) Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti priznaje se na zahtjev psihologa nakon završenog jednogodišnjeg vježbeničkog staža i položenog psihološkog stručnog ispita.

(4) O zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(6) Komora na temelju rješenja iz stavka 4. ovoga članka upisuje psihologa u Imenik psihologa.

Članak 9.

(1) Ovlaštenom psihologu pravo na obavljanje psihološke djelatnosti prestaje:

- smrću
- ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje psihološke djelatnosti
- ako nastanu okolnosti zbog kojih više ne ispunjava uvjete za upis u Imenik psihologa
- ako ne ispunjava obveze stručnog usavršavanja iz članka 14. ovoga Zakona
- na njegov zahtjev
- ako teško povrijedi etički kodeks psihološke djelatnosti
- ako mu je nakon obavljenog stručnog nadzora ili disciplinskom mjerom oduzeto pravo na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) O prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

Članak 10.

(1) Ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost:

- u slučaju lišenja poslovne sposobnosti, od dana pravomoćnosti odluke o lišenju poslovne sposobnosti
- u slučaju izricanja prekršajne pravne sankcije za nasilje u obitelji, od dana pravomoćnosti odluke suda
- u slučaju osude na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci, od dana pravomoćnosti odluke suda
- u slučaju zabrane obavljanja psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o zabrani obavljanja psihološke djelatnosti
- u slučaju oduzimanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o oduzimanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) U ostalim slučajevima ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost od dana izvršnosti rješenja Komore o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

POGLAVLJE II.

NAČIN OBAVLJANJA PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 11.

(1) Psihološka djelatnost obavlja se po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama odnosno rješenja o prijemu ili kao privatna psihološka praksa.

(2) Privatnu psihološku praksu može obavljati ovlaštteni psiholog ili više ovlaštenih psihologa zajednički.

(3) Osobe koje obavljaju privatnu psihološku praksu, sa sjedištem u državi na teritoriju Europskog gospodarskog prostora, mogu trajno obavljati psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj ako se upišu u odgovarajući upisnik.

(4) Osobe koje obavljaju privatnu psihološku praksu, sa sjedištem u državi na teritoriju Europskog gospodarskog prostora, mogu obavljati psihološku djelatnost i na privremenoj ili povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj, bez obveze registracije sjedišta i upisa psihološke djelatnosti u odgovarajući upisnik.

Članak 12.

(1) Ovlaštteni psiholog dužan je prije početka rada u privatnoj psihološkoj praksi o tome obavijestiti Komoru.

(2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 2. ovoga članka upisuje ovlaštenog psihologa u odgovarajuće upisnike privatne psihološke prakse.

Članak 13.

(1) Ovlaštteni psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem privatne psihološke prakse.

(2) Ovlaštteni psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti.

(3) Ako ovlaštteni psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

POGLAVLJE III.

PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 14.

(1) Ovlaštteni psiholog ima pravo i obavezu stručnog usavršavanja koje obuhvaća kontinuirano praćenje razvoja psihološke znanosti i stjecanje novih kompetencija radi održavanja i unapređenja kvalitete provođenja stručnih postupaka i mjera, kao i pravo na stjecanje specijaliziranih stručnih kompetencija potrebnih za pojedino područje primijenjene psihologije.

(2) Poslodavac je dužan omogućiti ovlaštenom psihologu sudjelovanje na stručnom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja iz stavka 1. ovoga članka uređuju se općim aktom Komore.

Članak 15.

- (1) Ovlašteni psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije u vidu specifičnih znanja i vještina specijaliziranih za pojedino područje primijenjene psihologije za obavljanje psihološke djelatnosti koja obuhvaća stručno zahtjevnije oblike rada i zahtjeva specifičnu izobrazbu za samostalni rad u različitim područjima primijenjene psihologije (u daljnjem tekstu: specijalnost).
- (2) Područja primijenjene psihologije u kojima se ovlaštenom psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom.
- (3) O zahtjevu za priznanje specijalnosti rješenjem odlučuje Komora.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Priznata specijalnost upisuje se u Imenik psihologa.

Članak 16.

- (1) Psihološke testove i mjerne instrumente koje je propisala Komora (u nastavku: psihodijagnostička sredstva) može samostalno odabrati, primjenjivati i interpretirati samo ovlašteni psiholog, sukladno standardima koje određuje Komora.
- (2) Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava utvrđuje Komora općim aktom.
- (3) Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili dijelovima preslikavati i na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama.
- (4) Zabrana iz stavka 3. ovoga članka odnosi se na sve psihologe, izdavače i distributere psihodijagnostičkih sredstava, psihotehničare, pomoćno osoblje, korisnike psiholoških usluga i druge sudionike u psihodijagnostičkom procesu.
- (5) Neovlaštenim osobama iz stavka 3. ovoga članka smatraju se osobe koje nisu psiholozi te ne sudjeluju u procesu izrade, distribucije, primjene i interpretacije psihodijagnostičkih sredstava.

Članak 17.

Pri obavljanju psihološke djelatnosti ovlašteni psiholog je obvezan djelovati sukladno etičkom kodeksu psihološke djelatnosti i treba se suzdržavati od svake aktivnosti koja nije spojiva s ugledom i dostojanstvom psihologa.

Članak 18.

- (1) Korisnik psiholoških usluga ima pravo upoznati se s rezultatima obavljenih psiholoških usluga u skladu s etičkim kodeksom psihološke djelatnosti.

(2) Podatke o osobnom ili obiteljskom životu korisnika psiholoških usluga ovlašteni psiholog dužan je čuvati kao profesionalnu tajnu.

(3) Čuvanje profesionalne tajne obveza je i nakon prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

POGLAVLJE IV.

HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA

Članak 19.

(1) Komora je samostalna i neovisna strukovna organizacija psihologa u Republici Hrvatskoj koja brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u psihološkoj djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Komora ima status pravne osobe s javnim ovlastima.

Članak 20.

(1) Sjedište Komore je u Zagrebu.

(2) Komora se upisuje u sudski registar.

Članak 21.

(1) Na temelju javne ovlasti Komora:

- donosi rješenje o upisu psihologa u Komoru
- donosi rješenje o priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti
- odlučuje o postupcima upisa u odgovarajuće imenike, upisnike i evidencije temeljem ovog Zakona
- donosi rješenje o privremenoj zabrani i prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti
- donosi rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog, kao nadležno tijelo sukladno posebnom propisu
- obavlja stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa
- propisuje razinu specijalnosti u pojedinim područjima primijenjene psihologije i donosi rješenje o priznavanju specijalnosti
- vodi zakonom propisane imenike, upisnike i evidencije
- izdaje potvrde iz evidencija koje vodi u skladu s ovim Zakonom.

(2) Uvjete za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog u svrhu poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj propisuje općim aktom Komora.

Članak 22.

Osim poslova iz članka 21. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

- prati i unapređuje rad ovlaštenih psihologa i uvjete za njihov rad
- utvrđuje popise psihodijagnostičkih sredstava za njihovu primjenu, te poduzima mjere zaštite od njihove neovlaštene primjene

- prati i nadzire provođenje etičkog kodeksa psihološke djelatnosti, provodi disciplinski postupak i izriče disciplinske mjere za disciplinske povrede članova Komore
- zastupa članove Komore u zaštiti njegovih profesionalnih interesa
- potiče i organizira stručno usavršavanje članova Komore
- surađuje s drugim komorama, strukovnim udrugama, stručnim, obrazovnim i znanstvenim institucijama u zemlji i inozemstvu
- surađuje s državnim tijelima i tijelima jedinica lokalne uprave i regionalne (područne) samouprave u rješavanju pitanja značajnih za ostvarivanje zadaća psihološke djelatnosti
- obavlja i sve druge poslove utvrđene ovim Zakonom, statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 23.

(1) Komora vodi imenik psihologa, imenik psihologa vježbenika, upisnik članova Komore, upisnik samostalne privatne psihološke prakse i upisnik zajedničke privatne psihološke prakse.

(2) Imenici i upisnici iz stavka 1. ovoga članka javne su knjige. Izvaci iz imenika i drugih evidencija koje vodi Komora te potvrde izdane na temelju podataka iz tih evidencija javne su isprave.

(3) Postupak upisa u imenike i upisnike iz stavka 1. ovoga članka provodi se na temelju ovoga Zakona i odredaba propisanim općim aktom Komore.

(4) Sadržaj i način vođenja imenika i upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje općim aktom Komora.

Članak 24.

(1) Članom Komore može biti psiholog koji ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

(2) O zahtjevu za upis u upisnik članova Komore odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(4) Član Komore je dužan uredno plaćati članarinu i podmirivati druge obveze prema Komori.

(5) Visina članarine utvrđuje se odlukom Skupštine Komore.

Članak 25.

(1) Tijela Komore su Skupština, Nadzorni odbor, Upravni odbor, sud časti, predsjednik, Etički odbor i druga tijela utvrđena statutom.

(2) Ustrojstvo, nadležnost, sastav, način izbora, prava, način odlučivanja i dužnosti tijela Komore uređuju se statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 26.

- (1) Skupština Komore je najviše tijelo odlučivanja i čine je svi članovi Komore.
- (2) Skupštinu Komore saziva predsjednik Komore.

Članak 27.

Skupština Komore donosi:

- statut Komore
- godišnji program rada Komore
- financijski plan
- odluku o visini članarine
- etički kodeks psihološke djelatnosti
- opće akte kojima se provode javne ovlasti Komore
- druge opće akte kojima se uređuju pitanja ustrojstva i rada Komore.

Članak 28.

- (1) Nadzorni odbor Komore (u daljnjem tekstu: Nadzorni odbor) nadzire provođenje statuta Komore i drugih općih akata Komore, ostvarivanje prava i ispunjavanje obveza članova Komore, materijalno i financijsko poslovanje Komore, a može obavljati i druge povremene poslove koje mu povjeri Skupština Komore ili Upravni odbor.
- (2) Nadzorni odbor ima predsjednika i četiri člana koje bira Skupština Komore, na četiri godine a koji mogu biti ponovno izabrani.
- (3) Članovi Nadzornog odbora ne mogu biti članovi Upravnog odbora i drugih tijela koje bira ili imenuje Skupština Komore ili Upravni odbor.

Članak 29.

- (1) Predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova.
- (2) Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore.
- (3) Zamjenik predsjednika Komore mijenja predsjednika Komore u slučaju njegove spriječenosti.
- (4) Predsjednik i zamjenik predsjednika Komore biraju se na vrijeme od četiri godine a mogu biti ponovno izabrani.

Članak 30.

- (1) Skupština Komore će razriješiti predsjednika ili zamjenika predsjednika Komore ili predsjednika ili člana Upravnog ili Nadzornog odbora i prije isteka mandata za koji je imenovan ako:

- to osobno zatraži
- krši propise i opće akte Komore
- ne provodi odluke tijela Komore
- nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči Komori veću štetu
- više ne ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona
- Skupština Komore iz drugih razloga ocijeni da više nije u mogućnosti izvršavati povjerene ovlasti.

(2) Skupština Komore će, osim u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, razriješiti predsjednika Komore i u slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu.

(3) Postupak i način razrješenja iz stavka 1. ovoga članka pobliže će se urediti statutom Komore.

Članak 31.

(1) Upravni odbor Komore (u daljnjem tekstu: Upravni odbor) je izvršno tijelo Komore, koje:

- vodi poslovanje Komore
- brine se za izvršavanje programa rada Komore i izvršavanje akata Skupštine
- obavlja i druge poslove određene statutom Komore.

(2) Upravni odbor čine:

- predsjednik Komore
- šest članova Komore koje bira Skupština na vrijeme od četiri godine, a koji mogu biti ponovno izabrani.

(3) Predsjednik Komore obavlja dužnost predsjednika Upravnog odbora, saziva i predsjedava sjednicama, te potpisuje akte Upravnog odbora.

(4) Upravni odbor donosi odluke iz svog djelokruga većinom glasova nazočnih članova, ako je na sjednici prisutna većina članova.

Članak 32.

(1) Statut Komore je temeljni opći akt Komore, a donosi ga Skupština Komore, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Statutom Komore uređuje se organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njenih članova, te sva druga pitanja od značaja za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj.

(3) Statut Komore obvezno sadrži odredbe o: nazivu i sjedištu Komore, mjesnoj nadležnosti Komore, unutarnjem ustrojstvu, tijelima Komore, njihovom sastavu, ovlastima, načinu odlučivanja, uvjetima i načinu izbora i opoziva, trajanju mandata te odgovornosti članova, imovini i raspolaganju mogućom dobiti, načinu stjecanja imovine, ostvarivanju javnosti rada Komore, članstvu i članarini, pravima i obvezama članova, prestanku rada Komore te postupku s imovinom u slučaju prestanka rada Komore, te odredbe kojima se pobliže propisuju i druga pitanja važna za rad Komore.

(4) Etičkim kodeksom psihološke djelatnosti utvrđuju se pravila ponašanja ovlaštenih psihologa i etička načela na temelju kojih postupaju ovlašteni psiholozi prilikom obavljanja psihološke djelatnosti.

Članak 33.

(1) Upravni nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju javnih ovlasti provodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(2) U provođenju nadzora iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može od Komore tražiti izvješća i podatke.

(3) Izvješća i podatke iz stavka 2. ovoga članka Komora je obvezna dostaviti Ministarstvu u roku od 30 dana ili u istom roku izvijestiti o razlozima zbog kojih ih nije u mogućnosti dostaviti.

Članak 34.

(1) Komora podnosi Ministarstvu godišnje izvješće o radu do 31. ožujka tekuće godine, za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Sadržaj izvješća iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

Članak 35.

Komora obavještava Ministarstvo, druga tijela državne uprave te nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, o stanju i problemima u psihološkoj djelatnosti i o mjerama koje bi trebalo poduzeti radi unaprjeđenja psihološke djelatnosti.

Članak 36.

(1) Sredstva za izvršavanje poslova koje Komora obavlja na temelju ovoga Zakona osiguravaju se iz

- članarine
- drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore.

(2) Komora vodi financijsko poslovanje sukladno propisima koji uređuju financijsko poslovanje i računovodstvo neprofitnih organizacija.

POGLAVLJE V.

VJEŽBENIČKI STAŽ

Članak 37.

(1) Pravo na obavljanje vježbeničkog staža stječe se upisom u Imenik psihologa vježbenika.

(2) Pravo na upis u Imenik psihologa vježbenika ima psiholog koja ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga Zakona.

Članak 38.

(1) Rad psihologa vježbenika tijekom vježbeničkog staža prati i nadzire psiholog mentor.

(2) Psiholog mentor odgovoran je za propisano provođenje plana i programa vježbeničkog staža.

(3) Psiholog mentor dužan je brinuti se za stručnu i praktičnu poduku psihologa vježbenika, stjecanje specifičnih znanja i vještina svojstvenih pojedinim područjima primijenjene psihologije, kao i za poštivanje pravila propisanih etičkim kodeksom psihološke djelatnosti.

(4) Psiholog mentor obvezan je redovito provjeravati stečena znanja i vještine psihologa vježbenika.

Članak 39.

(1) Nakon uspješno završenog vježbeničkog staža u trajanju od godine dana i stečenih kompetencija utvrđenih planom i programom vježbeničkog staža, psiholog vježbenik može polagati psihološki stručni ispit.

(2) Psihološki stručni ispit provodi ispitno povjerenstvo Komore.

(3) Sadržaj i način provođenja psihološkog stručnog ispita uređuje se općim aktom Komore.

(4) Psihologa vježbenika briše se iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit.

Članak 40.

Na psihologe vježbenike na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o čuvanju profesionalne tajne te druge odredbe kojima se uređuje položaj ovlaštenog psihologa, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

POGLAVLJE VI.

DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

Članak 41.

(1) Član Komore odgovara za teške i lakše povrede dužnosti psihologa pred disciplinskim tijelima Komore, određenim statutom.

(2) Teške povrede dužnosti psihologa su:

- povreda obveze čuvanja profesionalne tajne
- teška povreda etičkog kodeksa psihološke djelatnosti kojom se osobito narušava ugled psihološke djelatnosti koje ima teže značenje s obzirom na važnost i prirodu

povrijeđene društvene vrijednosti, visinu materijalne štete ili druge posljedice te s obzirom na okolnosti pod kojima je radnja izvršena ili propuštena

- nestručno obavljanje psihološke djelatnosti
- preslikavanje ili davanje na uvid neovlaštenim osobama u cjelini ili dijelovima posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva
- povreda obveze osiguranja od odgovornosti
- počinjenje kaznenog djela za koje je izrečena pravomoćna kazna zatvora
- tri puta izrečena mjera za lakše povrede dužnosti psihologa.

(3) Lakše povrede dužnosti psihologa su:

- narušavanje ugleda psihologa i etičkog kodeksa psihološke djelatnosti koje je lakšeg značenja
- povreda dužnosti psihologa ponašanjem prema korisniku psiholoških usluga, drugom psihologu, trećim osobama ili društvenoj zajednici
- onemogućavanje ili ometanje provođenja stručnog nadzora
- neispunjavanje obveza iz članstva prema Komori
- neuredno vođenje psihološke dokumentacije.

Članak 42.

(1) Članu Komore za teške povrede dužnosti psihologa mogu se izreći ove mjere:

- ukor
- javni ukor
- novčana kazna
- brisanje psihologa vježbenika iz imenika psihologa vježbenika na vrijeme od šest mjeseci do tri godine
- oduzimanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) Članu Komore za lakše povrede dužnosti psihologa mogu se izreći ukor ili novčana kazna.

Članak 43.

(1) Visina i namjena novčane kazne navedene u članku 42. ovoga Zakona utvrđuje se statutom Komore.

(2) Izrečena novčana kazna plaća se Komori.

Članak 44.

(1) Disciplinski postupak pokreće disciplinsko tijelo određeno statutom po službenoj dužnosti ili na zahtjev tijela Komore određenog statutom.

(2) Pravomoćna odluka disciplinskih tijela Komore kojima je izrečena novčana kazna je ovršna isprava.

(3) Protiv odluke disciplinskog tijela žalba nije dopuštena, ali može se pokrenuti upravni spor pred nadležnim Upravnim sudom.

(4) Postupak za teške povrede zastarijeva nakon dvije godine, a za lakše povrede godinu dana od dana izvršene povrede.

(5) Izvršenje disciplinske mjere zastarijeva nakon šest mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja kojim je izrečena disciplinska mjera, odnosno od dana isteka roka na koji je izvršenje disciplinske mjere odgođeno.

POGLAVLJE VII.

NADZOR

Članak 45.

(1) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa provodi Komora.

(2) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa koji obavljaju psihološku djelatnost u ustanovama s javnim ovlastima, sudstvu, obrani, policiji te tijelima državne uprave i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu provoditi i nadležna ministarstva.

(3) Stručni nadzor provodi se redovito, povodom zahtjeva Ministarstva ili po službenoj dužnosti u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje stručnog nadzora.

(4) Stručni nadzor može se provesti i povodom prigovora pravnih i fizičkih osoba, ako za to postoji opravdani razlog.

(5) Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja psihološke djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih psiholoških usluga, primjerenosti uvjeta i sredstava za obavljanje psihološke djelatnosti.

(6) Ovlašteni psiholog ili odgovorna osoba u pravnoj osobi koja obavlja psihološku djelatnost mora omogućiti nesmetano obavljanje stručnog nadzora i staviti na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

(7) Obavijest o provedenom stručnom nadzoru sa zahtjevom i rokom za otklanjanje utvrđenih nedostataka Komora mora dostaviti ovlaštenom psihologu i njegovom poslodavcu u roku od 30 dana od provođenja nadzora.

(8) Komora je dužna izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

(9) Postupak i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora općim aktom.

(10) Nadzor nad radom psihologa zaposlenih u sustavu predškolskog i školskog odgoja i obrazovanja provodi se u skladu s propisima o stručno-pedagoškom nadzoru u sustavu odgoja i obrazovanja.

Članak 46.

Na temelju izvješća o provedenom stručnom nadzoru nad obavljanjem psihološke djelatnosti Komora može u skladu s odredbama ovoga Zakona i svojim općim aktima:

- izreći mjeru iz članka 42. stavka 1. podstavka 4. ovoga Zakona dok se uočeni nedostatici ne uklone
- odrediti obavezu dodatnog stručnog usavršavanja ovlaštenom psihologu kod kojeg je utvrđena nedostatna stručna osposobljenost
- izreći mjeru iz članka 42. stavka 1. podstavka 5. ovoga Zakona.

DIO TREĆI

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba koja za obavljanje psihološke djelatnosti zaposli ili sklopi ugovor o djelu s osobom kojoj nije priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 7.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 48.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije joj priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 7.).

Članak 49.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba koja onemogućuje ili ometa provođenje stručnog nadzora (članak 45. stavak 6.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja privatnu psihološku praksu novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 50.

(1) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Komora je dužna uskladiti statut i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 51.

Psiholog koji je stekao pravo na obavljanje psihološke djelatnosti temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03) stupanjem na snagu ovoga Zakona smatra se ovlaštenim psihologom.

Članak 52.

(1) Postupci započeti na temelju Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03) koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona Ministarstvo će ustupiti Komori sve neriješene zahtjeve za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog.

Članak 53.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03).

Članak 54.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Odredbom se definira područje koje uređuje Zakon o psihološkoj djelatnosti te određuje psihološku djelatnost kao djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku.

Uz članak 2.

Odredbom se definira rodna ravnopravnost.

Uz članak 3.

Odredbom se definiraju pojmovi koji se kasnije pojavljuju u tekstu Zakona radi tumačenja istih.

Uz članak 4.

Odredbom je propisano što obuhvaća psihološka djelatnost, odnosno sadržaj psihološke djelatnosti s ciljem jasnijeg utvrđivanja koje su stručne radnje, intervencije, djelovanja i postupci dio psihološke djelatnosti, s ciljem jasnog definiranja područja rada, te za obavljanje kojih poslova je potrebno ispunjavati posebne uvjete za stjecanje statusa ovlaštenog psihologa.

Uz članke 5. i 6.

Odredbama je definirana svrha obavljana psihološke djelatnosti te područja u kojima se djelatnost obavlja.

Uz članke 7.-10.

Odredbama se propisuje tko ima pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, način stjecanja prava, uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Također se propisuju i razlozi za prestanak prava na obavljanje psihološke djelatnosti te u kojim slučajevima psiholog više ne smije obavljati djelatnost.

Uz članke 11.-13.

Odredbama se regulira obavljanje psihološke djelatnosti kao privatne psihološke prakse. Usklađuju se odredbe sa Zakonom o uslugama vezano za privremeno i povremeno te trajno obavljanje psihološke djelatnosti u privatnoj praksi ovlaštenih psihologa sa sjedištem u drugoj državi.

Regulira se evidentiranje ovlaštenih psihologa koji rade u privatnoj praksi te njihov upis u odgovarajući upisnik koji vodi Komora a radi sustavnog praćenja kretanja ovlaštenih psihologa na tržištu rada.

Ovlaštenim psiholozima koji obavljaju privatnu psihološku praksu se nalaže obvezno osiguranje od odgovornosti za štetu prema trećim osobama s ciljem zaštite kako ovlaštenog psihologa tako i trećih osoba koji su korisnici njihovih usluga.

Uz članak 14.

Odredbom se propisuje pravo i obveza stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa kao i pravo stjecanja specijaliziranih stručnih kompetencija s ciljem promicanja cjeloživotnog učenja i zaštite standarda i kvalitete struke.

Uz članak 15.

Odredbom se propisuje mogućnost stjecanja i priznavanja prava na specijalizirane stručne kompetencije kako bi se omogućilo poticanje usavršavanja u pojedinim stručnim područjima koji zahtijevaju specifičnu izobrazbu.

Uz članak 16.

Odredbom se propisuje tko i na koji način može primjenjivati psihološke testove i instrumente (psihodijagnostička sredstva).

Uz članak 17.

Odredbom se propisuje obveza ovlaštenog psihologa na postupanje u skladu s etičkim kodeksom psihološke djelatnosti s ciljem zaštite i promicanja digniteta psihološke djelatnosti.

Uz članak 18.

Odredbom se propisuje obveza čuvanja profesionalne tajne, pa i nakon prestanka obavljanja psihološke djelatnosti, kao i pravo na upoznavanje s rezultatima psiholoških usluga.

Uz članke 19.-22.

Odredbama se propisuje status Komore te javne i druge ovlasti Komore s ciljem definiranja djelokruga rada Komore.

Uz članak 23.

Odredbom se propisuju imenici i upisnici koje vodi komora i status istih kao javnih knjiga. Cilj ove odredbe je jamčiti transparentnost evidencija koje vodi Komora.

Uz članak 24.

Odredbom se propisuje tko može biti član Komore te iz ovih odredbi proizlazi da član Komore može biti svaki psiholog koji ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa.

Član Komore može obavljati psihološku djelatnost samo ako podnese zahtjev za upis u Imenik i ispunji ostale uvjete propisane ovim Zakonom. Iz navedenog proizlazi da član ne mora biti ovlašten psiholog, ali kao član sudjeluje u radu i odlučivanju u tijelima Komore, te podliježe i disciplinskoj odgovornosti sukladno odredbama ovog Zakona i odredbama općih akata Komore. Cilj odredbe je omogućiti osobama koje ispunjavaju uvjete za članstvo u Komori da sudjeluju u njezinom radu i ako ne obavljaju psihološku djelatnost (npr. nezaposleni psiholozi ili oni koji ne obavljaju psihološku djelatnost svojim izborom).

Uz članke 25.-31.

Odredbama se propisuju tijela Komore te njena obveza da sastav, način izbora, prava i dužnosti tijela Komore uredi Statutom i drugim općim aktima Komore. Propisuje se sastav Skupštine Komore i njezine ovlasti, Nadzorni odbor Komore i njegov sastav i ovlasti, način izbora predsjednika i zamjenika predsjednika Komore te razlozi za njihovo razrješenje kao i za razrješenje članova Upravnog i Nadzornog odbora. Propisuje se i sastav Upravnog odbora kao i njegovi poslovi.

Uz članak 32.

Odredbom se propisuje način donošenja i sadržaj Statuta Komore kao temeljnog općeg akta Komore, te sadržaj etičkog kodeksa psihološke djelatnosti.

Uz članke 33.-34.

Odredbama se propisuje da je ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi tijelo koje je ovlašteno za obavljanje nadzora nad zakonitošću rada Komore s ciljem uspostavljanja sustava kontrole zakonitosti rada Komore. Propisuje se i obveza dostave godišnjeg izvješća o radu komore Ministarstvu.

Uz članak 35.

Odredbom se naglašava važnost uloge Komore u promicanju struke u društvenom kontekstu.

Uz članak 36.

Odredba propisuje izvore financiranja Komore.

Uz članke 37.-40.

Odredbama se propisuje pravo na obavljanje, način provođenja i trajanje vježbeničkog staža, te provođenje Psihološkog stručnog ispita nakon uspješno završenog vježbeničkog staža.

Uz članke 41.-44.

Odredbama se propisuje disciplinska odgovornost članova s ciljem zaštite standarda i etičkih načela struke. Definiiraju se vrste povreda dužnosti psihologa, te kazne koje se mogu izreći članovima Komore. Propisuje se i način pokretanja i vođenja disciplinskog postupka. Definiiranje ovog područja je od iznimne važnosti radi osiguravanja poštivanja pravila i moralnih načela struke što osigurava visoku razinu kvalitete u obavljanju psihološke djelatnosti.

Uz članke 45.-46.

Odredbama se propisuje stručni nadzor nad stručnim radom ovlaštenih psihologa koji će provoditi Komora, a može ga provoditi i nadležno ministarstvo u ustanovama s javnim ovlastima, sudstvu, obrani, policiji te tijelima državne uprave i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, sve s ciljem utvrđivanja stručnosti i etičnosti u obavljanju psihološke djelatnosti, i nadzor nad radom psihologa zaposlenih u sustavu predškolskog i školskog odgoja i obrazovanja koji će se provoditi u skladu s propisima o stručno-pedagoškom nadzoru u sustavu odgoja i obrazovanja.

Propisuje se i mogućnost izricanja mjera u slučaju utvrđivanja nepravilnosti u obavljanju psihološke djelatnosti.

Uz članke 47.-49.

Odredbom su propisane prekršajne odredbe s ciljem mogućnosti sankcioniranja fizičkih i pravnih osoba koje postupaju protivno odredbama ovog Zakona, a s ciljem osiguranja da svaka osoba koja obavlja psihološku djelatnost ispunjava za to potrebne uvjete i ima status ovlaštenog psihologa.

Članak 50.-54.

Odredbama se propisuju rokovi za donošenje pravilnika i usklađivanje statuta i drugih općih akata Komore s ovim Zakonom, ustupanje Komori svih neriješenih zahtjeva za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog, propisan je prestanak važenja Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03), te stupanje na snagu ovog Zakona. Odredbama je cilj osiguravanje implementacije ovog Zakona.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
  - **Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa**

PRILOG 4.
OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA

1. OPĆE INFORMACIJE			
1.1.	Naziv nacrtu prijedloga zakona:	Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti	
1.2.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt planiranja ili reformnska mjera:	Da/Ne: Ne	Naziv akta: Opis mjere:
1.3.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: Ne	Naziv pravne stečevine EU:
2. ANALIZA ISHODA NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA			
2.1.	<p>Ovim Zakonom uređuje se sadržaj, uvjeti i način obavljanja psihološke djelatnosti, standard obrazovanja, stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.</p> <p>Cilj donošenja Zakona o psihološkoj djelatnosti je poboljšanje kvalitete obavljanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj kroz usklađivanje sa suvremenim znanstvenim postavkama. Zakon o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03) potrebno je nomotehnički osuvremeniti i urediti, te ga uskladiti s pozitivnim propisima Republike Hrvatske, a Hrvatskoj psihološkoj komori bilo je potrebno dati novu javnu ovlast za vođenje postupaka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.</p> <p>Radi usklađivanja sa Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 82/15), Hrvatskoj psihološkoj komori daje se javna ovlast za vođenje postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija kao nadležnom tijelu.</p> <p>U svrhu usklađivanja s odredbama Zakona o uslugama (Narodne novine, broj 80/11) i s ciljem administrativnog rasterećenja, briše se obveza pribavljanja i obnove općih i posebnih dopusnica za obavljanje psihološke djelatnosti svakih šest godina, te mogućnost oduzimanja opće i posebne dopusnice psihologu koji u propisanom roku ne obnovi dopusnicu.</p> <p>Umjesto dopusnica uvodi se status ovlaštenog psihologa, koji se stječe priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti, kada se utvrdi da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti. Temeljem rješenja o priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti, Komora upisuje psihologa u Imenik psihologa Hrvatske psihološke komore.</p> <p>Pravo na obavljanje djelatnosti se gubi kada nastupe u ovom Zakonu taksativno navedeni razlozi između ostalog i kada ne ispuni obvezu stručnog usavršavanja propisanog ovim Zakonom.</p> <p>Uvodi se mogućnost da psiholog traži da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije u vidu specifičnih znanja i vještina specijaliziranih za pojedino područje primijenjene psihologije, te istome Komora može priznati specijalnost rješenjem.</p> <p>Specijalnost se upisuje u Imenik Komore što omogućava poticanje razvoja struke u specifičnim područjima.</p> <p>Jasno i precizno se propisuje što se smatra psihološkom djelatnošću, iz čega dalje jasno proizlazi kada je psiholog obavezan upisati se u Imenik psihologa.</p> <p>Članstvo u Komori za psihologe nije obvezno, međutim ako psiholog obavlja psihološku djelatnost u smislu ovog Zakona da bi dobio status ovlaštenog psihologa mora biti i član Komore. Navedeno zakonodavno rješenje omogućava psiholozima koji ne obavljaju psihološku djelatnost pravo izbora na članstvo u Komori, a ujedno osigurava kontrolu kvalitete i standarda rada onih psihologa koji obavljaju djelatnost.</p>		

	Uvode se jasnije prekršajne odredbe za fizičku osobu koja obavlja psihološku djelatnosti, kao i za pravnu osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi koja zaposli ili sklopi ugovor o radu s osobom koja ne ispunjava uvjete propisane za obavljanje psihološke djelatnosti.
3.	ANALIZA UTVRĐENIH IZRAVNIH UČINAKA
3.1.	Analiza gospodarskih učinaka
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.2.	Analiza učinaka na zaštitu tržišnog natjecanja
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.3.	Analiza socijalnih učinaka
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.4.	Analiza učinaka na rad i tržište rada
	<p>Prema podacima Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na dan 31. prosinca 2016. godine u Republici Hrvatskoj je bilo 236 nezaposlenih psihologa, dok na isti dan 2015. godine 252, 2014. godine 262, a 2013. godine 217 nezaposlenih psihologa. Podaci također pokazuju da su psiholozi zaposleni u različitim zanimanjima, te tako podaci za kolovoz 2016. godine pokazuju da je 1468 psihologa zaposleno kao psiholog, 609 kao profesor psihologije, 56 kao školski psiholog, te u različitim drugim područjima po manje od 50 (predavač psihologije, psiholog rada, klinički psiholog, školski psiholog, itd.).</p> <p>Također, podaci za isto razdoblje pokazuju da su psiholozi zaposleni u različitim djelatnostima, te da obavljaju psihološku djelatnost s različitim skupinama korisnika, te je tako, na primjer, u resoru socijalne skrbi zaposleno 396 psihologa, obrazovanja 949, zapošljavanja 63, zdravstvene zaštite 352, itd.</p> <p>Razvoj psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj od vremena donošenja važećeg Zakona ogleđa se i u kvantitativnim pokazateljima o kojima Hrvatska psihološka komora vodi evidencije i službene zabilježbe. Prema Registru Hrvatskog psihološkog društva u vremenu neposredno prije donošenja Zakona o psihološkoj djelatnosti odnosno u listopadu 2002. godine u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 1807 psihologa. U listopadu 2018. godine u Hrvatskoj psihološkoj komori evidentirano je ukupno 3535 psihologa.</p> <p>Porast općeg interesa za psihologiju vidljiv je i kroz otvaranje novih studijskih programa psihologije na sveučilištima u Hrvatskoj što se odražava kao stabilan broj vježbenika prijavljenih u Komoru na godišnjoj razini. Tako je u 2012. godini prijavljeno 250, u 2013. godini 312, u 2014. godini 350, u 2015. godini 257, u 2016. godini 300, u 2017. godini 228 vježbenika, a do rujna 2018. godine u Komori je prijavljen ukupno 161 psiholog.</p> <p>Predloženim Nacrtom prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti utječe se na zapošljavanje osoba koje obavljaju psihološku djelatnost, budući da se jasnije uređuju uvjeti za obavljanje psihološke djelatnosti i postupci priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.</p> <p>Također, na ovaj način (putem priznavanja inozemne stručne kvalifikacije) omogućit će se lakše praćenje ulaska na tržište rada osoba koje su kvalifikaciju stekle izvan Republike Hrvatske.</p>
3.5.	Analiza učinaka na zaštitu okoliša
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.

3.6.	Analiza učinaka na zaštitu ljudskih prava
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
4.	<p>TEST MALOG I SREDNJEG PODUZETNIŠTVA (MSP TEST)</p> <p>MSP testom ocjenjuju se gospodarski učinci nacрта prijedloga zakona na male i srednje poduzetnike, ako je provedbom Prethodnog MSP testa u okviru Prethodne procjene utvrđena obveza provedbe učinaka propisa na malo gospodarstvo i izrada MSP testa.</p> <p>Pri odlučivanju o kvaliteti izrade MSP testa isključivo je mjerodavno mišljenje tijela nadležnog za njihovo provođenje sukladno Zakonu o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine", broj 44/17).</p>
4.1.	Moguće opcije javnih politika
	<p><i>Prilikom utvrđivanja mogućih opcija javnih politika za rješavanje problema i postizanje cilja, potrebno je izraditi najmanje dva prijedloga nenormativnog rješenja i najmanje dva prijedloga mogućih normativnih rješenja.</i></p> <p><i>Kod utvrđivanja nenormativnog rješenja, obvezno je navesti opciju »ne poduzimati ništa«. Na taj način utvrđuje se stanje koje će se, ovisno o trendovima, nastaviti i dalje, bez poduzimanja daljnjih normativnih koraka od strane stručnog nositelja. To znači da državna intervencija kroz propise nije potrebna. U slučaju važećeg propisa, opcija »ne poduzimati ništa« obuhvaća analizu postojećeg stanja od trenutka donošenja tog propisa.</i></p> <p><i>Drugi prijedlog nenormativnog rješenja odnosi se na opciju rješavanja problema bez donošenja novog ili izmjene postojećeg zakonodavstva. Takvo nenormativno rješenje obuhvaća način rješenja problema kroz samoregulaciju unutar strukovnih organizacija i poslovnih udruženja. Također, takvo rješenje obuhvaća kampanje, smjernice, dobre prakse, edukacije za dobrovoljne standarde kvalitete, projekte i slične aktivnosti koje mogu u konačnici dovesti do navedenog cilja bez državne intervencije kroz zakonodavstvo.</i></p> <p><i>Dva prijedloga normativnih rješenja obuhvaća rješavanje problema i postizanje utvrđenih ciljeva zakonodavstvom. Obvezno navedite i utvrdite normativno rješenje navedeno u Prethodnom MSP testu.</i></p> <p><i>Drugo normativno rješenje odnosi se na drugi način rješavanja problema kroz donošenje novog odnosno izmjene postojećeg zakonodavstva.</i></p> <p>OPCIJE ZA MSP TEST</p> <p>4.1.1. Opcija 1. (nenormativno rješenje) »Ne poduzimati ništa«</p> <p>4.1.2. Opcija 2. (nenormativno rješenje) »Poduzimati nenormativne aktivnosti«</p> <p>4.1.3. Opcija 3. (normativno rješenje) »Poduzimati nenormativnu aktivnost A«</p> <p>4.1.4. Opcija 4. (normativno rješenje) »Poduzimati nenormativnu aktivnost B«</p>

4.2.

Ocjena i opcije

Prije tablice Analize troškova i koristi za svaku od opcija javnih politika potrebno je analizirati koristi i troškove na temelju dostupnih podataka, analiza, izvješća i provedenih neformalnih savjetovanja sa dionicima. Svaku tvrdnju potrebno je opravdati informacijama, činjenicama i ostalim dostupnim statističkim podacima. Analiza svakog troška i koristi mora se iznijeti kvantitativno i kvalitativno. Brojčani pokazatelji se navode uz obvezno navođenje izvora podataka, uključujući SCM obrazac za mjerenje administrativnih troškova.

Tablica: Analiza troškova i koristi

Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)
Opcija 1.		
Opcija 2.		
Opcija 3.		
Opcija 4.		

Legenda:

- - znatan negativni učinak
- ograničen negativni učinak
- l nema učinka
- + ograničen pozitivan učinak
- + + znatan pozitivan učinak

5.

PROVOĐENJE SCM METODOLOGIJE

Ako je odgovor na pitanje pod rednim brojem 6.1. „DA“, iz Prethodnog MSP testa potrebno je uz Obrazac prethodne procjene priložiti pravilno ispunjenu Standard Cost Model (SCM) tablicu s procjenom mogućeg administrativnog troška za svaku propisanu obvezu i zahtjev (SCM kalkulator).

SCM kalkulator ispunjava se sukladno uputama u standardiziranom obrascu u kojem se nalazi formula izračuna i sukladno jedinstvenim nacionalnim smjernicama uređenim kroz SCM priručnik.

SCM kalkulator dostupan je na stranici: <http://www.mingo.hr/page/standard-cost-model>

6.

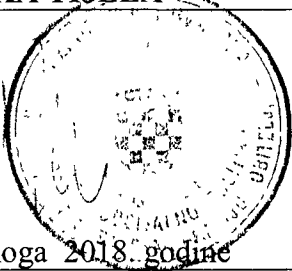
SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE

O Nacrtu prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti i Prijedlogu Iskaza provedeno je savjetovanje sa zainteresiranom javnošću na portalu e-savjetovanje od 24. listopada 2018. godine do 22. studenoga 2018. godine.

Istovremeno sa savjetovanjem, Nacrt prijedloga Zakona i Prijedlog Iskaza dostavljeni su na mišljenje Ministarstvu pravosuđa – mišljenje zaprimljeno 9. studenoga 2018. godine i 15. studenoga 2018. godine, Gospodarskom socijalnom vijeću – zaprimljeno mišljenje Hrvatske udruge poslodavaca 12. studenoga 2018. godine, Ministarstvu vanjskih i europskih poslova – mišljenje zaprimljeno 13. studenoga 2018. godine, Ministarstvu rada i mirovinskog sustava – mišljenje zaprimljeno 13. studenoga 2018. godine, Ministarstvu uprave – mišljenje zaprimljeno 13. studenoga 2018. godine, Ministarstvu znanosti i obrazovanja – mišljenje zaprimljeno 14. studenoga 2018. godine, Ministarstvu gospodarstva, poduzetništva i obrta – mišljenje zaprimljeno 15. studenoga 2018. godine, Ministarstvu unutarnjih poslova – mišljenje zaprimljeno 16. studenoga 2018. godine, Uredu za zakonodavstvo – mišljenje zaprimljeno 16. studenoga 2018. godine, Ministarstvu zdravstva – mišljenje zaprimljeno 19. studenoga 2018. godine i Ministarstvu financija – mišljenje zaprimljeno 22. studenoga 2018.

	<p>Ministarstvo obrane također je dostavilo mišljenje, koje je zaprimljeno 19. studenoga 2018. godine.</p> <p>Dana 14. studenoga 2018. godine održan je Okrugli stol na kojem je javno predstavljen Nacrt prijedloga zakona i Prijedlog Iskaza. Na Okruglom stolu sudjelovali su predstavnici Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Filozofskog fakulteta u Rijeci, Hrvatskih studija, Kineziološkog fakulteta, Hrvatske psihološke komore, Ministarstva obrane Republike Hrvatske, Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja, članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti i drugi zainteresirani građani, sveukupno 23 osobe.</p>
7.	OPTIMALNO RJEŠENJE
	<p>Sukladno članku 11. Zakona o procjeni učinaka propisa („Narodne novine“, broj 44/17) provedena je Prethodna procjena učinaka propisa koja je pokazala da su za predmetni Zakon utvrđeni veliki učinci na rad i tržište rada prema veličini adresata jer se odnosi na osobe odgovarajućeg akademskog zvanja i akademskog stupnja obrazovanja. Na temelju rezultata utvrđenih u postupku procjene učinaka propisa kao optimalno rješenje predlaže se donošenje novog Zakona o psihološkoj djelatnosti radi potrebe osuvremenjivanja područja reguliranja psihološke djelatnosti i usklađivanja s pozitivnim propisima Republike Hrvatske, a što će utjecati na zapošljavanje osoba koje obavljaju psihološku djelatnost.</p>
8.	VREMENSKI OKVIR I VREDNOVANJE
	Godinu dana od dana stupanja na snagu zakona.
9.	PRILOZI
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mišljenje Ministarstva pravosuđa - KLASA: 011-02/18-01/364, URBROJ: 514-01-18-05 od 9. studenoga 2018. godine, 2. Mišljenje Ministarstva unutarnjih poslova - KLASA: 011-02/18-03/569, URBROJ: 511-01-152-18-06 od 9. studenoga 2018. godine, 3. Mišljenje Ministarstva rada i mirovinskog sustava – KLASA: 011-01/18-01/232, URBROJ: 524-02-02-02/1-18-4 od 9. studenoga 2018. godine, 4. Mišljenje Ministarstva uprave – KLASA: 011-01/18-01/265, URBROJ: 515-07-03/1-18-5 od 12. studenoga 2018. godine, 5. Mišljenje Ministarstva vanjskih i europskih poslova – KLASA: 011-02/18-01/491, URBROJ: 521-III-01-01-18-4 od 12. studenoga 2018. godine, 6. Mišljenje Hrvatske udruge poslodavaca –HUP-ZG-630/18-I od 12. studenoga 2018. godine, 7. Mišljenje Ministarstva znanosti i obrazovanja – KLASA: 011-01/18-01/00151, URBROJ: 533-08-18-0004 od 12. studenoga 2018. godine, 8. Mišljenje Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta – KLASA: 011-01/18-01/139, URBROJ: 526-02-02-01/1-18-5 od 13. studenoga 2018. godine, 9. Mišljenje Ministarstva pravosuđa - KLASA: 011-02/18-01/364, URBROJ: 514-01-18-08 od 15. studenoga 2018. godine, 10. Mišljenje Ministarstva obrane – KLASA: 011-01/18-01/93, URBROJ: 512-01-18-1 od 16. studenoga 2018. godine, 11. Mišljenje Ministarstva zdravstva – KLASA: 011-02/18-07/232, URBROJ: 534-02-1-1/7-18-7 od 16. studenoga 2018. godine,

	<p>12. Mišljenje Ureda za zakonodavstvo – KLASA: 011-02/18-01/475, URBROJ: 50501-5/3-18-02 od 16. studenoga 2018. godine,</p> <p>13. Mišljenje Ministarstva financija – KLASA: 011-01/18-05/372, URBROJ: 513-05-01-18-4 od 19. studenoga 2018. godine.</p>
10.	<p>POTPIS ČELNIKA TIJELA</p> <p>Potpis:</p> <p>MINISTRICA</p> <p>Nada Murganić</p> <p>Datum: 23. studenoga 2018. godine</p>
11.	<p>Odgovarajuća primjena ovoga Obrasca u slučaju provedbe članka 18. stavka 2. Zakona o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine", broj 44/17)</p> <p>Uputa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Prilikom primjene ovoga Obrasca na provedbene propise i akte planiranja u izradi, izričaj „nacrt prijedloga zakona“ potrebno je zamijeniti s nazivom provedbenog propisa odnosno akta planiranja.</i>

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakon o psihološkoj djelatnosti
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakon o psihološkoj djelatnosti i Obrascu Iskaza o procjeni učinaka propisa.
Datum dokumenta	26. studenoga 2018.
Verzija dokumenta	I
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	52. Plan zakonodavnih aktivnosti za 2018. godinu, IV tromjesjeće - Zakon o psihološkoj djelatnosti (PUP)
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Hrvatska psihološka komora, predstavnici akademske zajednice, Hrvatsko psihološko društvo
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću „e-Savjetovanje“ u periodu od 24. listopada do 22. studenoga 2018. godine na Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti i Obrazac Iskaza o procjeni učinaka propisa. Tijekom savjetovanja, Iskaz o procjeni učinaka propisa i Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti dostavljen je i na mišljenje nadležnim i mjerodavnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo. Dana 14. studenoga 2018. održano je javno predstavljanje Nacrtu prijedloga Zakona i Iskaza o procjeni učinaka propisa u na kojem je sudjelovalo oko 20 osoba.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Fizičke osobe, organizacije civilnog društva, Hrvatska psihološka komora, predstavnici akademske zajednice, Hrvatsko psihološko društvo
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Ukupno je zaprimljeno 187 komentara na Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.
Primjedbe koje su prihvaćene	Od sveukupno 187 komentara: 48 komentara je prihvaćeno,

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	23 djelomično prihvaćeno, 69 nije prihvaćeno i 47 komentara je primljeno na znanje. Primjedbe i prijedlozi zainteresirane javnosti, te obrazloženja predlagatelja o prihvaćanju/neprihvatanju istih, objavljena su na središnjem državnom portalu e-Savjetovanja.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti sa Obrascem iskaza o procjeni učinaka propisa

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Pragma MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU</p> <p>1. Problem neusuglašenosti Zakona o psihoterapiji i Zakona o psihološkoj djelatnosti. Teoretski je moguće da će se osoba koja je završila studij psihologije moći baviti psihoterapijom bez učlanjenja u HPK, jer Hrvatska komora psihoterapeuta ima drugačije kriterije. Je li onda članstvo u HPK obvezno ako psiholog obavlja psihoterapijske tretmane – jer je to djelatnost koju može obavljati temeljem predloženog Zakona, ali i Zakona o psihoterapiji. Psihoterapija je ujedno i jedna od psiholoških djelatnosti za koju se psiholozi odluče obavljati je putem pravnih osoba (i kao vlasnici obrta i slično), a HPK-mora prijaviti takvu djelatnost. Prema takvom tumačenju, psiholozi psihoterapeuti bit će u nepovoljnom položaju da moraju biti članovi obje Komore (i plaćati oba članstva). Također, Zakon o djelatnostima psihoterapije uređuje da se bavljenje psihoterapijom omogućava osobama s formalnim obrazovanjem u području medicine, psihologije, socijalnog rada i edukacijske rehabilitacije, socijalne pedagogije, pedagogije i logopedije, a čl. 4. i 7. NP ZOPD bavljenje psihoterapijskim tretmanima (kao postupcima namijenjenim zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti) dozvoljava samo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK? 2. Visoko obrazovanje: (a) „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te (b) „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“, koje su predmet Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, prema ZOPD ne spadaju u psihološku djelatnost, zbog čega se oduzima pravo znanstvenicima s formalnim psihologijskim obrazovanjem, koji nisu učlanjeni u HPK, da se bave znanstvenim istraživanjima ili da predaju studentima. To ujedno predstavljaju i kršenje važećeg Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (ZZDVO): Čl. 4 ZZDVO (Akademska zajednica i njene slobode), a posebice o Čl. 20 u kojem se kaže: (1) Znanstveni rad ne podliježe nikakvim ograničenjima ili formalnim zahtjevima osim onih koji proizlaze iz poštivanja etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zaštite ljudskih prava te zaštite osobne i opće sigurnosti na radu. (2) Formalni zahtjevi vezani za obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću ne mogu biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću i predviđeni su isključivo radi stjecanja pojedinih prava predviđenih ovim Zakonom i na njemu utemeljenim propisima. Također, u uvjetima za izbor u zvanja ne postoji zahtjev za posjedovanjem službenog ovlaštenja za obavljanje pripadne regulirane profesije. Krši se i Čl. 68 Ustava RH o autonomiji sveučilišta jer se uvode dodatni zahtjevi za zanimanje visokoškolskog nastavnika u polju psihologije, koje sveučilište nije propisalo – a to je službeno ovlaštenje, ili osnovna dopusnica za reguliranu profesiju – psiholog.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Iz navođenja psihoterapijskih tretmana kao psihološke djelatnosti, u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, te posljedično činjenice da samo ovlašteni psiholozi mogu obavljati takve tretmane, ne proizlazi da osobe drugih profesija ne mogu obavljati navedeno, a osobito jer je područje djelatnosti psihoterapije propisano posebnim propisom.</p>

Tomislav Vodička

MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU

Poštovani, dostavljam prinos javnoj raspravi Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. S poštovanjem, Tomislav Vodička, glavni tajnik Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu Prinos Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu internetskomu savjetovanju o Nacrtu prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti Smatramo potrebnim upozoriti na sporne stavke u Nacrtu prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (u daljnjem tekstu, NP ZOPD) koji je od 24. listopada 2018. u e-savjetovanju (<https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=9166>). Činimo to posebice stoga jer su dva nastavnika Hrvatskih studija članovi Radne skupine za izradu NP ZOPD imenovani od strane Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku te je sporni NP ZOPD otišao u e-savjetovanje formalno i ispred njihovih imena, a da nisu imali priliku vidjeti zadnju inačicu toga dokumenta i na vrijeme se o njem očitovati (prema naknadnom pojašnjenju voditeljice Radne skupine, Radna skupina ne glasuje o dokumentu za koji je imenovana, a čini se da nisu predviđena ni izdvojena mišljenja). Ističemo neprimjerenim i nesukladnim članku 13. stavku 5. Zakona o procjeni učinaka propisa (Narodne novine, broj 44/17) i članku 11. stavkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13 i 85/15) da internetsko savjetovanje o ovom nacrtu traje manje od tim zakonima propisanih trideset dana (24. X. – 19. XI. 2018.). Glavni razlog zbog kojega se sveučilišni nastavnici psihologije javljaju u javnu raspravu jest činjenica da sporni NP ZOPD nekim svojim stavkama krši Ustav Republike Hrvatske u pogledu autonomije sveučilišta (čl. 68.), te Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (ZZDVO), također u pogledu autonomije sveučilišta (čl. 4.), u pogledu autonomije znanstvenoga rada (čl. 20.) i uvjeta za obavljanje znanstvene djelatnosti (čl. 21.). Nadamo se da predlagač NP ZOPD nije imao nakanu dodatno pravno normirati rad zaposlenika sveučilišta koji su znanstvenici i nastavnici u polju psihologije (i time ograničiti njihovu akademsku slobodu i sveučilišnu autonomiju), iako se pokazuje da je upravo to učinak. Da je nakana bila pravedna, u proces izradbe norma bili bi uključeni predstavnici uprava svih sveučilišta u Republici Hrvatskoj (RH) – koji za taj rad pravno i financijski odgovaraju – što nije učinjeno. Time nije samo prekršena procedura, nego je prekršen i spomenuti čl. 4. ZZDVO, koji jasno opisuje autonomiju sveučilišta, posebice u dijelu o autonomiji izbora čelnika i nastavnika, a dodatni zahtjevi spornih članaka NP ZOPD izravno zadiru u tu autonomiju bez valjanih konzultacija sa sveučilišnim sustavom. Postoje i druge sporne stavke NP ZOPD, vezane uz psihologiju kao reguliranu profesiju, no njih ćemo samo kratko navesti u drugom dijelu očitovanja. Dijelovi NP ZOPD koji su sporni čine formulacije članka 4. („Psihološka djelatnost je sustav pojedinačno ili skupno usmjerenih stručnih postupaka utemeljen na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse, koji obuhvaća ... znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“) i članka 7. („Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti stječe se upisom u lmenik psihologa kojeg vodi Hrvatska psihološka komora“), koje u zajedničkoj primjeni zabranjuju svakomu tko nije upisan u lmenik psihologa – a prvi uvjet za to jest da bude član Hrvatske psihološke komore (HPK) – da se bavi znanstvenim istraživanjima psihičkih procesa, stanja, osobina i sposobnosti. Takvo uvjetovanje provođenja ZNANSTVENIH istraživanja „psihičkih procesa, stanja, osobina i sposobnosti“ članstvom u STRUKOVNOJ komori ne samo da je protuzakonito u smislu gore navedenih propisa, nego krši uvriježene standarde

Djelomično prihvaćen

Primjedba na članak 11. se ne prihvaća jer Komora ne odobrava bavljenje privatnom praksom, već samo u odgovarajućem upisniku evidentira tu činjenicu.

odnosa struke i znanosti za regulirane profesije unutar i izvan RH. Naime, kod reguliranih profesija, za koje je pisan Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (a to su, primjerice medicina, dentalna medicina, farmacija, veterina, arhitektura) u nadležni zakon nisu uvršteni oblici znanstvene djelatnosti (vjerojatno zbog toga jer su predlagači dotičnih zakona uvažavali činjenicu da je znanstvena djelatnost jasno regulirana ZZDVO, koji joj, k tome jamči i autonomiju). Zbog toga zajednička primjena čl. 4. i čl. 7. ima za posljedicu i kršenje čl. 16 Ustava RH, koji jamči načelo razmjernosti u hrvatskom zakonodavstvu („Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju“). Naime, ni jedan od sveučilišnih nastavnika medicine, dentalne medicine, veterine, farmacije i arhitekture, ne mora biti član strukovne komore, osim ako – pored svoje temeljne djelatnosti sveučilišnoga nastavnika – želi imati službeno ovlaštenje/dopusnicu za obavljanje pripadne regulirane profesije, dok sporni članci NP ZOPD obvezu članstva u strukovnoj komori žele nametnuti sveučilišnim nastavnicima psihologije po sili zakona. Također je sporan članak 4. redak 5. NP ZOPD („obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“), jer ne uključuje odgojne aktivnosti (koje je nemoguće izbjeći zbog prenošenja etičkih normi struke), a posebice stoga jer uključuje visokoobrazovne aktivnosti koje su regulirane ZZDVO-om, Uvjetima Rektorskoga zbora i drugim sveučilišnim propisima temeljenim na autonomiji sveučilišta, a koji se u zajedničkoj primjeni ovog članka NP ZOPD sa pripadnim čl. 7. očito krše. Način na koji sporni čl. 4. i čl. 7. primarno proizvodi protuustavne i protuzakonite posljedice u znanstvenoj i visokoobrazovnoj djelatnosti jest sljedeći. Članak 68. Ustava RH izrijekom jamči autonomiju sveučilišta: „Jamči se autonomija sveučilišta. Sveučilište samostalno odlučuje o svom ustrojstvu i djelovanju, u skladu sa zakonom.“ Kako u ovom slučaju zakon na koji se Ustavom misli – ZZDVO – ne propisuje psiholozima zaposlenima na znanstvenim i znanstveno-nastavnim radnim mjestima u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja posjedovanje ovlaštenja za rad u reguliranoj profesiji (izdanog od strane Hrvatske psihološke komore) za obavljanje njihove temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti u polju psihologije, a isto ne propisuju ni Uvjeti Rektorskoga zbora, onda zajednička primjena čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD, koja navedeno ovlaštenje – i pripadno članstvo u HPK – nameće tim zaposlenicima sveučilišta, krši aktualne propise sveučilišta i pripadnu autonomiju zajamčenu Ustavom. Sukladno Pravilniku o znanstvenim i umjetničkim područjima, poljima i granama, psihologija je znanstveno polje (oznaka 5.06.) u kojem se ostvaruje znanstvena djelatnost, a čl. 2. ZZDVO eksplicitno govori da se znanstvena djelatnost, između ostaloga, temelji na slobodi i autonomiji stvaralaštva, te se ni u kojem obliku ne spominje utemeljenost na stručnoj/strukovnoj djelatnosti – vezano ili nevezano uz regulirane profesije. U tom smislu, formalni zahtjev čl. 4 i čl. 7. NP ZOPD za službenim ovlaštenjem i pripadnim članstvom u HPK radi obavljanja znanstvene djelatnosti u polju psihologije („znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“) predstavlja nepoštivanje/kršenje čl. 2. ZZDVO. Kršenje ZZDVO s člancima 4. i 7. NP ZOPD evidentno je kod čl. 20. koji propisuje: „(1) Znanstveni rad ne podliježe nikakvim ograničenjima ili formalnim zahtjevima osim onih koji proizlaze iz poštivanja etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zaštite ljudskih prava te zaštite osobne i opće sigurnosti na

radu. (2) Formalni zahtjevi vezani za obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću ne mogu biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću i predviđeni su isključivo radi stjecanja pojedinih prava predviđenih ovim Zakonom i na njemu utemeljenim propisima.“ Naime, temeljem ovoga članka pravna, ili privatna osoba koja pokušava nametnuti bilo kakav formalni zahtjev na obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću u polju psihologije – a koji ne predstavlja zahtjev za poštivanjem etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zahtjev za zaštitu ljudskih prava, te zahtjev za zaštitu osobne i opće sigurnosti – izravno krši ovaj zakon RH. No, ako se i želi postaviti formalni zahtjev za, primjerice, zaštitom ljudskih prava, on i dalje ne može biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću kada dotični znanstvenik ne želi stjecati prava predviđena ZZDVO. Kako je nametanje upisa u Upisnik psihologa – s pripadnim članstvom u HPK i financijskom obvezom od minimalno 840 kn godišnje – vrlo konkretan formalni zahtjev, kršenje Čl. 20. ZZDVO, uslijed zajedničke primjene Čl.4. i Čl.7. NP ZOPD, je nedvojbeno. Kršenje ZZDVO s člancima 4. i 7. NP ZOPD evidentno je i kod Čl. 21. koji regulira uvjete za izbor u znanstveno i znanstveno-nastavno zvanje (Znanstvenim radom u smislu ovoga Zakona bave se znanstvenici na sveučilištima i institutima i drugim znanstvenim organizacijama kao i osobe izabrane na suradnička radna mjesta u tim organizacijama, te drugi znanstvenici koji su ispunili uvjete za obavljanje znanstvene djelatnosti u skladu s ovim Zakonom) jer u uvjetima za izbor u znanstvena i znanstveno-nastavna zvanja (tj. uvjetima za obavljanje znanstvene djelatnosti sukladno Zakonu) ne postoji zahtjev za posjedovanjem službenoga ovlaštenja/dopusnice za obavljanje pripadne regulirane profesije. Pored navedenih kršenja propisa RH vezanih uz znanost i visoko obrazovanje, postoji niz teško prihvatljivih posljedica zajedničke primjene čl. 4. i čl.7. Prvo, diplomiranim psiholozima koji se želi baviti znanstvenom djelatnošću u polju psihologije, ili visokoškolskim obrazovnim i edukacijskim aktivnostima u primijenjenoj psihologiji – pored zadovoljavanja visokih kriterija izvrsnosti – nameće se obvezno učlanjenje u HPK koje proizvodi dodatne financijske i vremenske obveze u uvjetima koji su ionako među najnepovoljnijima u EU, a koje nemaju njihove kolege u većini država svijeta. To za posljedicu ima: (1) nižu kvalitetu znanstvenoga rada u polju psihologije, (2) nižu konkurentnost na međunarodnim natjecanjima za znanstvene projekte – što povratno djeluje na nižu kvalitetu znanstvenoga rada, te (3) poticanje najizvrsnijih diplomiranih psihologa na odlazak u spomenute druge države u kojima službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu profesiju-psiholog nije uvjet za bavljenje znanstvenim istraživanjima u polju psihologije. Sve navedeno ne samo da nije u skladu sa strateškim dokumentima RH u području znanosti i visokoga obrazovanja, već znanstvenu djelatnost i visoko obrazovanje u polju psihologije inaugurira u ekskluzivnu djelatnost, jedinstvenu u sustavu znanosti RH, koja i najniže rangiranom znanstveniku godišnje naplaćuje 840 kn da bi se uopće počeo njome baviti. Drugo, iznimno široka definicija psihološke djelatnosti u čl. 4. NP ZOPD (osjetno šira od one u postojećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti) razlog je da diplomirani psiholog, sukladno čl. 7. NP ZOPD ne može obavljati 90 i više posto djelatnosti koje obavljaju diplomirani psiholozi svugdje u svijetu, ako se ne učlani u HPK. Takva pravna posljedica navedena dva članka predstavlja radikalno obezvrjeđivanje diplome psihologa u RH i cijeloga sustava visokoga obrazovanja, kakvo ne postoji u većini država, te se postavlja pitanje je li predlagač pripadne pravne norme utuživ pred tuzemnim i međunarodnim visokoškolskim tijelima/asocijacijama? Utoliko više, jer HPK, kao tijelo koje je

najviše zainteresirano za provedbu ZOPD te regulira velik dio iste, ničime ne sudjeluje u proizvođenju obrazovne kvalifikacije, a uvjetuje njeno korištenje u gotovo svim područjima za koje je ona namijenjena, svojim članstvom te pripadnim financijskim i drugim obvezama. Treće, izravno se ugrožava tržišno natjecanje u području znanstvene i visokoškolske djelatnosti za polje psihologije u EU, jer se kao nužni uvjet natječaja za visokoškolsko obavljanje „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te za „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ nameće službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu profesiju-psiholog i pripadno članstvo u HPK, koju inozemni znanstvenici/visokoškolski nastavnici u polju psihologije redovito nemaju jer u državama u kojima su profesionalno stasali nisu imali potrebu za stjecanjem toga ovlaštenja. No, neovisno o eventualnom kršenju propisa, konkretna šteta za RH je gubitak kvalitetnih međunarodnih znanstvenika, a time i pad kvalitete znanstvene/visokoškolske djelatnosti u polju psihologije. U tom smislu, niti najkvalitetniji znanstvenik iz EU u nekoj grani psihologije ne će proći na natječaju za neku poziciju u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH (privremenu, ili trajnu), ako se prethodno ne učlani u HPK, jer će nužan uvjet natječaja – sukladno NP ZOPD – biti članstvo u HPK. Spomenuto zahtijevanje službenoga ovlaštenja za reguliranu profesiju psiholog u RH od inozemnih znanstvenika dovest će do (1) onemogućavanja dolazaka najvećega broja inozemnih sveučilišnih nastavnika u polju primijenjene psihologije (što je suprotno hrvatskim i međunarodnim strategijama i regulativama koje potiču i ostvaruju tu suradnju radi povećanja kvalitete nastave), ili (2) do diskriminacije hrvatskih sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije u vlastitoj državi, koji sličan/isti sadržaj ne će moći predavati bez službenog ovlaštenja HPK, a njihov kolega, primjerice iz Belgije, hoće? Četvrto, čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD ne poštuje/krši čl. 62. Zakona o odnosima Republike Hrvatske (RH) s Hrvatima izvan RH Vlada RH u polju psihologije jer traži ispunjavanje dodatnoga uvjeta (službeno ovlaštenje za rad u reguliranoj profesiji) koji navedeni znanstvenici u većini matičnih država ne trebaju ispunjavati, premda Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta – jedino nadležno za znanstvenu djelatnost u RH – u potpunosti priznaje znanstvenu kvalifikaciju ako je ista pravno valjana, bez obzira na znanstveno polje. Naime, spomenuti Zakon o odnosima RH s Hrvatima izvan RH propisuje obvezu privlačenja znanstvenika hrvatskog porijekla iz inozemstva nadležnim tijelima („Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela razvija programe financiranja znanstvenih projekata, u cilju privlačenja znanstvenika hrvatskog podrijetla iz svijeta. Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela uspostavlja stalni program »virtualnog mentorstva« između studenata i znanstvenika iz Republike Hrvatske sa studentima, znanstvenicima i gospodarstvenicima hrvatskog podrijetla u svijetu s ciljem transfera posebnih znanja i iskustava“). Slični primjeri štetnih i pomalo apsurdnih posljedica čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD lako su izvedivi i u drugim oblicima znanstvenog i visokoškolskog rada u polju psihologije, no na ovom mjestu slobodni smo nabranje završiti jednom uistinu iracionalnom posljedicom: Psihologijska znanost, koja svojim rezultatima razvija psihologijsku struku, ovim nacrtom zakona od iste struke mora dobiti dozvolu da to čini. Primjerice, psiholog-znanstvenik koji je godinama razvijao i validirao neki psihologijski instrument (test, upitnik) i stavio ga na raspolaganje psihologijskoj praksi, sada mora od HPK tražiti suglasnost da ga koristi u svrhu vlastitih psihologijskih istraživanja! Temeljem svega navedenoga, držimo nužnim izuzimanje iz NP ZOPD navedenih znanstvenih istraživanja te

sveučilišnih obrazovnih djelatnosti koje proizvode visokoškolsku obrazovnu kvalifikaciju. Druge sporne stavke NP ZOPD, koje primjećujemo neovisno o našem znanstvenom i nastavničkom zanimanju su: (1) Definiranje pojma „ovlašteni psiholog“ (u zagradama čl. 9.) neravnopravno je definiranje pojma „psiholog“ u uvodnom pojmovničkom članku NP ZOPD (čl. 3.), premda se najveći dio zakona odnosi na djelatnosti ovlaštenoga psihologa; pri tom definiranje pojma „psiholog“ nije usklađeno s nomenklaturom Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, a NP ZOPD zamjetnim je dijelom iniciran uvođenjem toga zakona u hrvatsko zakonodavstvo; (2) U čl. 3. nedostaje definicija ovlaštenoga psihologa, te naručitelja psiholoških usluga koji može i ne mora biti poslodavac ovlaštenoga psihologa (3) čl. 4., 5., i 6. su terminološki i nomotehnički neuređeni. U čl. 4. potrebno uvrstiti: (alineja 1) „psihosocijalnih problema“ umjesto „socijalnih problema“; (alineja 2) „... psihodijagnostika kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti, ...“ umjesto „... dijagnostika kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti ..“. U čl. 5. cilj psihološke djelatnosti bitno se razlikuje od cilja znanstvenih istraživanja iz čl. 4. – što ukazuje na proturječnost i upućuje na isključivanje znanstvenih istraživanja iz Nacrta zakona. U čl. 5. i 6. kod termina „zdravlja“ potrebno je istaknuti „(posebice mentalnog)“. (4) Čl. 11. nije usklađen sa Zakonom o uslugama jer nedostaje stavak (5) o žalbama na rješenje o obavljanju djelatnosti sukladno tom Zakonu (5) U Čl. 12. problematičan je stavak 1. te ga je potrebno brisati jer izjednačava puno radno vrijeme sa samostalnom djelatnošću; stavak nije usklađen sa Zakonom o zabrani i sprječavanju obavljanja neregistrirane djelatnosti, te Zakonom o radu. (6) U Čl. 14. problematično je ekspliciranje prava ovlaštenoga psihologa na stručno usavršavanje i pripadnu dužnost poslodavca da ga realizira neovisno o svojim tržišnim zahtjevima, kao i prekomjerno specificiranje vrjednovanja stručnoga usavršavanja od strane HPK. (7) Čl. 16. NP ZOPD znatno slabije štiti psihodijagnostička sredstva, nego li to čini čl. 25. aktualnoga Zakona o psihološkoj djelatnosti, što znatno povećava mogućnost njihove zlorabe na štetu korisnika psiholoških usluga te autora psihodijagnostičkih sredstava, ali i generira veću vjerojatnost sudskih procesa povezanih s tim zlorabama; pri tome ističemo da je psihodijagnostika ključni postupak psihološke djelatnosti koji određuje valjanost svih drugih psiholoških postupaka; (8) U Čl. 17. redundantan je zadnji dio rečenice: „...treba se suzdržavati od svake aktivnosti koja nije spojiva s ugledom i dostojanstvom psihologa.“ – s obzirom na činjenicu da „djelovanje sukladno Kodeksu etike psihološke djelatnosti“ to podrazumijeva. Sintagmu „Kodeks etike psihološke djelatnosti“ potrebno je zamijeniti sintagmom „etički kodeks struke“. (9) Čl. 18. sukladan je članku 27. Zakona o zaštiti osobnih podataka, no potrebno ga je nadopuniti člancima 21., 22. i 23. iz postojećega Zakona o psihološkoj djelatnosti, koji su izostavljeni iz NP ZOPD. Potrebno je dodati i stavak 3. kojim bi se zaštitio postupak prikupljanja podataka o korisniku usluga tijekom psihološke procjene i psihodijagnostike te eksplicirali načini zaštite tog postupka. Postoji još cijeli niz terminoloških i nomotehničkih prijedloga za ispravljanje i poboljšanje NP ZOPD koje ćemo dostaviti zakonodavcu na razmatranje, no ovim očitovanjem želimo poglavito upozoriti na kršenje propisa RH i niz štetnih posljedica koje proizvodi NP ZOPD u znanstvenoj i visokoobrazovnoj djelatnosti u polju psihologije. Zbog svega navedenoga očito je da znanstvena djelatnost, koja uključuje znanstveno-nastavnu djelatnost (sveučilišnu nastavu na studiju psihologije) i znanstveno-istraživačku djelatnost (institutska i sveučilišna istraživanja, izlaganja, objave članaka i knjiga...) ne može biti dijelom uređenja zakona regulirane profesije, tj.

<p>zakona u materiji psihološke djelatnosti. Uređivanje materije znanstvene i visokoobrazovne djelatnosti, uostalom, nije u djelokrugu Ministarstva demografije, obitelji, mladih i socijalne politike. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, kao visokoobrazovna i znanstvena organizacija, koja izvodi studij psihologije na preddiplomskoj i diplomskoj razini, rado će pomoći da zakonsko uređenje materije psihološke djelatnosti bude ustavnopravno i stručno utemeljeno, te da se psihologija kao znanstveno polje, koje istražujemo i poučavamo, odvoji od primijenjene stručne djelatnosti regulirane profesije, kao što je to učinjeno sa svim drugim reguliranim strukama (profesijama) u RH. U Zagrebu 16. studenoga 2018. doc. dr. sc. Jelena Maričić, predstojnica Odsjeka za psihologiju doc. dr. sc. Lovorka Brajković, povjerenica za osiguravanje kvalitete, studijske programe i cjeloživotnu naobrazbu izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, pročelnik Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu</p>	
<p>dr. sc. Krunoslav Matešić, izv. prof. MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU U potpunosti se slažem i podržavam prethodna mišljenja da su znanost i visoka naobrazba regulirani posebnim zakonima i ne bi smjeli biti dio Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Zvezdan Penezić MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU Članovi Odjel za psihologiju Sveučilišta u Zadru složili su se oko određenih kometara koje unosim u njihovo ime: 1. Za većinu rješenja koje prema ovom prijedlogu donosi Komora definirano je da „nije dopuštena žalba“ već samo pokretanje upravnog spora – što nije prihvatljivo s obzirom na cijenu i trajanje ovakvih sporova, a u slučaju npr. odluke o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti čime se gubi radno mjesto i izvor prihoda. Nužno je omogućiti pravo na žalbu posebno s obzirom na Prijedlogom zakona definirani način donošenja odluka. 2. Komora ovim Prijedlogom dobiva jako velike ovlasti – npr. odlučuje o privremenoj zabrani i prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti, stoga treba preciznije definirati sam postupak (treba mijenjati i Statut Komore kojim se regulira osnivanje i ovlasti disciplinskih tijela)</p>	<p>Odbijen Nacrtr prijedloga zakona propisuje da protiv upravnih akata Komore nije dopuštena žalba već se propisuje samo pravo pokretanja upravnog spora. Isto nije protivno Zakonu o upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), a budući da se psihološka djelatnost, sukladno čl. 6. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, obavlja u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva, odnosno da se provodi u nadležnosti više različitih resora, smatramo da se na ovaj način pruža bolja pravna zaštita, obzirom da o žalbi ne odlučuje Ministarstvo. Statutom Komore kao njenim temeljnim općim aktom, za koje Ministarstvo daje prethodnu suglasnost, uređuju se sva pitanja od značaja za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj.</p>
<p>Mladenka Tkalčić MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Podržavam komentare kolega i još jednom naglašavam sljedeće: Točku 5. iz Članka 4. (psihološka djelatnost obuhvaća „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“) treba ili izbrisati ili značajno promijeniti jer navedene aktivnosti, bez obzira u kojem se području odvijaju (visokoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje te cjeloživotno učenje u područjima primijenjene psihologije), predstavljaju edukacijsku, a ne psihološku djelatnost te u obavljanju edukacijske djelatnosti ključnu ulogu imaju znanja iz područja i nastavničke kompetencije. Za sadržaj poučavanja osposobljava preddiplomski i diplomski studij psihologije, a nastavničke kompetencije se stječu ili u okviru nastavničkog modula na studiju ili kroz trajno usavršavanje u nastavničkoj profesiji. Također smatram da točku 6. iz Članka 4. predloženog zakona (psihološka djelatnost obuhvaća „znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“) treba izbrisati jer je znanstveno-istraživačka i visokoškolska djelatnost u ingerenciji Ministarstva znanosti i obrazovanja i relevantni dokument kojim se uređuju sustavi znanstvene djelatnosti i visokog</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrtr prijedloga zakona.</p>

obrazovanja je Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Prema tome, definiranje znanstveno-istraživačkog rada kao psihološke djelatnosti nije u skladu sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji, između ostalog, propisuje da se znanstvena djelatnost temelji na akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji sveučilišta. nadalje, definiranjem znanstvenih i stručnih istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina psihološkom djelatnosti, ukida se svaka interdisciplinarnost u psihologijskim istraživanjima. Jedini ispravni znanstveni pristup je interdisciplinarnan, a ovako predložena točka Zakona o psihološkoj djelatnosti postavlja neopravdane i neargumentirane granice među znanostima.

Domagoj Švegar
MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I
SOCIJALNU POLITIKU, I. USTAVNA OSNOVA ZA
DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o znanstvenoj djelatnosti (ZZD) u članku 4., st. 2. propisuje da se visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj temelji na akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji sveučilišta. Članak 4., st. 1. ZZD-a propisuje da akademsku zajednicu čine među ostalim svi nastavnici i suradnici u procesu visokog obrazovanja. Članak 4., st. 3. ZZD-a propisuje da akademske slobode obuhvaćaju slobodu znanstvenog izražavanja i stvaralaštva i slobodu poučavanja te da akademske slobode pripadaju svim članovima akademske zajednice. Članak 4., st. 4., alineja 2. ZZD-a propisuje da akademska samouprava među ostalim obuhvaća izbor nastavnika. Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (Nacrt ZPD) u članku 4., st. 1. alineja 5. i 6. propisuje među ostalim da psihološka djelatnost obuhvaća i znanstvena psihologijska istraživanja, a ujedno i obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama. Sukladno člancima 7-10. nacrta ZPD-a Komora određuje tko ima pravo baviti se znanstvenim psihologijskim istraživanjima i izobrazbom psihologa. Sukladno članku 48. nacrta ZPD-a, novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije upisana u Komorin Imenik, dok članak 47. ZPD-a propisuje da će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti odgovorna pravna osoba koja za obavljanje psihološke djelatnosti zaposli ili sklopi ugovor o djelu s osobom koja nije upisana u Komorin Imenik. Dakle, ukoliko bi ovakav Nacrt ZPD-a stupio na snagu, strukovna komora će moći nadležnim prekršajnim sudovima podnositi optužne prijedloge protiv svakog znanstvenika koji objavi znanstveni rad u polju psihologije, a nije učlanjen u Komoru, a također i protiv svakog sveučilišnog nastavnika neučlanjenog u Komoru koji održi predavanje "s ciljem ovladavanja općim psihološkim znanjima". Sudovi će potom te znanstvenike i sveučilišne nastavnike zbog protuzakonitog obavljanja psihološke djelatnosti kažnjavati u rasponu od 10 do 50 tisuća, dok će fakulteti i znanstveni instituti koji takve "kriminalce" zapošljavaju također biti kažnjavani kaznama u rasponu od 10 do 50 tisuća kuna. Postavlja se pitanje zašto predlagatelj želi ovako drastično kažnjavati doktore znanosti s polja psihologije za "zločin" objavljivanja znanstvenog rada u polju psihologije ili za "zločin" održavanja predavanja u polju psihologije bez dopuštenja strukovne komore. Ukoliko bi Zakon zaživio u ovom obliku, svi znanstvenici koji objavljuju znanstvene radove iz polja psihologije, a ujedno i nastavnici psihologije na visokoškolskim i srednjoškolskim ustanovama, bili bi prisiljeni učlaniti se u Komoru i obzirom da članak 24. Nacrta ZPD-a bili obvezni plaćati članarinu, odnosno svojevrsni porez

Djelomično prihvaćen

Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.

na diplomu. Obveza plaćanja komorske članarine ne postoji niti u jednom znanstvenom području i polju, a ovim Nacrtom ZPD-a ta obveza postaje specifična samo za znanstvenike, sveučilišne nastavnike i srednjoškolske nastavnike koji su završili psihologiju. Koliko mi je poznato, nijedan srednjoškolski nastavnik latinskog, matematike, glazbenog, fizike, geografije, povijesti i drugih predmeta komorsku članarinu ne plaća, a isto vrijedi i za sveučilišne nastavnike i znanstvenike drugih polja. Ako doktor medicinskih znanosti predaje anatomiju na fakultetu ili u srednjoj medicinskoj školi, on sukladno Zakonu o liječništvu (čl. 3.) ne obavlja liječničku djelatnost i nije dužan biti članom Liječničke komore. Članom Liječničke komore nije dužan biti ni ako osim nastave ujedno provodi znanstvena istraživanja, pod uvjetom da povrh toga svega ne radi kao liječnik. Isto vrijedi i za druga znanstveno-nastavna polja. Kako onda psiholog koji predaje psihologiju na fakultetu ili srednjoj školi ili psiholog koji provodi znanstvena istraživanja obavlja psihološku djelatnost, dok svi ostali obavljaju znanstvenu odnosno nastavnu djelatnost? Zašto je znanstveno-istraživački rad iz područja medicine, prava, stomatologije, veterine, arhitekture i drugih znanstvenih polja znanstvena djelatnost, a po Nacrtu prijedloga ZPD-a znanstveno-istraživački rad iz polja psihologije je psihološka djelatnost? Zašto je održavanje predavanja iz područja medicine, prava, stomatologije, veterine, arhitekture (i dr.) nastavna/edukacijska djelatnost, dok su predavanja iz psihologije psihološka djelatnost? Kada liječnik održi predavanje to nije liječnička djelatnost i "ne oporezuje se", ali kada psiholog održi predavanje onda je to psihološka djelatnost na što strukovnoj komori mora platiti "porez". Na taj način, Nacrt ZPD-a pretvara sve psihologe s doktoratom znanosti u članove akademske zajednice drugog reda, ne samo zbog prisile na financijske izdatke (slijedom čega će psiholozi zaposleni na fakultetima i institutima u konačnici postati najmanje plaćeni znanstvenici), već i zbog podređivanja znanosti kontroli strukovne komore (?!), koja nema kompetencije da bude nadređena znanosti na bilo koji način i da znanstvenicima diktira bilo kakve uvjete. Sukladno svemu navedenom smatram da predloženi Nacrt ZPD-a ograničava akademske slobode, ograničava akademsku samoupravu i ograničava autonomiju sveučilišta, jer doslovno propisuje da znanstvenik mora ishoditi službeno ovlaštenje od HPK da bi provodio znanstvena istraživanja u polju psihologije, a u suprotnom propisuje enormne globe za doktora znanosti psihologije koji objavi znanstveni rad u polju psihologije ili održi predavanje iz psihologije. Čak i vrhunskog svjetskog psihologa-znanstvenika koji bi održao predavanje u Hrvatskoj, ovakav Nacrt ZPD-a u tome onemogućava, odnosno dovodi ga u prekršaj kažnjiv po zakonu, osim ako se prethodno učlani u strukovnu komoru. Nacrt ZPD-a dakle ima, povrh svega dosad navedenog, katastrofalne posljedice i na međunarodnu mobilnost znanstvenika, dok će pozitivna posljedica ovog Nacrta ZPD-a biti izdašnije punjenje Komorine blagajne. Cinici bi temeljem predloženog Nacrta ZPD-a zaključili da ga je predlagatelj izradio vođen načelom da je strateški interes Republike Hrvatske financijska dobrobiti Komore, a ne znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje. Obzirom da su znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku (barem bi tako trebalo biti) i sastavni su dijelovi europskog i međunarodnog znanstvenog prostora, ljubazno molim da razmotrite ovaj moj prijedlog i izbrišete alineje 5. i 6. iz stavka 1., članka 4. Nacrta ZPD-a. Za kraj citiram članak 3. Zakona o liječništvu kao dobar primjer definicije liječničke djelatnosti, koja naravno ne obuhvaća niti znanost niti bilo kakvu edukaciju odnosno nastavu: (1) Svrha liječničke djelatnosti jest zaštita zdravlja pojedinca, obitelji i cjelokupnog pučanstva. (2) Liječnička

djelatnost obuhvaća: 1. pregled kojim se utvrđuje postojanje ili nepostojanje tjelesnih, odnosno psihičkih bolesti, tjelesnih oštećenja ili anomalija, 2. procjenu stanja iz točke 1. stavka 2. ovoga članka pomoću medicinskih dijagnostičkih instrumenata, postupaka i sredstava, 3. liječenje i rehabilitaciju, 4. davanje pripravaka krvi i krvnih derivata, 5. sprječavanje bolesti, zdravstveni odgoj i savjetovanje, 6. brigu o reproduktivnom zdravlju te pomoć pri porođaju, 7. propisivanje lijekova, medicinskih proizvoda i pomagala, 8. uzimanje i presađivanje organa i tkiva, 9. mrtvozorništvo i obdukciju umrlih osoba, 10. izdavanje liječničkih uvjerenja, svjedodžbi, potvrda i mišljenja i 11. druge radnje sukladn o općim i posebnim propisima. S poštovanjem, doc. dr. sc. Domagoj Švegar

Asmir Gračanin
MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Smatram da postoji mnoštvo neosporivih argumenata zbog kojih je nužno izbrisati točke 5. i 6. iz stavka 1., članka 4. Nacrta ZPD-a. Između ostaloga: 1. Znanost po definiciji mora biti autonomna (a u skladu s time i visoko školstvo), što se odražava i u općeprihvaćenom pravilu o autonomiji sveučilišta; 2. Jedini ispravni znanstveni pristup je u konačnici interdisciplinaran, a ovaj suludi zakon nametao bi nekakve granice među znanostima; 3. Korisna heuristika je da u zemljama koje su po gotovo svim pitanjima znatno razvijenije od Hrvatske djelatnici sveučilišta (nastavnici i istraživači) nisu prisiljeni biti članovi stručne komore. Isto je i sa srednjoškolskim nastavnicima. Za to postoje razlozi, a neke od njih su jasno naveli kolege u prethodnim komentarima s kojima se u potpunosti slažem. 4. Znanstvenici i sveučilišni nastavnici, kao i srednjoškolski nastavnici, odgovaraju prvenstveno Ministarstvu znanosti i obrazovanja. U slučaju da iz nekog čudnog razloga netko doista pokuša inzistirati na izglasavanju postojećeg prijedloga, MZO bi nam trebalo pomoći u otklanjanju ovog 'nesporazuma', a svakako će morati doći do tužbi i traženja ostavki. Trebaju li nam u ovom trenutku dodatne podjele? Zašto se uopće moramo baviti ovakvim suludim prijedlozima kada bi ministarstva unaprijed trebala međusobno razjasniti važna pitanja? Je li se Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku konzultiralo s drugim ministarstvima glede zakona? Srdačan pozdrav, Asmir Gračanin

Mislav Stjepan Žebec
MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Poštovani, Primjedbe na članak 4. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (NP ZOPD) pišem u svojstvu ČLANA RADNE SKUPINE koja je osnovana radi izradbe ovoga NP ZOPD, s obzirom da (1.) nisam imao prigodu vidjeti zadnju verziju NP ZOPD koja je otišla u ovo javno savjetovanje, niti se o njoj službeno očitovati jer se – prema riječima voditeljice Radne skupine (RS) – NP ZOPD ne izglasava od strane članova RS (a očito niti izdvojena mišljenja članova nisu predviđena), te da (2.) sam od samoga početka sudjelovanja u RS problematizirao članak 4. NP ZOPD. Stoga se kao pozvani ekspert (imenovan od nadležne ministrice u ovu RS) želim javno ograditi od kršenja propisa RH te loših posljedica za znanost u polju psihologije, koje sporni članak generira, te pozvati na izostavljanje dijela koji se odnosi na „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“, te na znatniju promjenu „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Naime,

Djelomično prihvaćen

Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba. Nacrt prijedloga Zakona upućen je u proceduru procjene učinaka propisa, čiji sastavni dio je i traženje mišljenja nadležnih i mjerodavnih tijela državne uprave, drugih državnih tijela i pravnih osoba s javnim ovlastima, na analizu učinaka u skladu s propisanim djelokrugom.

Djelomično prihvaćen

Osim u dijelu primjedbe na članak 4. točka 4., jer iz navođenja psihoterapijskih tretmana kao psihološke djelatnosti, te posljedično činjenice da samo ovlašteni psiholozi mogu obavljati takve tretmane, ne proizlazi da osobe drugih profesija ne mogu obavljati navedeno, a osobito jer je područje djelatnosti psihoterapije propisano posebnim propisom.

ovaj čl. 4. NP ZOPD, u zajedničkom tumačenju s čl. 7. NP ZOPD, osim što krši dva članka Ustava RH (čl. 16. i čl. 68.) i najmanje dva postojeća zakona RH (Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju – čl. 2., 20., 21., te Zakon o odnosima RH s Hrvatima izvan RH – Čl. 62), sadržava proturječnosti unutar samoga sebe, ali i s drugim člancima NP ZOPD, te generira niz štetnih posljedica u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, od kojih su neke i apsurdne: (1) Predlagatelj (nadležno ministarstvo, uz selektivno korištenje Radne skupine), MOŽDA u želji da znanost približi praksi, dovodi se u poziciju da protuzakonito ograničava slobodno bavljenje znanosti u RH i time se izlaže tužbama s više razina. (2) Psihologijska znanost, koja svojim rezultatima razvija psihologijsku struku, sada od iste struke mora dobiti dozvolu da to čini. Primjerice, psiholog-znanstvenik koji je godinama razvijao i validirao neki psihologijski instrument (test, upitnik) i stavio ga na raspolaganje psihologijskoj praksi, sada mora od HPK tražiti suglasnost da ga koristi u svrhu vlastitih psihologijskih istraživanja! (3) Psihologima u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, koji imaju jedne od najnepovoljnijih uvjeta za rad u EU, nameću se dodatne financijske obveze (usporedive s onima stomatologa u privatnim ordinacijama) te vremenske obveze sudjelovanja na sjednicama i edukacijama, smanjujući ionako niske resurse za znanstvenu produkciju i spuštajući kvalitetu znanstvenoga rada, a da pri tome ne dobivaju nikakvu dodanu vrijednost od HPK! (4) Psiholozi u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, NAVODNO ZBOG TOGA JER SU POSTALI REGULIRANA PROFESIJA, moraju biti članovi svoje strukovne komore – bez obzira žele li se ili ne baviti strukom – a njihove kolege znanstvenici i sveučilišni nastavnici iz polja arhitekture, medicine, dentalne medicine, veterine, farmacije – ZBOG KOJIH JE PISAN ZAKON O REGULIRANIM PROFESIJAMA – to ne moraju, osim ako se pored svoje temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti ovlašteno žele baviti pripadnom strukom! (5) Strukovni zakon regulirane profesije IZ PODRUČJA SOCIJALNE SKRBI (psiholog je kategorija 49 u Popisu reguliranih profesija u RH) putem svojih tijela počinje regulirati ZNANSTVENU DJELATNOST PSIHologa U GOTOVO SVIM PODRUČJIMA PSIHologIJE – kognitivnoj psihologiji, biološkoj psihologiji, psihologiji ličnosti, razvojnoj psihologiji, organizacijskoj psihologiji, profesionalnom usmjeravanju, psihologiji obrazovanja, kliničkoj psihologiji, zdravstvenoj psihologiji, socijalnoj psihologiji – na temelju kojih kompetencija dotičnih tijela? (6) Psihološka djelatnost je u čl. 4 NP ZOPD toliko široko definirana da diploma psihologa gotovo ništa ne vrijedi ako nije član HPK (jer ne može obavljati 90 i više % djelatnosti koje obavljaju diplomirani psiholozi svugdje u svijetu) pa se postavlja pitanje koja je to vrijednost koju članstvo HPK daje diplomirani psiholozi i zašto se HPK ne akreditira za izvođenje studijskoga programa psihologije? (7) S obzirom da je nepoznata vrijednost koju HPK ulaže u diplomu mladoga čovjeka koji se odluči studirati psihologiju, ali mu korištenje te diplome i stečenih znanja za obavljanje 90 % psihološke djelatnosti u RH uvjetuje svojim članstvom, je li riječ o nekoj vrsti nametničkoga ponašanja koju bi trebali ozakoniti državni službenici RH? (8) Niti najkvalitetniji znanstvenik iz EU u nekoj grani psihologije ne će proći na natječaju za neku poziciju u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH (privremenu, ili trajnu), ako se prethodno ne učlani u HPK, jer će nužan uvjet natječaja – sukladno NP ZOPD – biti članstvo u HPK. Koja je vjerojatnost da vrhunski znanstvenik iz, primjerice SR Njemačke, poželi biti član HPK samo zbog zapošljavanja na nekom hrvatskom javnom institutu koji se bavi psihologijskim istraživanjima u vrlo neatraktivnim uvjetima? (9) Osim što se krše načela tržišnoga natjecanja na

natječajima za zapošljavanje u polju psihologijske znanosti – na koje se mogu javiti barem svi znanstvenici EU, od kojih većina u svojim državama nema zahtjev za članstvom u strukovnoj komori – doslovno se tjera kvalitetne znanstvenike iz EU da odustanu od ikakva angažiranja u hrvatskoj znanosti i visokom obrazovanju, što za posljedicu ima barem djelomičan pad u kvaliteti tih djelatnosti. (10) Usvajanje 5. stavka Čl. 4. NP ZOPD, u pogledu Erasmus i drugih oblika sveučilišni razmjena nastavnika dovest će do (1) onemogućavanja dolazaka najvećeg broja inozemnih sveučilišnih nastavnika u polju primijenjene psihologije (jer u većini inozemnih sveučilišta sveučilišni nastavnici psihologije ne moraju biti članovi strukovne komore, a ako i jesu, pitanje je hoće li uopće htjeti pokrenuti postupak priznavanja inozemne stručne kvalifikacije koji zahtjeva NP ZOPD radi dolaska na Erasmus suradnju) – što je suprotno svim hrvatskim i međunarodnim strategijama i regulativama koje potiču i ostvaruju tu suradnju radi povećanja kvalitete nastave, ili (2) do diskriminacije hrvatskih sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije u vlastitoj državi, koji sličan/isti sadržaj neće moći predavati bez službenog ovlaštenja HPK, a njihov kolega, primjerice iz Belgije, hoće? (11) Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, koje je predlagač ovoga zakona, trebalo bi biti osobito zainteresirano za povratak znanstvenika hrvatskoga podrijetla – između ostaloga i u polju psihologije - u RH, te sukladno Zakonu o odnosima RH s Hrvatima izvan RH, privlačiti iste radeći na olakšavanju uvjeta njihova povratka, a nametanjem obveze koju oni nisu imali za isto radno mjesto u matičnoj državi – članstvo u strukovnoj komori, čini se suprotno. Slična ograničenja se nameću i onima koji se samo privremeno – na vremenski ograničenim projektima – u RH žele baviti psihologijskim istraživanjima. Slijedi sustavno obrazloženje gore navedenih negativnih kvalifikacija čl. 4. NP ZOPD, u zajedničkom tumačenju s čl. 7. Čl. 16. Ustava RH jamči primjenu načela razmjernosti u hrvatskom zakonodavstvu: Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Zajedničkom primjenom Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD ta se zakonodavna razmjernost eklatantno krši jer se znanstvenicima i visokoškolskim nastavnicima iz ključnih reguliranih profesija za koje je pisan Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija – a to su doktori medicine, doktori dentalne medicine, magistri farmacije, veterinari, arhitekti – ne zahtjeva da budu članovi strukovnih komora da bi obavljali svoju temeljnu znanstvenu i nastavnu djelatnost (osim ako sami ne žele biti ovlašteni za obavljanje strukovne djelatnosti), a od znanstvenika u polju psihologije, te visokoškolskih nastavnika primijenjene psihologije se to traži. Čl. 68. Ustava RH izrijeком jamči autonomiju sveučilišta: Jamči se autonomija sveučilišta. Sveučilište samostalno odlučuje o svom ustrojstvu i djelovanju, u skladu sa zakonom. Kako u ovom slučaju nadležni Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ne propisuje psiholozima zaposlenima na znanstvenim i znanstveno-nastavnim radnim mjestima u sustavu znanosti i visokog obrazovanja posjedovanje ovlaštenja za rad u reguliranoj profesiji (izdanog od strane HPK) za obavljanje njihove temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti u polju psihologije, a isto ne propisuje niti Uvjeti rektorskog zbora, onda zajednička primjena Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD, koja navedeno ovlaštenje – i pripadno članstvo u HPK – nameće tim zaposlenicima sveučilišta, krši aktualne propise sveučilišta i pripadnu autonomiju. Ako se i želi dodatno pravno normirati rad zaposlenika sveučilišta koji su znanstvenici i nastavnici u polju

psihologije (i time ograničiti njihova akademska sloboda i sveučilišna autonomija), onda u proces izrade norme mora biti uključeno sveučilište - koje je za taj rad pravno i financijski odgovorno - što u slučaju izrade NP ZOPD nije učinjeno! Time nije samo prekršena procedura, već je prekršen i Čl. 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji jasno opisuje autonomiju sveučilišta, posebice u dijelu o autonomiji izbora čelnika i nastavnika, a dodatni zahtjevi dva sporna članka NP ZOPD izravno zadiru u tu autonomiju bez ikakvih konzultacija sa sveučilišnim sustavom. Sukladno Pravilniku o znanstvenim i umjetničkim područjima, poljima i granama, psihologija je znanstveno polje (oznaka 5.06.) u kojem se ostvaruje znanstvena djelatnost, a Čl. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju eksplicitno govori da se znanstvena djelatnost, između ostalog, temelji na slobodi i autonomiji stvaralaštva, te se ni u kojem obliku ne spominje utemeljenost na stručnoj/strukovnoj djelatnosti – vezano ili nevezano uz regulirane profesije. U tom smislu, formalni zahtjev Čl. 4 i Čl. 7. NP ZOPD za službenim ovlaštenjem i pripadnim članstvom u HPK radi obavljanja znanstvene djelatnosti u polju psihologije („znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“) predstavlja nepoštivanje/kršenje Čl. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Kršenje Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju s člancima 4. i 7. NP ZOPD evidentno je kod Čl. 20. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a koji propisuje: (1) Znanstveni rad ne podliježe nikakvim ograničenjima ili formalnim zahtjevima osim onih koji proizlaze iz poštivanja etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zaštite ljudskih prava te zaštite osobne i opće sigurnosti na radu. (2) Formalni zahtjevi vezani za obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću ne mogu biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću i predviđeni su isključivo radi stjecanja pojedinih prava predviđenih ovim Zakonom i na njemu utemeljenim propisima. Naime, temeljem ovog članka, PRAVNA, ILI PRIVATNA OSOBA KOJA POKUŠAVA NAMETNUTI BILO KAKAV FORMALNI ZAHTEJEV na obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću u polju psihologije – a koji ne predstavlja zahtjev za poštivanjem etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zahtjev za zaštitu ljudskih prava, te zahtjev za zaštitu osobne i opće sigurnosti – IZRAVNO KRŠI OVAJ ZAKON RH. No, ako se i postavlja formalni zahtjev za, primjerice, zaštitom ljudskih prava, taj zahtjev i dalje ne može biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću ako dotični znanstvenik ne želi stjecati prava predviđena Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. S obzirom da Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD onemogućavaju slobodno bavljenje znanošću u polju psihologije unutar psihološke djelatnosti kao regulirane profesije – koja, sukladno Čl. 5. NP ZOPD, nema za cilj stjecanje prava predviđenih Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju - predlagatelj ovih članaka NP ZOPD krši zakon RH. Može se – u smislu uvjeta za izbor u znanstveno i znanstveno-nastavno zvanje – govoriti i o neusklađenosti s/kršenju čl. 21. (Znanstvenim radom u smislu ovoga Zakona bave se znanstvenici na sveučilištima i institutima i drugim znanstvenim organizacijama kao i osobe izabrane na suradnička radna mjesta u tim organizacijama, te drugi znanstvenici koji su ispunili uvjete za obavljanje znanstvene djelatnosti u skladu s ovim Zakonom) jer u uvjetima za izbor u znanstvena i znanstveno-nastavna zvanja (tj. uvjetima za obavljanje znanstvene djelatnosti sukladno Zakonu) ne postoji zahtjev za posjedovanjem službenoga ovlaštenja za obavljanje pripadne regulirane profesije. Čl. 62. Zakona o odnosima Republike Hrvatske (RH) s Hrvatima izvan RH Vlada RH propisuje obvezu privlačenja znanstvenika

hrvatskog porijekla iz inozemstva nadležnim tijelima: Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela razvija programe financiranja znanstvenih projekata, u cilju privlačenja znanstvenika hrvatskog podrijetla iz svijeta. Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela uspostavlja stalni program »virtualnog mentorstva« između studenata i znanstvenika iz Republike Hrvatske sa studentima, znanstvenicima i gospodarstvenicima hrvatskog podrijetla u svijetu s ciljem transfera posebnih znanja i iskustava. S druge strane, Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD ne poštuje/krši taj propis u polju psihologije tražeći ispunjavanje dodatnog uvjeta (službeno ovlaštenje za rad u reguliranoj profesiji) koji navedeni znanstvenici u većini matičnih država ne trebaju ispunjavati, premda Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta – jedino nadležno za znanstvenu djelatnost u RH – u potpunosti priznaje znanstvenu kvalifikaciju ako je ista pravno valjana, bez obzira na znanstveno polje. Zahtjev da diplomirani psiholog mora imati službeno ovlaštenje od HPK da bi provodio znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina je apsurdan (1) s gledišta smjera doprinosa znanosti struci, (2) s gledišta povijesnoga odnosa psihologijske znanosti i struke, te (3) s gledišta izvora znanstvene metode u psihologiji – koja je temeljna odrednica znanstvenoga istraživanja u psihologiji. Prvo, psihologijska znanost je ta koja razvija psihologijsku struku (kako u pogledu sadržajnih psihologijskih spoznaja, tako i u pogledu instrumenata), a ne obrnuto! Očito posljedica može kontrolirati svoj uzrok?! Nije li apsurdno da znanstvenik koji je primarno zbog spoznajnih razloga razvio određeni psihologijski instrument, nakon njegove validacije i dobrih rezultata te početka primjene u psihologijskoj praksi, isti ne smije koristiti jer nema službeno ovlaštenje HPK? Drugo, psihologija kao disciplina – znanost i praksa – razvila se prvotno iz psihofizike, a potom kroz laboratorijska istraživanja strukturalističke škole W. Wundta i njegovih nasljednika – što su sve bile spoznajno motivirane istraživačke discipline na granici psihologije i filozofije. Tek kasnije (kroz funkcionalističku i pragmatističku školu) počinje primjena znanstvenih psihologijskih spoznaja u psihologijskoj praksi, a sukladno čl. 7. NP ZOPD praksa bi trebala kontrolirati znanost. Dakle, opet bi posljedica trebala kontrolirati svoj uzrok. Treće, znanstvena metodologija psihologijskih istraživanja – koja je temeljna odrednica znanstvenoga tretiranja stvarnosti – nije proizašla iz psihologijske prakse već izvorno iz filozofije znanosti. Koji je to onda doprinos psihologijske struke psihologijskoj znanosti - ali i pripadne kompetencije - da bi, po prijedlogu čl. 7. NP ZOPD, praksa bi trebala kontrolirati znanost? Od diplomiranoga psihologa koji se želi baviti znanstvenom djelatnošću u polju psihologije - pored propisa koji određuju da mora biti među 10% najboljih studenata te posjeduje dodatne dokaze o izvrsnosti - traži se obvezno učlanjenje u HPK koje, osim što nije u skladu sa zakonom nadležnim za znanstvenu djelatnost (koja u polju psihologije obuhvaća navedena znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina), proizvodi dodatne obveze (financijske i vremenske) u uvjetima koji su ionako među najnepovoljnijima u EU, a koje (obveze) nemaju njihove kolege u većini država svijeta. Isto se traži i za diplomiranoga psihologa koji se želi baviti visokoškolskim obrazovnim i edukacijskim aktivnostima u primijenjenoj psihologiji. To za posljedicu ima: (1) nižu kvalitetu znanstvenoga rada u polju psihologije, (2) nižu konkurentnost na međunarodnim natjecanjima za znanstvene projekte – što povratno djeluje na nižu kvalitetu znanstvenoga rada, te (3) poticanje najizvrsnijih diplomiranih psihologa (jer oni se dominantno bave psihologijskom znanošću, sukladno propisima RH) na odlazak u spomenute druge države u kojima službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu

profesiju-psiholog, nije uvjet za bavljenje znanstvenim istraživanjima u polju psihologije. Navedene posljedice ne da nisu u skladu s propisima i strategiji RH u području znanosti i visokoga obrazovanja, već su istima suprotne, te je začuđujuće da ih predlaže Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku. Iznimno široka definicija psihološke djelatnosti u Čl. 4. NP ZOPD (osjetno šira od one u postojećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti) razlog je da diplomirani psiholog, sukladno Čl. 7. NP ZOPD ne može obavljati 90 i više % djelatnosti koje obavljaju diplomirani psiholozi svugdje u svijetu, ako se ne učlani u HPK. Takva pravna posljedica navedena dva članka predstavlja radikalno obezvrjeđivanje diplome psihologa u RH i cijeloga sustava visokoga obrazovanja, kakvo ne postoji u većini međunarodno priznatih država, te se postavlja pitanje je li predlagač pripadne pravne norme utuživ pred tuzemnim i međunarodnim visokoškolskim tijelima/asocijacijama? Utoliko više, jer HPK, kao tijelo koje je najviše zainteresirano za provedbu ZOPD te regulira velik dio iste, ničime ne sudjeluje u proizvođenju obrazovne kvalifikacije (koja predstavlja nužni te najveći preduvjet pripadne stručne kvalifikacije), a uvjetuje njeno korištenje u gotovo svim područjima za koje je ona namijenjena, svojim članstvom i svim financijskim i drugim obvezama koje iz njega proizlaze. Iznimno široka definicija psihološke djelatnosti u Čl. 4. NP ZOPD generira niz nomotehničkih problema koji se očituju u unutarnjim proturječnostima samog NP ZOPD, ali i u neusklađenosti članaka NP ZOPD s postojećim zakonodavstvom RH. Prvo, iz činjenice da se u čl. 3. NP ZOPD psiholog definira kao „osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj, ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima“, proizlazi da se profesija psihologa u RH može steći samo obrazovanjem, što znači da je predmetno obrazovanje od presudne važnosti za psihologijsku struku i pripadnu komoru. S druge strane, sukladno čl. 7. NP ZOPD to obrazovanje gotovo ništa ne vrijedi za obavljanje samoga zanimanja psihologa ako se diplomirani psiholog ne učlani u strukovnu ustanovu, koja u spomenuto obrazovanje nije ništa uložila. Drugo, ostvaruje se pravna nelogičnost unutar čl. 4. NP ZOPD koja osporava uvođenje znanstvenoga istraživanja u djelatnost regulirane profesije – psiholog, definirane sustavom pojedinačno ili skupno usmjerenih STRUČNIH postupaka. Konkretno, eksplicitno navođenje znanstvenih i stručnih istraživanja u 6. stavci toga članka ukazuje da zakonodavac razlikuje te dvije kategorije istraživanja i pri tome se vjerojatno rukovodi kriterijima istraživačkoga problema i metodološke dotjeranosti (vidi pojašnjenje kasnije). Ako se u obzir uzme da isti termini u zakonu moraju imati isto pravno značenje, onda termin „znanstveni“ sadrži bitne definicijske razlike u odnosu termin „stručni“ i stoga znanstvena istraživanja ne mogu biti podvedena pod stručne postupke – a upravo to je prisutno u čl. 4. NP ZOPD! Pojašnjenje: Prema relevantnoj literaturi istraživačke metodologije društvenih znanosti istraživački problemi znanstvenih istraživanja najčešće su teorijski i metodološki motivirani - ili barem nužno sadrže tu sastavnicu – dok istraživački problemi stručnih istraživanja uopće ne moraju sadržavati tu sastavnicu (ne moraju testirati izvedenice neke teorije, niti se baviti nedostacima ranijih istraživanja, niti ponavljati studije, ili uvoditi novine u metodologiji radi istog). Pored toga, zbog značajnih teorijskih implikacija znanstvenih istraživanja istraživačka metodologija znanstvenih istraživanja mora biti stroža od one stručnih istraživanja (u pogledu uzorka, metrijskih osobina instrumenata, istraživačkoga nacrtu uvjetovanoga pripadnim ciljevima). Treće, ostvaruje se

zamjetna neusklađenost (nomotehnička nelogičnost) između 6. sastavnice čl. 4. te cijeloga čl. 5. NP ZOPD. Naime, u čl. 5. NP ZOPD kao cilj obavljanja psihološke djelatnosti navodi se unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini, što – samo po sebi - ne može biti cilj znanstvenoga istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina – koje se navodi kao jedna od 8 skupina psihološke djelatnosti. Naime, unaprjeđivanje zdravlja i kvaliteta života može biti samo posljedica jednoga od četiri cilja znanstvenoga istraživanja u psihologiji (opis, predviđanje, razumijevanje i kontrola istraživane pojave). Dakle, znanstveno istraživanje kao jedna od 8 skupina psihološke djelatnosti iz čl. 4. većinom se ne uklapa pod cilj te djelatnosti, naveden u čl. 5. NP ZOPD. Četvrto, nomotehnički je sporno da zakon koji regulira rad psihologa kao regulirane profesije (označene kategorijom 49 u Popisu reguliranih profesija u RH) sadrži djelatnosti koje, člankom 7. NP ZOPD, zakonski dozvoljava samo psiholozima - članovima HPK, a te iste djelatnosti već uvriježeno obavljaju druge neregulirane profesije, ali i regulirane profesije. Primjerice, znanstvenici u institutima i visokoškolski nastavnici (neregulirana profesija, u Nacionalnoj klasifikaciji zanimanja označena drugom kategorijom od psihologa) iz područja medicine, edukacijske-rehabilitacije te drugih disciplina koje su srodne psihologiji i s kojom interdisciplinarno surađuju, već desetljećima znanstveno istražuju psihičke procese, stanja, sposobnosti i osobine – što je djelatnost koju čl. 7. NP ZOPD dodjeljuje isključivo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK (koji su u Popisu reguliranih profesija označeni kategorijom 49). S druge strane liječnici-specijalisti psihijatrije (regulirana profesija označena kategorijom 50 u Popisu reguliranih profesija u RH) također već desetljećima provode psihoterapijske tretmane, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnoga zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti – što je djelatnost koju čl. 7. NP ZOPD dodjeljuje isključivo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK. Peto, nomotehnički je sporno da se, nakon što je 26.07.2018. donesen Zakon o djelatnostima psihoterapije – u kojem se bavljenje psihoterapijom omogućava osobama s formalnim obrazovanjem u području medicine, psihologije, socijalnoga rada i edukacijske rehabilitacije, socijalne pedagogije, pedagogije i logopedije - zajedničkom primjenom čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD bavljenje psihoterapijskim tretmanima (kao postupcima namijenjenim zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnoga zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti) zakonski dozvoljava samo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK? Isto pitanje postavlja se i za (a) „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te za (b) „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“, koje su predmet Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, donesenoga 2003. i dorađivanoga do 2017. godine. Naime, čl. 7. NP ZOPD, oduzeo bi pravo svim znanstvenicima s formalnim psihologijskim obrazovanjem, koji nisu učlanjeni u HPK, da se bave znanstvenim istraživanjima psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina, a isto tako i visokoškolskim nastavnicima psihologijskih predmeta primijenjene psihologije da to čine, ako nisu učlanjeni u HPK. Šesto, nomotehnički je sporno da se zajedničkom primjenom čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD određene djelatnosti iz čl. 4. zakonski dozvoljavaju samo ovlaštenim psiholozima članovima HPK (koji su u Popisu reguliranih profesija označeni kategorijom 49), a

one se obavljaju od strane psihologa – stručnoga suradnika u školskoj i predškolskoj ustanovi, koji u Popisu reguliranih profesija u RH, predstavljaju drugu kategoriju regulirane profesije - stručni suradnik u školskoj ustanovi (kategorija 63, odnosno 64)? Ako to i jest valjano, zbog čega se u čl. 8. NP ZOPD priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi, ili stručni suradnik u školskoj ustanovi – izuzima od ovoga Zakona i prepušta propisima iz sustava predškolskoga i školskoga (odgoja) i obrazovanja. To izuzimanje navodi se i u uvodnom tekstu NP ZOPD pod nazivom „Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom i posljedice koje će donošenjem zakona proisteći”. Sedmo, ako se visokoškolske „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ zakonski proglašavaju stručnim postupcima, ili djelatnostima regulirane profesije – psihologa (Člankom 4. NP ZOPD), onda bi visokoškolska obrazovna djelatnost u polju primijenjene psihologije trebala biti obuhvaćena u Popisu reguliranih profesija u RH pod kategorijom 62., a uz „Lektora hrvatskoga jezika na stranim visokoškolskim ustanovama“ – primjerice, pod nazivom „visokoškolski nastavnik primijenjene psihologije“. Međutim ona to trenutno nije, a niti je izgledno da se to ostvari jer je teško naći logičku osnovu po kojoj bi se visokoškolski nastavnik primijenjene psihologije izdvojio od svih drugih visokoškolskih nastavnika temeljne psihologije, ili od visokoškolskih nastavnika socijalnoga rada, ili edukacijske rehabilitacije (s kojima zajedno čini istu kategoriju regulirane profesije – 49), ili od visokoškolskih nastavnika iz bilo kojega drugoga znanstvenoga područja i polja. Jednako je nelogično definirati zasebnu kategoriju regulirane profesije u području znanstvene psihologijske djelatnosti, kad znanstvena djelatnost u niti jednom drugom znanstvenom području, ili polju nije kategorizirana u popisu reguliranih profesija – a uvlačenje znanstvenoga istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina u djelatnost regulirane profesije to nalaže. Konačno, sadašnja formulacija Čl. 4. u zajedničkom tumačenju s Čl. 7. NP ZOPD ima barem dvije ozbiljne tržišne posljedice. Prvo, potencijalno se krše propisi RH koji proizlaze iz načela tržišnoga natjecanja u području znanstvene i visokoškolske djelatnosti za polje psihologije, jer se kao nužni uvjet natjecanja za visokoškolsko obavljanje „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te za „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ (bilo na javnim institutima, bilo na visokim učilištima) – koji su ulaskom u EU postali međunarodni – nameće službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu profesiju-psiholog i pripadno članstvo u HPK, koju inozemni znanstvenici/visokoškolski nastavnici u polju psihologije redovito nemaju jer u državama u kojima su profesionalno stasali nisu imali potrebu za stjecanjem toga ovlaštenja/osnovne dopusnice. No, neovisno o eventualnom kršenju propisa, konkretna šteta za RH je gubitak kvalitetnih međunarodnih znanstvenika, a time i pad kvalitete znanstvene/visokoškolske djelatnosti u polju psihologije. Drugo, potiče se neloyalna konkurencija među pravnim subjektima koji štite radna prava psihologa zaposlenih u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja te spomenute psihologe prisiljava da odabiru nekvalitetniju pravnu zaštitu za svoje zanimanje ili da plaćaju dvije pravne zaštite. Naime, nema nikakva temelja da HPK pruža bolju pravnu zaštitu znanstvenicima i visokoškolskim nastavnicima u polju psihologije od, primjerice Nezavisnoga sindikata znanosti i

visokoga obrazovanja (NSZVO), jer HPK ima minorno iskustvo u sporovima sustava znanosti i visokoga obrazovanja u odnosu na NSZVO, a povlastice koje daju psiholozima zaposlenim u tom sustavu također su minorne u odnosu na one koje daje, primjerice NSZVO. Nije li poticanje neloyalne konkurencije suprotno načelima tržišnoga poslovanja i pripadnim propisima RH? Pored svih, gore navedenih negativnih pravnih, tržišnih, znanstvenih i obrazovnih posljedica postojeće verzije Čl. 4. NP ZOPD, potrebno je istaknuti da sporni članak sadrži i terminološke poteškoće, od koji se – samo za primjer - mogu navesti dvije iz područja znanosti i obrazovanja: (1) koja je razlika između „obrazovnih“ i „edukacijskih“ aktivnosti koje se odvojeno navode u 6. točki Čl. 4., te (2) zašto se u 7. točki istog članka „sposobnosti“ odvojeno navode od „osobina“, kad su osobine širi pojam koji obuhvaća sposobnosti? Sve navedene negativne posljedice izravno su vezane za široko, taksativno definiranje psiholoških djelatnosti u disciplini koja je – i kao znanost, i kao struka – postala iznimno interdisciplinarna (i u odnosu na razdoblje donošenja postojećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti) i potrebno je tražiti rješenja u strukovnim zakonima drugih reguliranih profesija u RH. Zaključno, strukovni zakon ne treba – a u ovoj formi niti ne smije - uključivati norme koje se odnose na pripadnu znanstvenu disciplinu i s njom organski povezanu visokoškolsku djelatnost (kojoj je znanost nužni uvjet) te stoga iz njega treba isključiti ZNANSTVENA istraživanja psihičkih procesa, stanja sposobnosti i osobina, a „edukacijske i obrazovne djelatnosti“ suziti na one koje su usmjerene ka nepsihologima, korisnicima psiholoških usluga. Dodatno, svaka razvijena djelatnost jest ZNANOST i STRUKA te nadležni pravni autoriteti u niti jednoj od njih – uključujući i djelatnosti vezane uz regulirane profesije – do sada nisu poželjeli miješati te dvije discipline unutar djelatnosti jer jedna proizvodi spoznaje i instrumente s primarno spoznajnom svrhom (iz kojih višestrukum provjerom proizlaze strukovni standardi), a druga dominantno primjenjuje strukovne standarde sa svrhom unapređenja kvalitete života u nadležnom području. To poštuje i aktualni Zakon o psihološkoj djelatnosti. Isto prepoznaje svaka uređena država i zato izdvaja znanstvenu i visokoobrazovanu djelatnost u zaseban zakon i ne miješa to sa strukovnom djelatnošću.

Goran Milas

MINISTARSTVO ZA DEMOGRAFIJU, OBITELJ, MLADE I SOCIJALNU POLITIKU, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Slažem se s ocjenama i komentarima Nacrta prijedloga zakona o psihološkoj djelatnosti što ih je iznio kolega Žebec. Smatram da je u mnogim svojim aspektima Nacrt neusklađen s Ustavom i zakonima, te je mogući izvor štetnih posljedica po psihologijsku znanost, ali i samu struku. Smatram apsurdnim i nezamislivim da Komora ima kontrolu nad znanstvenim aktivnostima, Goran Milas

Primljeno na znanje

Primljeno na znanje

Hrvatska psihološka komora

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3.

U članku 3. stavak 1. točka 3. iza riječi „kvalitete života“ dodati „i učinkovitosti“. U članku 3. dodati točku kojom će se definirati naručitelj i to kao: „Naručitelj psiholoških usluga je fizička ili pravna osoba koja zahtijeva stručni postupak ili postupke psihološke djelatnosti nad korisnicima psiholoških usluga i koja za taj zahtjev ima valjanu pravnu osnovu ili privolu korisnika.“ Navedeno je potrebno zato što u psihološkoj praksi najčešće psiholozi provode psihološke usluge/ispitivanja na temelju traženja treće osobe (primjerice poslodavac u selekcijske i/ili klasifikacijske svrhe prilikom zapošljavanja, odabira za

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

<p>posebne pozicije i sl., u medicini rada nadležni liječnik za procjenu ukupne zdravstvene sposobnosti i drugim zdravstvenim ustanovama primjerice zbog utvrđivanja poremećaja u svrhu određivanja tretmana, sportski treneri zbog procjene sportaša itd.). Nakon provedbe psihološke usluge, od psihologa naručitelj očekuje povratnu informaciju u smislu rezultata psihološke procjene, a koju psiholog isključivo može dati u obliku nalaza i mišljenja psihologa.</p>	
<p>Inge Vlašić-Cicvarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Predlažem da se uz navedene doda i pojam "Ovlašteni psiholog - psiholog koji je upisan u Imenik psihologa čime stječe pravo na obavljanje psihološke djelatnosti."</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Dodati pojam naručitelja psiholoških usluga koji može i ne mora biti poslodavac ovlaštenog psihologa. Ili se može definirati drugačije, pod uvjetom da se terminologija uskladi s ostatkom Zakona. Primjerice, u članku 11 (1) navodi se kako se psihološka djelatnost obavlja po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama, to bi upućivalo na poslodavca ili naručitelja. Npr. naručitelj je pravna ili fizička osoba koja sukladno ugovornim odredbama naručuje psihološke usluge koje podliježu Zakonu.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Danijela Vuković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Podržavam komentar kolegice Inge Vlašić Cicvarić i Ide Šintiće Verem</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Damir Lučanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Članak 3. stavak 1. – prijedlog: - brisati riječi: „i posebnim propisima“ Čini mi se da je zapravo ZAKON O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI posebniji propis kojim se regulira psihološka djelatnost. Ukoliko ovaj zakon to ne čini nego trebaju ili to mogu regulirati „posebniji“ propisi tada je upitna svrha ovoga zakona. Može se reći da svako propisivanje iznimki zapravo propituju ili čak ruši osnovne postavke ovoga propisa.</p>	<p>Odbijen Navedena odredba odnosi se na zakone i posebne propise koji uređuju i druga područja (kao, na primjer, područje obrazovanja ili slično).</p>
<p>Amalija Petrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Podržavam prijedlog kolegice Šintiće Verem!</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Ida Šintiće Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Poštovani, u ovom članku nedostaje definicija pojma "naručitelj (ili koristiti naziv tražitelj) psiholoških usluga". Predlažem iza točke 2. dodati točku 3. koja glasi: "Naručitelj psiholoških usluga je fizička ili pravna osoba/poslodavac koja naručuje psihološku uslugu zbog procjene osobe ili skupine osoba u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihovog ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana." Obrazloženje: Navedeno je potrebno zato što u psihološkoj praksi najčešće psiholozi provode psihološke usluge/ispitivanja na temelju traženja treće osobe (primjerice poslodavac u selekcijske i/ili klasifikacijske svrhe prilikom zapošljavanja, odabira za posebne pozicije i sl., u medicini rada nadležni liječnik za procjenu ukupne zdravstvene sposobnosti i drugim zdravstvenim ustanovama primjerice zbog utvrđivanja</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>

<p>poremećaja u svrhu određivanja tretmana, sportski treneri zbog procjene sportaša itd.). Pojam bi se u Zakonu koristio u članku 18. gdje se predlaže dodati novi stavak "Naručitelja psiholoških usluga/ispitivanja ovlaštenu psiholog upozna s rezultatima na način koji je razumljiv osobama koje nisu psihološke struke u obliku psihološkog nalaza, a za što mora imati pravnu osnovu ili privolu korisnika ili legitiman interes." Prema Rječnik hrvatskoga jezika, Leksikografski zavod i Školska knjiga, Zagreb, 2000, naziv "nalaz" znači ono što se utvrdi ispitivanjem, pretraživanjem: liječnički nalaz, arheološki nalaz. U ovoj definiciji pojam "psihološki nalaz" je pisan malim slovima jer ne podrazumijeva konkretno sam naziv nego podrazumijeva opći pojam.</p>	
<p>Anđelko Botica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 3. Poštovani, predlažem izmjenu pod točkom 4. na način: "Privatna psihološka praksa je naziv za pravnu osobu koja psihološku djelatnost obavlja kao samostalnu profesionalnu djelatnost"</p>	<p>Odbijen Predmetna odredba dovoljno je jasna, te ju nije potrebno nadopunjavati.</p>
<p>Anđelko Botica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, nakon stavke "-psihološka vještačenja" dodao bih i stavak "-procjenu radne sposobnosti"</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Dragutin Ivanec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Prijedlog Zakona o Psihološkoj djelatnosti u želji da što bolje regulira i zaštiti kvalitetno obavljanje te djelatnosti otišao je predaleko i preširoko u definiciji te djelatnosti, jer se i znanstveno istraživački rad smatra djelatnosti pod ingerencijom Psihološke komore. To znači da bi tu djelatnost mogli obavljati jedino ovlaštenu psiholozi kojima licencu za rad daje Psihološka komora. To je u suprotnosti sa zakonom o znanstvenoj djelatnosti i koliko god se predlagačima to činilo kao potencijalna zaštita psihologa, jednostavno u realnosti nije smisljena i nije ju zapravo moguće implementirati. Strukovna društva ne bi trebala imati ingerencije nad znanstveno istraživačkim radom, a niti nad nastavnim radom na sveučilištu. U tom smislu podržavam stavove i objašnjenja kolege Švegara i Žebeca, koji su tu temu detaljnije obrazložili.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. -Psihološka djelatnost je (...) umjesto psihološke znanosti i prakse bolje je navesti teorije i prakse, jer se velik broj komentara u e-savjetovanju odnosi na potrebu izdvajanja znanstvenog rada psihologa iz ovog Zakona. -Prevenција – umjesto socijalnih problema psihosocijalnih problema ili psiholoških problema, budući se radi o Zakonu o psihološkoj djelatnosti. -Psihološka procjena i (dodati) psihodijagnostika. - Psihološke i psihoterapijske tretmane: u tom paragrafu ponavlja se organizacijska djelotvornost što nije termin koji se veže uz djelatnost savjetovanja; umjesto toga navesti - za poboljšanje individualne i grupne dobrobiti pojedinaca. - Obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji: predlažem formulaciju odgojne i obrazovne aktivnosti. Objašnjenje: kategorije reguliranih profesija vezane su za odgoj i obrazovanje, a pojam edukacijskih aktivnosti je zastario budući se u novije vrijeme promovira termin cjeloživotnog učenja. Znanstvena i stručna istraživanja - izbaciti znanstvena istraživanja jer bi u tom slučaju npr. studenti poslijediplomski</p>	<p>Djelomično prihvaćen Osim u dijelu primjedbe na članak 4. točku 4. Nacrta prijedloga Zakona, jer je definicija sadržajno jasna.</p>

<p>studij psihologije nužno morali imati status ovlaštenog psihologa, a ne moraju se nužno odlučiti baviti primijenjenom psihologijom. U starom Zakonu stajalo je (d) psihološka stručna istraživanja, što je bolje rješenje jer se odnosi na stručna istraživanja u praksi (npr. akcijsko istraživanje u razredu).</p>	
<p>Tamara Martinac Dorčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Kao pročelnica Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta u Rijeci iznosim mišljenje članova Odsjeka: Članak 4., stavak 1., točka 5. predloženog zakona propisuje da psihološka djelatnost obuhvaća „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Prijedlog: brisati točku 5. iz članka 4. Argument: Smatramo da navedene aktivnosti bez obzira u kojem se području odvijaju (visokoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje te cjeloživotno učenje u područjima primijenjene psihologije) predstavljaju prvenstveno edukacijsku, a ne psihološku djelatnost te u obavljanju edukacijske djelatnosti ključnu ulogu imaju znanja iz područja i nastavničke kompetencije. Za sadržaj poučavanja nas osposobljava preddiplomski i diplomski studij psihologije, a nastavničke kompetencije se stječu ili u okviru nastavničkog modula na studiju ili kroz trajno usavršavanje u nastavničkoj profesiji. Članak 4., stavak 1., točka 6. predloženog zakona propisuje da psihološka djelatnost obuhvaća „znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“. Prijedlog: brisati točku 6. iz članka 4. Argument: Znanstveno-istraživačka i visokoškolska djelatnost je u ingerenciji Ministarstva znanosti i obrazovanja i relevantni dokument kojim se uređuju sustavi znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja je Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a ne Zakon o psihološkoj djelatnosti. Prema tome, definiranje znanstveno-istraživačkog rada kao psihološke djelatnosti nije u skladu sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji jasno propisuje da znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje predstavljaju djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku i sastavni su dio međunarodnog, posebno europskoga, znanstvenoga, umjetničkog i obrazovnog prostora. Također propisuje da se znanstvena djelatnost temelji na akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji sveučilišta. (članak 4., st. 2.). Definiranjem znanstvenih i stručnih istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina psihološkom djelatnosti, ukida se svaka interdisciplinarnost u psihologijskim istraživanjima. Jedini ispravni znanstveni pristup je interdisciplinarni, a ovako predložena točka Zakona o psihološkoj djelatnosti postavlja neopravdane i neargumentirane granice među znanostima.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.</p>
<p>Hrvatsko ergonomijsko društvo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, kao predsjednik Hrvatskog ergonomijskog društva, osjećam potrebu javno komentirati nekoliko problematičnih stavki iz Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (NP ZOPD) koje proizlaze iz preširoko definiranih propisanih djelatnosti regulirane profesije psihologa, što će u konačnici rezultirati cijelim nizom štetnih posljedica u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, a posebno u segmentu multidisciplinarnih znanstvenih istraživanja koja se ne mogu provoditi bez psihologa. Hrvatsko ergonomijsko društvo je neprofitna stručna i znanstvena udruga koja okuplja stručnjake i znanstvenike različitih struka s ciljem promocije ergonomije i multidisciplinarnosti u istraživanjima, kao i poticanja razmjene ideja i znanja između stručnjaka i znanstvenika različitih struka,</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>

pošto je ergonomija multidisciplinarna znanost, kojoj je kognitivna psihologija samo jedan od više segmenata. Također moram napomenuti da iz osobne perspektive, kao istraživač iz Tehničkog područja, polje Tehnologija prometa i transport, imam iskustvo znanstvenog rada s psiholozima na multidisciplinarnim istraživačkim projektima i/ili potporama znanstvenim istraživanjima, ali i na IRI projektu u suradnji s privredom, gdje između ostalih kolega i mi inženjeri, mjerimo izvedbu na reakciometru ili simulatoru u sklopu različitih istraživačkih projekata, radeći to uvijek u mješovitim timovima koji podrazumijevaju i psihologa. Dakle, mjerenjem izvedbe se, uz ostale stručnjake, bave i inženjeri. Da li će, sukladno mogućem tumačenju NP ZOPD, nama inženjerima - čak ako i radimo u mješovitim timovima s psiholozima - biti zabranjeno da mjerimo izvedbu na simulatorima u sklopu znanstvenih istraživanja (jer se ne možemo učlaniti u psihološku komoru)? Ili ćemo mi to moći, a psiholozi-znanstvenici iz tog istraživačkog područja, neće jer nisu članovi Hrvatske psihološke komore? Zar smatrate da su simulatori vožnje s istraživačkim modulima rađeni samo za psihologe koji su članovi komore? Što ako ne uspijem u RH naći psihologa znanstvenika koji je član komore a bavi se ergonomijom u prometu – hoću li morati angažirati stranog psihologa iz tog područja i hoće li se i on morati učlaniti u komoru da bi surađivao sa mnom u RH? Kako ćemo s takvim uvjetima razvijati znanstvena istraživanja u ergonomiji i kako ćemo uopće bez znanstvenih istraživanja i mjerenja čimbenika izvedbe i/ili same izvedbe vozača razvijati sustave za pomoć vozačima? Smatram da, osim što je štetno, vrlo je izgledno i protuzakonito ograničavanje slobodnog bavljenja znanostu u polju Psihologije u RH na način da se silom predoženog zakona za izbor u znanstvena zvanja i/ili za znanstvena istraživanja kao uvjet stavlja članstvo u stručnoj psihološkoj asocijaciji – što izravno proizlazi iz zajedničkog tumačenja Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD. Naime, stručna primjena znanstvenih spoznaja u praksi očekivani je i logični slijed aktivnosti, ali članstvo u stručnoj asocijaciji nikako ne može biti uvjet za obavljanje znanstvene djelatnosti, ili za izbor u znanstvena i znanstveno-nastavna zvanja. Napominjem da znanstvenici i sveučilišni nastavnici iz ostalih polja, uključivši i polja u Tehničkom području, to ne moraju, osim ako se pored svoje temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti ovlašteno žele baviti pripadnom strukom. Dakle, članstvo znanstvenika u stručnim asocijacijama i komorama ne ostvaruje se po sili zakona, dobrovoljno je, i nosi određenu korist prvenstveno za segment stručnog rada. S druge strane, stručna aktivnost, pa čak i u vidu samog članstva u strukovnoj ustanovi/udruzi (posebice po sili strukovnog zakona) nije i ne smije biti uvjet za slobodu znanstvenog djelovanja i izbore u znanstvena zvanja jer to može biti, da to nazovemo pravim imenom, put u ukidanje znanstvenih sloboda i podređivanje znanosti struci, što je štetno i nepotrebno te predstavlja potpuno pogrešan slijed djelovanja u odnosu znanosti i struke. Dodatno, osim mogućeg kršenja Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju jer se, ponovno naglašavam, nameću formalni zahtjevi za obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanostu u polju psihologije koji se ne navode u propisima za izbor u znanstvena i znanstveno-nastavna zvanja, ne treba zanemariti niti dimenziju prisilnog ubiranja članarine po sili zakona od svih kolega znanstvenika psihologa, iako velikoj većini njih, koji su u sustavu znanosti i visokog obrazovanja i ne bave se stručnim radom, isto članstvo neće donesti ama baš nikakvu korist. Da napravim usporedbu, predviđena mjesečna članarina po sili zakona u stručnoj psihološkoj stručnoj asocijaciji biti će reda godišnje članarine u Hrvatskom ergonomijskom društvu. I naravno, zadnja stvar koja meni, kao

znanstveniku koji se u multidisciplinarnim istraživanjima iz ergonometrije prometa između ostaloga bavi i mjerenjem izvedbe, nije nikako prihvatljiva jest činjenica da bih, u slučaju usvajanja problematičnih stavki NP ZOPD, kao kolege na znanstveno-istraživačkim projektima mjerenja izvedbe mogao angažirati ne najbolje dostupne znanstvenike iz RH u polju psihologije, već samo one koji za bavljenje tim segmentom imaju zadovoljen uvjet članstva u stručnoj psihologijskog asocijaciji/ustanovi. Ukratko, nepotrebno, štetno, ograničavajuće za multidisciplinarna znanstvena istraživanja u kojima trebaju sudjelovati znanstvenici psiholozi, a i prilično sam siguran da je i protuzakonito. Zaključno razmatrajući, predlažem izuzimanje znanstvenih istraživanja iz Čl. 4. NP ZOPD. Nadam se da sam svojim komentarima i prijedlozima pomogao javnu diskusiju s ciljem korekcija NP ZOPD. S poštovanjem Predsjednik Hrvatskog ergonometrijskog društva Doc. dr. sc. Davor Sumpor

Zvezdan Penezić

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.

Određenje psihološke djelatnosti u koje se uvodi „znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ nije sasvim opravdano jer se tim istraživanjima bave i srodne discipline (psihijatri, neurolozi, defektolozi, itd.), te je za ovu stavku bolje ranije određenje iz starog zakona „psihološka stručna istraživanja – psihičkih i psihosocijalnih procesa i stanja pojedinaca i skupina u cilju produblivanja spoznaja o zakonitostima psihičkog i psihosocijalnog djelovanja te procjeni društvenih potreba i posljedica ekonomskih ili društvenih inicijativa“. Pri tome, mišljenja smo, da znanstvena i znanstveno-nastavna djelatnost svih znanosti i struka (ne samo psihologije) ne podliježe pod ingerenciju strukovnih komora, već pod ingerenciju drugih zakona i pravilnika koji postoje. Dakle, nastavni rad nije bio i ne treba biti kontroliran strukovnom komorom, a ako netko želi biti članom to može slobodno biti. Nastavno na ranije kazano svakako treba ići prema promicanju interdisciplinarnosti u istraživačkom radu, pa bi netko tko nije psiholog u svom istraživanju mogao primijeniti skale koje primjerice pronađe u nekom znanstvenom radu. Većina mjernih instrumenata koji se koriste u znanstvenim istraživanjima zapravo i nisu licencirani psihodijagnostički instrumenti!

Asmir Gračanin

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.

Smatram da postoji mnoštvo neosporivih argumenata zbog kojih je nužno izbrisati točke 5. i 6. iz stavka 1., članka 4. Nacrta ZPD-a. Između ostaloga: 1. Znanost po definiciji mora biti autonomna (a u skladu s time i visoko školstvo), što se odražava i u općeprihvaćenom pravilu o autonomiji sveučilišta; 2. Jedini ispravni znanstveni pristup je u konačnici interdisciplinarnan, a ovaj suludi zakon nametao bi nekakve granice među znanostima; 3. Korisna heuristika je da u zemljama koje su po gotovo svim pitanjima znatno razvijenije od Hrvatske djelatnici sveučilišta (nastavnici i istraživači) nisu prisiljeni biti članovi stručne komore. Isto je i sa srednjoškolskim nastavnicima. Za to postoje razlozi, a neke od njih su jasno naveli kolege u prethodnim komentarima s kojima se u potpunosti slažem. 4. Znanstvenici i sveučilišni nastavnici, kao i srednjoškolski nastavnici, odgovaraju prvenstveno Ministarstvu znanosti i obrazovanja. U slučaju da iz nekog čudnog razloga netko doista pokuša inzistirati na izglasavanju postojećeg prijedloga, MZO bi nam trebalo pomoći u otklanjanju ovog 'nesporazuma', a svakako će morati doći do tužbi i traženja ostavki. Trebaju li nam u ovom trenutku dodatne pojjele? Zašto se uopće moramo baviti ovakvim suludim

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

Djelomično prihvaćen

Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba. Nacrt prijedloga Zakona upućen je u proceduru procjene učinaka propisa, čiji sastavni dio je i traženje mišljenja od nadležnih i mjerodavnih tijela državne uprave, drugih državnih tijela i pravnih osoba s javnim ovlastima, na analizu učinaka u skladu s propisanim djelokrugom.

prijedlozima kada bi ministarstva unaprijed trebala međusobno razjasniti važna pitanja? Je li se Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku konzultiralo s drugim ministarstvima glede zakona? Srdačan pozdrav, Asmir Gračanin

Domagoj Švegar
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 4.

Zakon o znanstvenoj djelatnosti (ZZD) u članku 4., st. 2. propisuje da se visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj temelji na akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji sveučilišta. Članak 4., st. 1. ZZD-a propisuje da akademsku zajednicu čine među ostalim svi nastavnici i suradnici u procesu visokog obrazovanja. Članak 4., st. 3. ZZD-a propisuje da akademske slobode obuhvaćaju slobodu znanstvenog izražavanja i stvaralaštva i slobodu poučavanja te da akademske slobode pripadaju svim članovima akademske zajednice. Članak 4., st. 4., alineja 2. ZZD-a propisuje da akademska samouprava među ostalim obuhvaća izbor nastavnika. Nacrt prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (Nacrt ZPD) u članku 4., st. 1. alineja 5. i 6. propisuje među ostalim da psihološka djelatnost obuhvaća i znanstvena psihologijska istraživanja, a ujedno i obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama. Sukladno člancima 7-10. Nacrta ZPD-a Komora određuje tko ima pravo baviti se znanstvenim psihologijskim istraživanjima i izobrazbom psihologa. Sukladno članku 48. nacrta ZPD-a, novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije upisana u Komorin Imenik, dok članak 47. ZPD-a propisuje da će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti odgovorna pravna osoba koja za obavljanje psihološke djelatnosti zaposli ili sklopi ugovor o djelu s osobom koja nije upisana u Komorin Imenik. Dakle, ukoliko bi ovakav Nacrt ZPD-a stupio na snagu, strukovna komora će moći nadležnim prekršajnim sudovima podnositi optužne prijedloge protiv svakog znanstvenika koji objavi znanstveni rad u polju psihologije, a nije učlanjen u Komoru, a također i protiv svakog sveučilišnog nastavnika neučlanjenog u Komoru koji održi predavanje "s ciljem ovladavanja općim psihološkim znanjima". Sudovi će potom te znanstvenike i sveučilišne nastavnike zbog protuzakornog obavljanja psihološke djelatnosti kažnjavati u rasponu od 10 do 50 tisuća, dok će fakulteti i znanstveni instituti koji takve "kriminalce" zapošljavaju također biti kažnjavani kaznama u rasponu od 10 do 50 tisuća kuna. Postavlja se pitanje zašto predlagatelj želi ovako drastično kažnjavati doktore znanosti s polja psihologije za "zločin" objavljivanja znanstvenog rada u polju psihologije ili za "zločin" održavanja predavanja u polju psihologije bez dopuštenja strukovne komore. Ukoliko bi Zakon zaživio u ovom obliku, svi znanstvenici koji objavljuju znanstvene radove iz polja psihologije, a ujedno i nastavnici psihologije na visokoškolskim i srednjoškolskim ustanovama, bili bi prisiljeni učlaniti se u Komoru i obzirom na članak 24. Nacrta ZPD-a bili obvezni plaćati članarinu, odnosno svojevrsni porez na diplomu. Obveza plaćanja komorske članarine ne postoji niti u jednom znanstvenom području i polju, a ovim Nacrtom ZPD-a ta obveza postaje specifična samo za znanstvenike, sveučilišne nastavnike i srednjoškolske nastavnike koji su završili studij psihologije. Koliko mi je poznato, nijedan srednjoškolski nastavnik latinskog, matematike, glazbenog, fizike, geografije, povijesti i drugih predmeta komorsku članarinu ne plaća, a isto vrijedi i za sveučilišne nastavnike i znanstvenike drugih polja. Ako doktor medicinskih znanosti

Djelomično prihvaćen

Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.

predaje anatomiju na fakultetu ili u srednjoj medicinskoj školi, on sukladno Zakonu o liječništvu (čl. 3.) ne obavlja liječničku djelatnost i nije dužan biti članom Liječničke komore. Članom Liječničke komore nije dužan biti ni ako osim nastave ujedno provodi znanstvena istraživanja, pod uvjetom da povrh toga svega ne radi kao liječnik. Isto vrijedi i za druga znanstveno-nastavna polja. Kako onda psiholog koji predaje psihologiju na fakultetu ili srednjoj školi ili psiholog koji provodi znanstvena istraživanja obavlja psihološku djelatnost, dok svi ostali obavljaju znanstvenu odnosno nastavnu djelatnost? Zašto je znanstveno-istraživački rad iz područja medicine, prava, stomatologije, veterine, arhitekture i drugih znanstvenih polja znanstvena djelatnost, a po Nacrtu prijedloga ZPD-a znanstveno-istraživački rad iz polja psihologije je psihološka djelatnost? Zašto je održavanje predavanja iz područja medicine, prava, stomatologije, veterine, arhitekture (i dr.) nastavna/edukacijska djelatnost, dok su predavanja iz psihologije psihološka djelatnost? Kada liječnik održi predavanje to nije liječnička djelatnost i "ne oporezuje se", ali kada psiholog održi predavanje onda je to psihološka djelatnost na što strukovnoj komori mora platiti "porez". Na taj način, Nacrt ZPD-a pretvara sve psihologe s doktoratom znanosti u članove akademske zajednice drugog reda, ne samo zbog prisile na financijske izdatke (slijedom čega će psiholozi zaposleni na fakultetima i institutima u konačnici postati najmanje plaćeni znanstvenici), već i zbog podređivanja znanosti kontroli strukovne komore (?!), koja nema kompetencije da bude nadređena znanosti na bilo koji način, odnosno da znanstvenicima diktira bilo kakve uvjete. Sukladno svemu navedenom smatram da predloženi Nacrt ZPD-a ograničava akademske slobode, ograničava akademsku samoupravu i ograničava autonomiju sveučilišta, jer doslovno propisuje da znanstvenik mora ishoditi službeno ovlaštenje od Komore da bi provodio znanstvena istraživanja u polju psihologije, a u suprotnom propisuje enormne globe za doktora znanosti psihologije koji objavi znanstveni rad u polju psihologije ili održi predavanje iz psihologije. Čak i vrhunskog svjetskog psihologa-znanstvenika koji bi održao predavanje u Hrvatskoj, ovakav Nacrt ZPD-a u tome onemogućava, odnosno dovodi ga u prekršaj kažnjiv po zakonu, osim ako se prethodno učlani u strukovnu komoru. Nacrt ZPD-a dakle ima, povrh svega dosad navedenog, katastrofalne posljedice i na međunarodnu mobilnost znanstvenika, dok će pozitivna posljedica ovog Nacrta ZPD-a biti izdašnije punjenje Komorine blagajne. Obzirom da su znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku (barem bi tako trebalo biti) i sastavni su dijelovi europskog i međunarodnog znanstvenog prostora, ljubazno molim da razmotrite ovaj moj prijedlog i izbrišete alineje 5. i 6. iz stavka 1., članka 4. Nacrta ZPD-a. Za kraj citiram članak 3. Zakona o liječništvu kao dobar primjer definicije liječničke djelatnosti, koja naravno ne obuhvaća niti znanost niti bilo kakvu edukaciju odnosno nastavu: (1) Svrha liječničke djelatnosti jest zaštita zdravlja pojedinca, obitelji i cjelokupnog pučanstva. (2) Liječnička djelatnost obuhvaća: 1. pregled kojim se utvrđuje postojanje ili nepostojanje tjelesnih, odnosno psihičkih bolesti, tjelesnih oštećenja ili anomalija, 2. procjenu stanja iz točke 1. stavka 2. ovoga članka pomoću medicinskih dijagnostičkih instrumenata, postupaka i sredstava, 3. liječenje i rehabilitaciju, 4. davanje pripravaka krvi i krvnih derivata, 5. sprječavanje bolesti, zdravstveni odgoj i savjetovanje, 6. brigu o reproduktivnom zdravlju te pomoć pri porođaju, 7. propisivanje lijekova, medicinskih proizvoda i pomagala, 8. uzimanje i presađivanje organa i tkiva, 9. mrtvozorništvo i obdukciju umrlih osoba, 10. izdavanje liječničkih uvjerenja, svjedodžbi, potvrda i mišljenja i 11. druge radnje sukladn o

općim i posebnim propisima.	
<p>dr. sc. Krunoslav Matešić, izv. prof. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. - U drugoj stavci treba dodati 'psihodijagnostiku', a ne samo kako je sada napisano 'dijagnostiku'. - U petom odjeljku 'obrazovne i edukacijske' su jedno te isto. Treba staviti 'odgojne i obrazovne aktivnosti'. Psiholozi ne mogu ispuštati odgoj. - U šestom odjeljku koji se odnosi na određenje psihologije mora se dodati 'ponašanja'. - Sedma stavka: Nakon donošenja Zakona o psihoterapijama itd., ovo psiholozima nije više izvedivo budući da se unutar SPUH-a nalaze i oni koji svoje 'psihoterapijske' usluge nude u okviru neuzročno-posljedičnih pristupa.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Doktorski studij psihologije FFZG NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Vijeće Doktorskog studija psihologije Filozofskog fakulteta u Zagrebu kojeg čini 26 članova Odsjeka za psihologiju izabranih u znanstveno-nastavno zvanje u polju psihologije je odlučilo iskazati ne slaganje s Člankom 4. predloženog zakona, redak 5. i 6. gdje se navodi da psihološka djelatnost obuhvaća: - obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama; -znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina. Kako djelatnosti opisane u prijedlogu Zakona mogu obavljati samo ovlašteni psiholozi, odnosno članovi Hrvatske psihološke komore, zaključujemo da bi visokoškolsku nastavu u granama primijenjene psihologije kao i znanstvena istraživanja u polju psihologije mogli obavljati isključivo članovi Hrvatske psihološke komore. Smatramo da je ovakav prijedlog suviše ograničavajući i nije u skladu sa Zakonom o znanosti i visokom obrazovanju (čl.4 st. 3: "Akademske slobode pripadaju svim članovima akademske zajednice a obuhvaćaju slobodu znanstvenog i umjetničkog istraživanja i stvaralaštva, poučavanja, međusobne suradnje i udruživanja, sukladno Ustavu Republike Hrvatske, međunarodnim ugovorima i ovom Zakonu.") te Statutom Sveučilišta u Zagrebu (čl. 90, st. 1: Zaposlenik izabran u znanstveno-nastavno ili umjetničko-nastavno zvanje ima na osnovu zasnovanog ugovora o radu pravo i obvezu: ..."2. izvoditi nastavu u preddiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima unutar znanstvenog polja ili umjetničkog područja u koje je izabran, po programima čiji su nositelji Sveučilište ili njegova sastavnica, sukladno odgovarajućim općim aktima i odlukama nadležnog vijeća.) Ukratko iznosimo najvažnije argumente i objašnjavamo razloge neslaganja: 1. Znanstveno područje i polje u koje je osoba izabrana u znanstveno-nastavno zvanje ne poklapa se nužno s njenim primarnim visokoškolskim obrazovanjem već je prvenstveno rezultat njenog znanstvenog doprinosa određenom području i polju. 2. Doktorski studij psihologije predstavlja najviši stupanj obrazovanja u području društvenih znanosti, polju psihologije. Njime se ostvaruju ishodi sukladni razini 8.2. HKO-a, među kojima su: „IU3: definira relevantna istraživačka pitanja u području“; „IU5: predlaže istraživačke nacрте koji bi mogli dati odgovor na relevantna teorijska i praktična pitanja u području“; „IU 11: planira i vodi domaće i međunarodne istraživačke projekte“. Doktorski studij psihologije otvoren je i za kandidate koji nemaju prethodno završen studij psihologije, pa time ne mogu biti članovi Hrvatske psihološke komore. Dostupnost doktorskog studija psihologije kandidatima drugih struka sukladna je praksi drugih zemalja te Zakonu o znanosti i visokom obrazovanju, koji u čl. 2 opisuje da se znanost temelji na "slobodi i autonomiji</p>	<p>Djelomično prihvaćen Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.</p>

stvaralaštva; etičnosti znanstvenika; javnosti rada; povezanosti sa sustavom obrazovanja; međunarodnim mjerilima kvalitete; poticanju i uvažavanju specifičnosti nacionalnih sadržaja i zaštiti intelektualnog vlasništva". Pojedinci i grupe ne polažu pravo na istraživanje određenih tema, nikome nije zabranjeno istraživati određene teme. Iako smo svjesni da sloboda znanstveno-istraživačkog rada nosi sa sobom i brojne izazove, ograničavanje istraživačkog rada u polju psihologije te visokoškolskih obrazovnih aktivnosti u granama primijenjene psihologije samo na ovlaštene psihologe ne smatramo dobrim rješenjem za razvoj psihologije kao znanosti i struke. Stoga predlažemo brisanje redaka 5. i 6. u članku 4 iz Zakona o psihološkoj djelatnosti. Prof.dr.sc. Darja Maslić Seršić
Voditeljica Doktorskog studija psihologije Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Mislav Stjepan Žebec

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.

Poštovani, Primjedbe na članak 4. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (NP ZOPD) pišem u svojstvu ČLANA RADNE SKUPINE koja je osnovana radi izradbe ovoga NP ZOPD, s obzirom da (1.) nisam imao prigodu vidjeti zadnju verziju NP ZOPD koja je otišla u ovo javno savjetovanje, niti se o njoj službeno očitovati jer se – prema riječima voditeljice Radne skupine (RS) – NP ZOPD ne izglasava od strane članova RS (a očito niti izdvojena mišljenja članova nisu predviđena), te da (2.) sam od samoga početka sudjelovanja u RS problematizirao članak 4. NP ZOPD. Stoga se kao pozvani ekspert (imenovan od nadležne ministricice u ovu RS) želim javno ograditi od kršenja propisa RH te loših posljedica za znanost u polju psihologije, koje sporni članak generira, te pozvati na izostavljanje dijela koji se odnosi na „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“, te na znatniju promjenu „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Naime, ovaj čl. 4. NP ZOPD, u zajedničkom tumačenju s čl. 7. NP ZOPD, osim što krši dva članka Ustava RH (čl. 16. i čl. 68.) i najmanje dva postojeća zakona RH (Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju – čl. 2., 20., 21., te Zakon o odnosima RH s Hrvatima izvan RH – Čl. 62), sadržava proturječnosti unutar samoga sebe, ali i s drugim člancima NP ZOPD, te generira niz štetnih posljedica u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, od kojih su neke i apsurdne: (1) Predlagatelj (nadležno ministarstvo, uz selektivno korištenje Radne skupine), MOŽDA u želji da znanost približi praksi, dovodi se u poziciju da protuzakonito ograničava slobodno bavljenje znanostu u RH i time se izlaže tužbama s više razina. (2) Psihologijska znanost, koja svojim rezultatima razvija psihologijsku struku, sada od iste struke mora dobiti dozvolu da to čini. Primjerice, psiholog-znanstvenik koji je godinama razvijao i validirao neki psihologijski instrument (test, upitnik) i stavio ga na raspolaganje psihologijskoj praksi, sada mora od HPK tražiti suglasnost da ga koristi u svrhu vlastitih psihologijskih istraživanja! (3) Psihologizima u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, koji imaju jedne od najnepovoljnijih uvjeta za rad u EU, nameću se dodatne financijske obveze (usporedive s onima stomatologa u privatnim ordinacijama) te vremenske obveze sudjelovanja na sjednicama i edukacijama, smanjujući ionako niske resurse za znanstvenu produkciju i spuštajući kvalitetu znanstvenoga rada, a da pri tome ne dobivaju nikakvu dodanu vrijednost od HPK! (4) Psiholozi u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH, NAVODNO ZBOG TOGA JER SU POSTALI REGULIRANA PROFESIJA, moraju biti članovi svoje strukovne komore – bez obzira žele li

Djelomično prihvaćen

Osim u dijelu primjedbe na članak 4. točka 4., jer iz navođenja psihoterapijskih tretmana kao psihološke djelatnosti, te posljedično činjenice da samo ovlaštene psiholozi mogu obavljati takve tretmane, ne proizlazi da osobe drugih profesija ne mogu obavljati navedeno, a osobito jer je područje djelatnosti psihoterapije propisano posebnim propisom.

se ili ne baviti strukom – a njihove kolege znanstvenici i sveučilišni nastavnici iz polja arhitekture, medicine, dentalne medicine, veterine, farmacije – ZBOG KOJIH JE PISAN ZAKON O REGULIRANIM PROFESIJAMA – to ne moraju, osim ako se pored svoje temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti ovlašteno žele baviti pripadnom strukom! (5) Strukovni zakon regulirane profesije IZ PODRUČJA SOCIJALNE SKRBI (psiholog je kategorija 49 u Popisu reguliranih profesija u RH) putem svojih tijela počinje regulirati ZNANSTVENU DJELATNOST PSIHologa U GOTOVO SVIM PODRUČJIMA PSIHologIJE – kognitivnoj psihologiji, biološkoj psihologiji, psihologiji ličnosti, razvojnoj psihologiji, organizacijskoj psihologiji, profesionalnom usmjeravanju, psihologiji obrazovanja, kliničkoj psihologiji, zdravstvenoj psihologiji, socijalnoj psihologiji – na temelju kojih kompetencija dotičnih tijela? (6) Psihološka djelatnost je u čl. 4 NP ZOPD toliko široko definirana da diploma psihologa gotovo ništa ne vrijedi ako nije član HPK (jer ne može obavljati 90 i više % djelatnosti koje obavljaju diplomirani psiholozi svugdje u svijetu) pa se postavlja pitanje koja je to vrijednost koju članstvo HPK daje diplomu petogodišnjega studija i zašto se HPK ne akreditira za izvođenje studijskoga programa psihologije? (7) S obzirom da je nepoznata vrijednost koju HPK ulaže u diplomu mladoga čovjeka koji se odluči studirati psihologiju, ali mu korištenje te diplome i stečenih znanja za obavljanje 90 % psihološke djelatnosti u RH uvjetuje svojim članstvom, je li riječ o nekoj vrsti nametničkoga ponašanja koju bi trebali ozakoniti državni službenici RH? (8) Niti najkvalitetniji znanstvenik iz EU u nekoj grani psihologije ne će proći na natječaju za neku poziciju u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja RH (privremenu, ili trajnu), ako se prethodno ne učlani u HPK, jer će nužan uvjet natječaja – sukladno NP ZOPD – biti članstvo u HPK. Koja je vjerojatnost da vrhunski znanstvenik iz, primjerice SR Njemačke, poželi biti član HPK samo zbog zapošljavanja na nekom hrvatskom javnom institutu koji se bavi psihologijskim istraživanjima u vrlo neatraktivnim uvjetima? (9) Osim što se krše načela tržišnoga natjecanja na natječajima za zapošljavanje u polju psihologijske znanosti – na koje se mogu javiti barem svi znanstvenici EU, od kojih većina u svojim državama nema zahtjev za članstvom u strukovnoj komori – doslovno se tjera kvalitetne znanstvenike iz EU da odustanu od ikakva angažiranja u hrvatskoj znanosti i visokom obrazovanju, što za posljedicu ima barem djelomičan pad u kvaliteti tih djelatnosti. (10) Usvajanje 5. stavka Čl. 4. NP ZOPD, u pogledu Erasmus i drugih oblika sveučilišni razmjena nastavnika dovest će do (1) onemogućavanja dolazaka najvećeg broja inozemnih sveučilišnih nastavnika u polju primijenjene psihologije (jer u većini inozemnih sveučilišta sveučilišni nastavnici psihologije ne moraju biti članovi strukovne komore, a ako i jesu, pitanje je hoće li uopće htjeti pokrenuti postupak priznavanja inozemne stručne kvalifikacije koji zahtjeva NP ZOPD radi dolaska na Erasmus suradnju) – što je suprotno svim hrvatskim i međunarodnim strategijama i regulativama koje potiču i ostvaruju tu suradnju radi povećanja kvalitete nastave, ili (2) do diskriminacije hrvatskih sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije u vlastitoj državi, koji sličan/isti sadržaj neće moći predavati bez službenog ovlaštenja HPK, a njihov kolega, primjerice iz Belgije, hoće? (11) Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, koje je predlagatelj ovoga zakona, trebalo bi biti osobito zainteresirano za povratak znanstvenika hrvatskoga podrijetla – između ostaloga i u polju psihologije - u RH, te sukladno Zakonu o odnosima RH s Hrvatima izvan RH, privlačiti iste radeći na olakšavanju uvjeta njihova povratka, a nametanjem obveze koju oni nisu imali za isto radno mjesto u matičnoj državi – članstvo u strukovnoj komori, čini se suprotno. Slična

ograničenja se nameću i onima koji se samo privremeno – na vremenski ograničenim projektima – u RH žele baviti psihologijskim istraživanjima. Slijedi sustavno obrazloženje gore navedenih negativnih kvalifikacija čl. 4. NP ZOPD, u zajedničkom tumačenju s čl. 7. Čl. 16. Ustava RH jamči primjenu načela razmjernosti u hrvatskom zakonodavstvu: Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Zajedničkom primjenom Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD ta se zakonodavna razmjernost eklatantno krši jer se znanstvenicima i visokoškolskim nastavnicima iz ključnih reguliranih profesija za koje je pisan Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija – a to su doktori medicine, doktori dentalne medicine, magistri farmacije, veterinari, arhitekti – ne zahtjeva da budu članovi strukovnih komora da bi obavljali svoju temeljnu znanstvenu i nastavnu djelatnost (osim ako sami ne žele biti ovlašteni za obavljanje strukovne djelatnosti), a od znanstvenika u polju psihologije, te visokoškolskih nastavnika primijenjene psihologije se to traži. Čl. 68. Ustava RH izrijeком jamči autonomiju sveučilišta: Jamči se autonomija sveučilišta. Sveučilište samostalno odlučuje o svom ustrojstvu i djelovanju, u skladu sa zakonom. Kako u ovom slučaju nadležni Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ne propisuje psiholozima zaposlenima na znanstvenim i znanstveno-nastavnim radnim mjestima u sustavu znanosti i visokog obrazovanja posjedovanje ovlaštenja za rad u reguliranoj profesiji (izdanog od strane HPK) za obavljanje njihove temeljne znanstvene i nastavne djelatnosti u polju psihologije, a isto ne propisuje niti Uvjeti rektorskog zbora, onda zajednička primjena Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD, koja navedeno ovlaštenje – i pripadno članstvo u HPK – nameće tim zaposlenicima sveučilišta, krši aktualne propise sveučilišta i pripadnu autonomiju. Ako se i želi dodatno pravno normirati rad zaposlenika sveučilišta koji su znanstvenici i nastavnici u polju psihologije (i time ograničiti njihova akademska sloboda i sveučilišna autonomija), onda u proces izrade norme mora biti uključeno sveučilište - koje je za taj rad pravno i financijski odgovorno - što u slučaju izrade NP ZOPD nije učinjeno! Time nije samo prekršena procedura, već je prekršen i Čl. 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji jasno opisuje autonomiju sveučilišta, posebice u dijelu o autonomiji izbora čelnika i nastavnika, a dodatni zahtjevi dva sporna članka NP ZOPD izravno zadiru u tu autonomiju bez ikakvih konzultacija sa sveučilišnim sustavom. Sukladno Pravilniku o znanstvenim i umjetničkim područjima, poljima i granama, psihologija je znanstveno polje (oznaka 5.06.) u kojem se ostvaruje znanstvena djelatnost, a Čl. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju eksplicitno govori da se znanstvena djelatnost, između ostalog, temelji na slobodi i autonomiji stvaralaštva, te se ni u kojem obliku ne spominje utemeljenost na stručnoj/strukovnoj djelatnosti – vezano ili nevezano uz regulirane profesije. U tom smislu, formalni zahtjev Čl. 4 i Čl. 7. NP ZOPD za službenim ovlaštenjem i pripadnim članstvom u HPK radi obavljanja znanstvene djelatnosti u polju psihologije („znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“) predstavlja nepoštivanje/kršenje Čl. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Kršenje Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju s člancima 4. i 7. NP ZOPD evidentno je kod Čl. 20. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a koji propisuje: (1) Znanstveni rad ne podliježe nikakvim ograničenjima ili formalnim zahtjevima osim onih koji proizlaze iz poštivanja etičnosti u znanstvenom i

istraživačkom radu, zaštite ljudskih prava te zaštite osobne i opće sigurnosti na radu. (2) Formalni zahtjevi vezani za obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću ne mogu biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću i predviđeni su isključivo radi stjecanja pojedinih prava predviđenih ovim Zakonom i na njemu utemeljenim propisima. Naime, temeljem ovog članka, PRAVNA, ILI PRIVATNA OSOBA KOJA POKUŠAVA NAMETNUTI BILO KAKAV FORMALNI ZAHTJEV na obavljanje znanstvene djelatnosti i bavljenje znanošću u polju psihologije – a koji ne predstavlja zahtjev za poštivanjem etičnosti u znanstvenom i istraživačkom radu, zahtjev za zaštitu ljudskih prava, te zahtjev za zaštitu osobne i opće sigurnosti – IZRAVNO KRŠI OVAJ ZAKON RH. No, ako se i postavlja formalni zahtjev za, primjerice, zaštitom ljudskih prava, taj zahtjev i dalje ne može biti zapreka slobodnom bavljenju znanošću ako dotični znanstvenik ne želi stjecati prava predviđena Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. S obzirom da Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD onemogućavaju slobodno bavljenje znanošću u polju psihologije unutar psihološke djelatnosti kao regulirane profesije – koja, sukladno Čl. 5. NP ZOPD, nema za cilj stjecanje prava predviđenih Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju - predlagatelj ovih članaka NP ZOPD krši zakon RH. Može se – u smislu uvjeta za izbor u znanstveno i znanstveno-nastavno zvanje – govoriti i o neusklađenosti s/kršenju čl. 21. (Znanstvenim radom u smislu ovoga Zakona bave se znanstvenici na sveučilištima i institutima i drugim znanstvenim organizacijama kao i osobe izabrane na suradnička radna mjesta u tim organizacijama, te drugi znanstvenici koji su ispunili uvjete za obavljanje znanstvene djelatnosti u skladu s ovim Zakonom) jer u uvjetima za izbor u znanstvena i znanstveno-nastavna zvanja (tj. uvjetima za obavljanje znanstvene djelatnosti sukladno Zakonu) ne postoji zahtjev za posjedovanjem službenoga ovlaštenja za obavljanje pripadne regulirane profesije. Čl. 62. Zakona o odnosima Republike Hrvatske (RH) s Hrvatima izvan RH Vlada RH propisuje obvezu privlačenja znanstvenika hrvatskog porijekla iz inozemstva nadležnim tijelima: Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela razvija programe financiranja znanstvenih projekata, u cilju privlačenja znanstvenika hrvatskog podrijetla iz svijeta. Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela uspostavlja stalni program »virtualnog mentorstva« između studenata i znanstvenika iz Republike Hrvatske sa studentima, znanstvenicima i gospodarstvenicima hrvatskog podrijetla u svijetu s ciljem transfera posebnih znanja i iskustava. S druge strane, Čl. 4. i Čl. 7. NP ZOPD ne poštuje/krši taj propis u polju psihologije tražeći ispunjavanje dodatnog uvjeta (službeno ovlaštenje za rad u reguliranoj profesiji) koji navedeni znanstvenici u većini matičnih država ne trebaju ispunjavati, premda Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta – jedino nadležno za znanstvenu djelatnost u RH – u potpunosti priznaje znanstvenu kvalifikaciju ako je ista pravno valjana, bez obzira na znanstveno polje. Zahtjev da diplomirani psiholog mora imati službeno ovlaštenje od HPK da bi provodio znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina je apsurdan (1) s gledišta smjera doprinosa znanosti struci, (2) s gledišta povijesnoga odnosa psihologijske znanosti i struke, te (3) s gledišta izvora znanstvene metode u psihologiji – koja je temeljna odrednica znanstvenoga istraživanja u psihologiji. Prvo, psihologijska znanost je ta koja razvija psihologijsku struku (kako u pogledu sadržajnih psihologijskih spoznaja, tako i u pogledu instrumenata), a ne obrnuto! Očito posljedica može kontrolirati svoj uzrok?! Nije li apsurdno da znanstvenik koji je primarno zbog spoznajnih razloga razvio određeni psihologijski instrument, nakon njegove validacije i dobrih rezultata te

početka primjene u psihologijskoj praksi, isti ne smije koristiti jer nema službeno ovlaštenje HPK? Drugo, psihologija kao disciplina – znanost i praksa – razvila se prvotno iz psihofizike, a potom kroz laboratorijska istraživanja strukturalističke škole W. Wundta i njegovih nasljednika – što su sve bile spoznajno motivirane istraživačke discipline na granici psihologije i filozofije. Tek kasnije (kroz funkcionalističku i pragmatističku školu) počinje primjena znanstvenih psihologijskih spoznaja u psihologijskoj praksi, a sukladno čl. 7. NP ZOPD praksa bi trebala kontrolirati znanost. Dakle, opet bi posljedica trebala kontrolirati svoj uzrok. Treće, znanstvena metodologija psihologijskih istraživanja – koja je temeljna odrednica znanstvenoga tretiranja stvarnosti – nije proizašla iz psihologijske prakse već izvorno iz filozofije znanosti. Koji je to onda doprinos psihologijske struke psihologijskoj znanosti - ali i pripadne kompetencije - da bi, po prijedlogu čl. 7. NP ZOPD, praksa bi trebala kontrolirati znanost? Od diplomiranoga psihologa koji se želi baviti znanstvenom djelatnošću u polju psihologije - pored propisa koji određuju da mora biti među 10% najboljih studenata te posjeduje dodatne dokaze o izvrsnosti - traži se obvezno učlanjenje u HPK koje, osim što nije u skladu sa zakonom nadležnim za znanstvenu djelatnost (koja u polju psihologije obuhvaća navedena znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina), proizvodi dodatne obveze (financijske i vremenske) u uvjetima koji su ionako među najnepovoljnijima u EU, a koje (obveze) nemaju njihove kolege u većini država svijeta. Isto se traži i za diplomiranoga psihologa koji se želi baviti visokoškolskim obrazovnim i edukacijskim aktivnostima u primijenjenoj psihologiji. To za posljedicu ima: (1) nižu kvalitetu znanstvenoga rada u polju psihologije, (2) nižu konkurentnost na međunarodnim natjecanjima za znanstvene projekte – što povratno djeluje na nižu kvalitetu znanstvenoga rada, te (3) poticanje najizvrsnijih diplomiranih psihologa (jer oni se dominantno bave psihologijskom znanošću, sukladno propisima RH) na odlazak u spomenute druge države u kojima službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu profesiju-psiholog, nije uvjet za bavljenje znanstvenim istraživanjima u polju psihologije. Navedene posljedice ne da nisu u skladu s propisima i strategiji RH u području znanosti i visokoga obrazovanja, već su istima suprotne, te je začuđujuće da ih predlaže Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku. Iznimno široka definicija psihološke djelatnosti u Čl. 4. NP ZOPD (osjetno šira od one u postojećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti) razlog je da diplomirani psiholog, sukladno Čl. 7. NP ZOPD ne može obavljati 90 i više % djelatnosti koje obavljaju diplomirani psiholozi svugdje u svijetu, ako se ne učlani u HPK. Takva pravna posljedica navedena dva članka predstavlja radikalno obezvrjeđivanje diplome psihologa u RH i cijeloga sustava visokoga obrazovanja, kakvo ne postoji u većini međunarodno priznatih država, te se postavlja pitanje je li predlagač pripadne pravne norme utuživ pred tuzemnim i međunarodnim visokoškolskim tijelima/asocijacijama? Utoliko više, jer HPK, kao tijelo koje je najviše zainteresirano za provedbu ZOPD te regulira velik dio iste, ničime ne sudjeluje u proizvođenju obrazovne kvalifikacije (koja predstavlja nužni te najveći preduvjet pripadne stručne kvalifikacije), a uvjetuje njeno korištenje u gotovo svim područjima za koje je ona namijenjena, svojim članstvom i svim financijskim i drugim obvezama koje iz njega proizlaze. Iznimno široka definicija psihološke djelatnosti u Čl. 4. NP ZOPD generira niz nomotehničkih problema koji se očituju u unutarnjim proturječnostima samog NP ZOPD, ali i u neusklađenosti članaka NP ZOPD s postojećim zakonodavstvom RH. Prvo, iz činjenice da se u čl. 3. NP ZOPD psiholog definira kao „osoba koja je završila dodiplomski ili

preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj, ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima“, proizlazi da se profesija psihologa u RH može steći samo obrazovanjem, što znači da je predmetno obrazovanje od presudne važnosti za psihologijsku struku i pripadnu komoru. S druge strane, sukladno čl. 7. NP ZOPD to obrazovanje gotovo ništa ne vrijedi za obavljanje samoga zanimanja psihologa ako se diplomirani psiholog ne učlani u strukovnu ustanovu, koja u spomenuto obrazovanje nije ništa uložila. Drugo, ostvaruje se pravna nelogičnost unutar čl. 4. NP ZOPD koja osporava uvođenje znanstvenoga istraživanja u djelatnost regulirane profesije – psiholog, definirane sustavom pojedinačno ili skupno usmjerenih STRUČNIH postupaka. Konkretno, eksplicitno navođenje znanstvenih i stručnih istraživanja u 6. stavci toga članka ukazuje da zakonodavac razlikuje te dvije kategorije istraživanja i pri tome se vjerojatno rukovodi kriterijima istraživačkoga problema i metodološke dotjeranosti (vidi pojašnjenje kasnije). Ako se u obzir uzme da isti termini u zakonu moraju imati isto pravno značenje, onda termin „znanstveni“ sadrži bitne definicijske razlike u odnosu termin „stručni“ i stoga znanstvena istraživanja ne mogu biti podvedena pod stručne postupke – a upravo to je prisutno u čl. 4. NP ZOPD! Pojašnjenje: Prema relevantnoj literaturi istraživačke metodologije društvenih znanosti istraživački problemi znanstvenih istraživanja najčešće su teorijski i metodološki motivirani - ili barem nužno sadrže tu sastavnicu – dok istraživački problemi stručnih istraživanja uopće ne moraju sadržavati tu sastavnicu (ne moraju testirati izvedenice neke teorije, niti se baviti nedostacima ranijih istraživanja, niti ponavljati studije, ili uvoditi novine u metodologiji radi istog). Pored toga, zbog značajnih teorijskih implikacija znanstvenih istraživanja istraživačka metodologija znanstvenih istraživanja mora biti stroža od one stručnih istraživanja (u pogledu uzorka, metrijskih osobina instrumenata, istraživačkoga nacrtu uvjetovanoga pripadnim ciljevima). Treće, ostvaruje se zamjetna neusklađenost (nomotehnička nelogičnost) između 6. sastavnice čl. 4. te cijeloga čl. 5. NP ZOPD. Naime, u čl. 5. NP ZOPD kao cilj obavljanja psihološke djelatnosti navodi se unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini, što – samo po sebi - ne može biti cilj znanstvenoga istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina – koje se navodi kao jedna od 8 skupina psihološke djelatnosti. Naime, unaprjeđivanje zdravlja i kvaliteta života može biti samo posljedica jednoga od četiri cilja znanstvenoga istraživanja u psihologiji (opis, predviđanje, razumijevanje i kontrola istraživane pojave). Dakle, znanstveno istraživanje kao jedna od 8 skupina psihološke djelatnosti iz čl. 4. većinom se ne uklapa pod cilj te djelatnosti, naveden u čl. 5. NP ZOPD. Četvrto, nomotehnički je sporno da zakon koji regulira rad psihologa kao regulirane profesije (označene kategorijom 49 u Popisu reguliranih profesija u RH) sadrži djelatnosti koje, člankom 7. NP ZOPD, zakonski dozvoljava samo psiholozima - članovima HPK, a te iste djelatnosti već uvriježeno obavljaju druge neregulirane profesije, ali i regulirane profesije. Primjerice, znanstvenici u institutima i visokoškolski nastavnici (neregulirana profesija, u Nacionalnoj klasifikaciji zanimanja označena drugom kategorijom od psihologa) iz područja medicine, edukacijske-rehabilitacije te drugih disciplina koje su srodne psihologiji i s kojom interdisciplinarno surađuju, već desetljećima znanstveno istražuju psihičke procese, stanja, sposobnosti i osobine – što je djelatnost koju čl. 7. NP ZOPD dodjeljuje isključivo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK (koji su u Popisu reguliranih profesija označeni kategorijom 49). S druge strane

liječnici-specijalisti psihijatrije (regulirana profesija označena kategorijom 50 u Popisu reguliranih profesija u RH) također već desetljećima provode psihoterapijske tretmane, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnoga zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti – što je djelatnost koju čl. 7. NP ZOPD dodjeljuje isključivo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK. Peto, nomotehnički je sporno da se, nakon što je 26.07.2018. donesen Zakon o djelatnostima psihoterapije – u kojem se bavljenje psihoterapijom omogućava osobama s formalnim obrazovanjem u području medicine, psihologije, socijalnoga rada i edukacijske rehabilitacije, socijalne pedagogije, pedagogije i logopedije - zajedničkom primjenom čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD bavljenje psihoterapijskim tretmanima (kao postupcima namijenjenim zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnoga zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti) zakonski dozvoljava samo ovlaštenim psiholozima, članovima HPK? Isto pitanje postavlja se i za (a) „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te za (b) „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“, koje su predmet Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, donesenoga 2003. i dorađivanoga do 2017. godine. Naime, čl. 7. NP ZOPD, oduzeo bi pravo svim znanstvenicima s formalnim psihologijskim obrazovanjem, koji nisu učlanjeni u HPK, da se bave znanstvenim istraživanjima psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina, a isto tako i visokoškolskim nastavnicima psihologijskih predmeta primijenjene psihologije da to čine, ako nisu učlanjeni u HPK. Šesto, nomotehnički je sporno da se zajedničkom primjenom čl. 4. i čl. 7. NP ZOPD određene djelatnosti iz čl. 4. zakonski dozvoljavaju samo ovlaštenim psiholozima članovima HPK (koji su u Popisu reguliranih profesija označeni kategorijom 49), a one se obavljaju od strane psihologa – stručnoga suradnika u školskoj i predškolskoj ustanovi, koji u Popisu reguliranih profesija u RH, predstavljaju drugu kategoriju regulirane profesije - stručni suradnik u školskoj ustanovi (kategorija 63, odnosno 64)? Ako to i jest valjano, zbog čega se u čl. 8. NP ZOPD priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi, ili stručni suradnik u školskoj ustanovi – izuzima od ovoga Zakona i prepušta propisima iz sustava predškolskoga i školskoga (odgoja) i obrazovanja. To izuzimanje navodi se i u uvodnom tekstu NP ZOPD pod nazivom „Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom i posljedice koje će donošenjem zakona proisteći“. Sedmo, ako se visokoškolske „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ zakonski proglašavaju stručnim postupcima, ili djelatnostima regulirane profesije – psihologa (Člankom 4. NP ZOPD), onda bi visokoškolska obrazovna djelatnost u polju primijenjene psihologije trebala biti obuhvaćena u Popisu reguliranih profesija u RH pod kategorijom 62., a uz „Lektora hrvatskoga jezika na stranim visokoškolskim ustanovama“ – primjerice, pod nazivom „visokoškolski nastavnik primijenjene psihologije“. Međutim ona to trenutno nije, a niti je izgledno da se to ostvari jer je teško naći logičku osnovu po kojoj bi se visokoškolski nastavnik primijenjene psihologije izdvojio od svih drugih visokoškolskih nastavnika temeljne psihologije, ili od visokoškolskih nastavnika socijalnoga rada, ili edukacijske

rehabilitacije (s kojima zajedno čini istu kategoriju regulirane profesije – 49), ili od visokoškolskih nastavnika iz bilo kojega drugoga znanstvenoga područja i polja. Jednako je nelogično definirati zasebnu kategoriju regulirane profesije u području znanstvene psihologijske djelatnosti, kad znanstvena djelatnost u niti jednom drugom znanstvenom području, ili polju nije kategorizirana u popisu reguliranih profesija – a uvlačenje znanstvenoga istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina u djelatnost regulirane profesije to nalaže. Konačno, sadašnja formulacija Čl. 4. u zajedničkom tumačenju s Čl. 7. NP ZOPD ima barem dvije ozbiljne tržišne posljedice. Prvo, potencijalno se krše propisi RH koji proizlaze iz načela tržišnoga natjecanja u području znanstvene i visokoškolske djelatnosti za polje psihologije, jer se kao nužni uvjet natječaja za visokoškolsko obavljanje „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“, te za „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“ (bilo na javnim institutima, bilo na visokim učilištima) – koji su ulaskom u EU postali međunarodni – nameće službeno ovlaštenje/osnovna dopusnica za reguliranu profesiju-psiholog i pripadno članstvo u HPK, koju inozemni znanstvenici/visokoškolski nastavnici u polju psihologije redovito nemaju jer u državama u kojima su profesionalno stasali nisu imali potrebu za stjecanjem toga ovlaštenja/osnovne dopusnice. No, neovisno o eventualnom kršenju propisa, konkretna šteta za RH je gubitak kvalitetnih međunarodnih znanstvenika, a time i pad kvalitete znanstvene/visokoškolske djelatnosti u polju psihologije. Drugo, potiče se nelojalna konkurencija među pravnim subjektima koji štite radna prava psihologa zaposlenih u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja te spomenute psihologe prisiljava da odabiru nekvalitetniju pravnu zaštitu za svoje zanimanje ili da plaćaju dvije pravne zaštite. Naime, nema nikakva temelja da HPK pruža bolju pravnu zaštitu znanstvenicima i visokoškolskim nastavnicima u polju psihologije od, primjerice Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja (NSZVO), jer HPK ima minorno iskustvo u sporovima sustava znanosti i visokoga obrazovanja u odnosu na NSZVO, a povlastice koje daju psiholozima zaposlenim u tom sustavu također su minorne u odnosu na one koje daje, primjerice NSZVO. Nije li poticanje nelojalne konkurencije suprotno načelima tržišnoga poslovanja i pripadnim propisima RH? Pored svih, gore navedenih negativnih pravnih, tržišnih, znanstvenih i obrazovnih posljedica postojeće verzije Čl. 4. NP ZOPD, potrebno je istaknuti da sporni članak sadrži i terminološke poteškoće, od koji se – samo za primjer - mogu navesti dvije iz područja znanosti i obrazovanja: (1) koja je razlika između „obrazovnih“ i „edukacijskih“ aktivnosti koje se odvojeno navode u 6. točki Čl. 4., te (2) zašto se u 7. točki istog članka „sposobnosti“ odvojeno navode od „osobina“, kad su osobine širi pojam koji obuhvaća sposobnosti? Sve navedene negativne posljedice izravno su vezane za široko, taksativno definiranje psiholoških djelatnosti u disciplini koja je – i kao znanost, i kao struka – postala iznimno interdisciplinarna (i u odnosu na razdoblje donošenja postojećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti) i potrebno je tražiti rješenja u strukovnim zakonima drugih reguliranih profesija u RH. Zaključno, strukovni zakon ne treba – a u ovoj formi niti ne smije - uključivati norme koje se odnose na pripadnu znanstvenu disciplinu i s njom organski povezanu visokoškolsku djelatnost (kojoj je znanost nužni uvjet) te stoga iz njega treba isključiti ZNANSTVENA istraživanja psihičkih procesa, stanja sposobnosti i osobina, a „edukacijske i obrazovne djelatnosti“ suziti na one koje su usmjerene ka nepsihologima, korisnicima psiholoških usluga. Dodatno, svaka

<p>razvijena djelatnost jest ZNANOST i STRUKA te nadležni pravni autoriteti u niti jednoj od njih – uključujući i djelatnosti vezane uz regulirane profesije – do sada nisu poželjeli miješati te dvije discipline unutar djelatnosti jer jedna proizvodi spoznaje i instrumente s primarno spoznajnom svrhom (iz kojih višestrukom provjerom proizlaze strukovni standardi), a druga dominantno primjenjuje strukovne standarde sa svrhom unapređenja kvalitete života u nadležnom području. To poštuje i aktualni Zakon o psihološkoj djelatnosti. Isto prepoznaje svaka uređena država i zato izdvaja znanstvenu i visokoobrazovanu djelatnost u zaseban zakon i ne miješa to sa strukovnom djelatnošću.</p>	
<p>Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.</p> <p>Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja ima primjedbu na Članak 4., odnosno na definiciju psihološke djelatnosti. Naime, prema ovome prijedlogu psihološka djelatnost obuhvatila bi „znanstvena istraživanja psihičkih procesa“. Ovakva je definicija preširoka. Znanstvena istraživanja psihičkih procesa (npr. učenje, pamćenje, mišljenje) provode se vrlo često u interdisciplinarnim timovima. U skladu s time, nedopustivo je istraživanja psihičkih procesa zakonom vezivati uz pojedinu strukovnu djelatnost. Ovim prijedlogom Zakona predviđa se da bi Komora dobila ingerencije i nad obavljanjem znanstvenih istraživanja psihičkih procesa s obzirom da je to definirano kao psihološka djelatnost. To predstavlja grubo zadiranje u znanstvenu nezavisnost, a što je u suprotnosti s drugim zakonima (npr. Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, NN 131/17) te narušava samostalnost i nezavisnost institucija koje se već bave istraživanjima psihičkih procesa. Nadalje, Komora je strukovna organizacija te ona kao takva ne može imati dovoljnu razinu kompetencije za prosuđivanje znanstvenih istraživanja psihičkih procesa. Ovakvo „miješanje“ znanosti i struke u suprotnosti je s europskom pravnom stečevinom te međunarodnim primjerima dobre prakse. Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanje (dalje: Centar) je ustanova čije je djelovanje regulirano Zakonom o Nacionalnom centru za vanjsko vrednovanje obrazovanja (NN 151/04), Statutom i pravilnicima. Prema potonjem zakonu (članak 4.) Centar, između ostaloga, „provodi znanstvenoistraživački rad u području edukacijskih mjerenja i vanjskog provjeravanja znanja, vještina i ostalih kompetencija“. Nadalje, članak 5. navedenog Zakona navodi da je Centar u obavljanju poslova iz svoje djelatnosti potpuno samostalan. S obzirom da je definicija psihičkih procesa prema ovom prijedlogu Zakona vrlo široka, poslovi iz osnovne djelatnosti Centra mogu se smatrati upravo istraživanjima psihičkih procesa. S obzirom da je Centar neovisno tijelo javne uprave te da je njegova neovisnost u provođenju znanstvenih istraživanja psihičkih procesa ključna za brojne procese u obrazovnim sustavu (npr. evaluacija eksperimentalnih programa), svaki pokušaj nametanja kontrole i to od jedne struke, je nedopustiv i štetan.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>HRVATSKO PSIHOLOŠKO DRUŠTVO NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.</p> <p>Potrebno je preciznije definirati "psihološka vještačenja" - vjerojatno se radi o postupku vještačenja radne sposobnosti u mirovinskom sustavu?</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Matica hrvatskih sindikata NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4.</p> <p>Člankom 4. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (u daljnjem tekstu: Nacrt prijedloga Zakona) suviše se široko</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>

definira psihološka djelatnost i to na različiti način u odnosu na trenutno važeći članak 2. Zakona o psihološkoj djelatnosti. Takva široka definicija temeljem članka 7. Nacrta prijedloga Zakona ima za izravnu posljedicu da se pravo na obavljanje psihološke djelatnosti stječe isključivo upisom u Imenik psihologa, odnosno da je članstvo u Hrvatskoj psihološkoj komori nužna pretpostavka obavljanja psihološke djelatnosti kako je definirana u članku 4. Nacrta prijedloga Zakona. Naime, člankom 4. Nacrta prijedloga Zakona psihološka djelatnost definirana je mnogo šire u odnosu na članak 2. trenutno važećeg Zakona, posebice u odnosu na dosadašnji element edukacijskih aktivnosti koji je sada definiran kao „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Dosadašnja odredba proširena je i dalje nepreciznom formulacijom na način da su, osim do sada sadržanog pojma psiholoških stručnih istraživanja, pod psihološku djelatnost svedena i „znanstvena istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“. Takvo definiranje psihološke djelatnosti imati će izravan nepovoljan utjecaj na radno pravni status psihologa zaposlenih u sustavu znanosti i visokog obrazovanja koji su do sada nesmetano obavljali svoj nastavni i znanstveni rad, neovisno o članstvu u Hrvatskoj psihološkoj komori te će ih staviti u nepovoljniji položaj u odnosu na sveučilišne nastavnike iz drugih znanstvenih polja koji ne moraju biti članovi pripadajuće strukovne komore ukoliko ne žele imati ovlaštenje za neposredno obavljanje strukovne djelatnosti (medicina, dentalna medicina, farmacija, arhitektura...). Predmetnim odredbama psiholozima u sustavu znanosti i visokog obrazovanja nametnuti će se i dodatne financijske obaveze. Smatramo da se radi o nepotrebnom ograničavanju znanstvenog rada koji se stavlja pod nadzor Komore, kao isključivo strukovne organizacije, odnosno uplitanju u Ustavom zajamčenu autonomiju sveučilišta postavljanjem dodatnih uvjeta za obavljanje znanstvene djelatnosti koje Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ne poznaje. Također, smatramo da je u pitanje dovedeno poštivanje Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju zajamčenih temeljnih načela znanosti i visokog obrazovanja.

Helena Sveško-Visentin
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 4.

čl.4.st.1.točka 2 Stava sam da je termin "ličnost" napušten u korist termina "osobnost"; stoga bi dio ..."osobina ličnosti"... trebalo zamijeniti s ..."crta osobnosti"... Kao klinički psiholog vidim da psihijatrijska struka koristi stručni termin "osobnost" i važno je da se terminološki međusobno podudaramo.
 čl.4.st.1.točka 8. Potrebno je definirati na koja se točno vještačenja ovo odnosi. Za psihološka vještačenja koja određuje Sud treba imati zasebno imenovanje za sudskog vještaka iz područja psihologije, izdano od nadležnog Županijskog suda.

Filozofski fakultet, Sveučilište u Rijeci
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 4.

• Članak 4., stavak 1., točka 5. predloženog zakona propisuje da psihološka djelatnost obuhvaća „obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Prijedlog: brisati točku 5. iz članka 4. Argument: Smatramo da navedene aktivnosti bez obzira u kojem se području odvijaju (visokoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje te cjeloživotno učenje u područjima primijenjene psihologije) predstavljaju prvenstveno edukacijsku, a ne psihološku

Odbijen

Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.

Djelomično prihvaćen

Alineje 5. i 6. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisane, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.

<p>djelatnost te u obavljanju edukacijske djelatnosti ključnu ulogu imaju znanja iz područja i nastavničke kompetencije. Za sadržaj poučavanja nas osposobljava preddiplomski i diplomski studij psihologije, a nastavničke kompetencije se stječu ili u okviru nastavničkog modula na studiju ili kroz trajno usavršavanje u nastavničkoj profesiji. • Članak 4., stavak 1., točka 6. predloženog zakona propisuje da psihološka djelatnost obuhvaća „znanstvena i stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina“. Prijedlog: brisati točku 6. iz članka 4. Argument: Znanstveno-istraživačka i visokoškolska djelatnost je u ingerenciji Ministarstva znanosti i obrazovanja i relevantni dokument kojim se uređuju sustavi znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja je Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a ne Zakon o psihološkoj djelatnosti. Prema tome, definiranje znanstveno-istraživačkog rada kao psihološke djelatnosti nije u skladu sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji jasno propisuje da znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje predstavljaju djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku i sastavni su dio međunarodnog, posebno europskoga, znanstvenoga, umjetničkog i obrazovnog prostora. Također propisuje da se znanstvena djelatnost temelji na akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji sveučilišta. (članak 4., st. 2.). Definiranjem znanstvenih i stručnih istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina psihološkom djelatnosti, ukida se svaka interdisciplinarnost u psihologijskim istraživanjima. Jedini ispravni znanstveni pristup je interdisciplinarnan, a ovako predložena točka Zakona o psihološkoj djelatnosti postavlja neopravdane i neargumentirane granice među znanostima.</p>	
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, u potpunosti podržavam komentar i kritiku kolege Mislava Stjepana Žebeca, jer se njegov komentar zasniva na relanim, objektivnim i zakonskim činjenicama koje su neosporive.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, s obzirom da psiholozi provode i psihološku i neuropsihološku rehabilitaciju, potrebno je to posebno istaknuti, naročito zato što neke druge struke npr radni terapeuti tvrde da provode neuropsihološku rehabilitaciju. Ovo područje je u sivoj zoni i stručnjacima koji su bliski psihologiji ostavlja se zakonska mogućnost da tvrde da provode neuropsihološku rehabilitaciju, bez da se educirani kao psiholozi. Predlažem slijedeći dodatak: "psihološke i psihoterapijske tretmane, psihološko savjetovanje, kognitivnu i neuropsihološku rehabilitaciju, kao postupke namijenjene...."</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, predlažem da članak 4. nadopunite sa "dijagnostikom psihopatoloških promjena i poremećaja, kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti..." Psiholozi, naročito klinički psiholozi često rade sa dijagnostikom i tretmanom psihopatoloških stanja. Vrijeme je da se ovo i zakonski uredi. U državama članicama EU klinički psiholozi, zdravstveni i neuropsiholozi imaju mogućnost da samostalno dijagnosticiraju psihičke poremećaje, kao što to rade i psihijatri. Apsurdno je da u Hrvatskoj provedemo 5 godina proučavajući psihičke procese i ponašanje, a još apsurdnije da netko završi specijalizaciju iz kliničke psihologije i ne može dijagnosticirati psihičke poremećaje iako je obrazovan za to. Vrijeme je da se status</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>

<p>psihologa usuglasi sa EU zakonima, te se posebno obrazovanim psiholozima (specijaliste kliničke psihologije) dozvoli da zakonski dijagnosticiraju psihičke poremećaje.</p>	
<p>Damir Lučanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Članak 4. - Općenita primjedba: - pojedine psihološke djelatnosti nisu jasno niti precizno opisane i u pojedinim dimenzijama se preklapaju s područjem djelatnosti drugih profesija. Stavak 3. – prijedlog: - brisati tekst: „utvrđivanju i poboljšanju kvalitete profesionalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga s ciljem optimalnog iskorištavanja osobnih potencijala, poboljšanja skupne i organizacijske djelotvornosti te unaprjeđenja specifične zdravstvene zaštite radnika“ Ovako opisan sadržaj profesionalne djelatnosti nije specifično psihologijska djelatnost ili nije jasno što je psihologijska djelatnost, a također nije jasno tko je ovdje korisnik psihologijskih usluga - Brisati stavak 5. Ovaj stavak je neopravdano restriktivan i štetan za razvoj psihologijske znanosti u Hrvatskoj. Može li se i treba li se braniti bavljenje znanostu bilo kojeg područja onima koji nisu upisani u nekakav registar. Hoćemo li odbaciti spoznaje koje dozna netko tko nije član Komore. Ovdje se zapravo prvenstveno radi o znanstveno i istraživačkoj djelatnosti za koju vrijede tendencije osiguranja visokih standarda etičnosti, a koja se provjerava nizom mehanizama.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti. Alineja 5. u čl. 4. Nacrta prijedloga Zakona, neće biti brisana, ali će biti izmijenjene na način da se prihvaća primjedba.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. - Psihološka djelatnost je (...) umjesto psihološke "znanosti i prakse", možda je bolje navesti "teorije i prakse", jer se velik broj komentara u e-savjetovanju odnosi na potrebu izdvajanja znanstvenog rada psihologa iz ovog Zakona. - Prevencija – umjesto socijalnih problema psihosocijalnih problema ili psiholoških problema - Psihološka procjena i psihodijagnostika sposobnosti, osobina ličnosti, emocionalnog i socijalnog funkcioniranja te ponašanja, s ciljem (...) - Psihološke postupke namijenjene profesionalnom usmjeravanju (...) zdravstvene zaštite radnika te poboljšanja učinkovitosti organizacije - Psihološke i psihoterapijske tretmane: nepotrebno je navoditi termin psihoterapijske tretmane, ako je psihoterapija kao zasebna djelatnost definirana Zakonom o psihoterapiji. Umjesto toga, vratiti terminologiju savjetodavni rad, kako je stajalo u starom Zakonu. Isto tako, u tom paragrafu ponavlja se organizacijska djelotvornost što nije termin koji se podudara s djelatnošću savjetovanja; trebalo bi stajati za poboljšanje individualne i grupne dobrobiti pojedinaca. - Obrazovne i edukacijske aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama. Umjesto toga navesti: odgojne i obrazovne aktivnosti koje uključuju izobrazbu u ovladavanju općim i specifičnim psihološkim znanjima i vještinama. Objašnjenje: kategorije reguliranih profesija vezane su za odgoj i obrazovanje, pojam edukacijskih aktivnosti je zastario jer se danas i za neformalno učenje i jednokratne edukacijske aktivnosti koristi zbirni termin cjeloživotnog učenja. - Znanstvena i stručna istraživanja (izbaciti znanstvena istraživanja jer po tome ispada da je za poslijediplomski studij psihologije nužno imati status ovlaštenog psihologa; dodati i ostala stručna djela) psihičkih procesa, stanja, sposobnosti i osobina i ponašanja (dodati). U starom Zakonu stajalo je (d) psihološka stručna istraživanja.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Anita Lauri Korajlija (Katedra za zdravstvenu i kliničku psihologiju FF u Zagrebu) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>DJELATNOSTI, Članak 4. Prijedlog zakona pa i sporne stavke (Članak 4, redak 5. i 6) vidimo kao zaštitu - zaštitu struke, njezinog mjesta u društvenoj, ali i akademskoj zajednici. Ne vidimo da bi ovaj zakonski prijedlog gušio interdisciplinarnost, kao ni ugrožavao akademske slobode. Smatramo da je važno propisati da je obrazovanje psihologa i ostalih o psihološkim temama psihološka djelatnost. Psihologijske teme vrlo su primamljive srodnima ali i nesrodnim strukama i na tržištu je sve više coacheva, edukatora, trenera i sličnih koji podučavaju o psihologijskim temama. Ne postoji li neka strukovna organizacija koja će promicati na znanosti utemeljen pristup psihologijskim temama, nema nikakvog načina da se spriječi neprofesionalan i neznanstveni pristup podučavanju psihologije. I ovo je način da to spriječimo. Ne bude li obrazovanje uvršteno u zakon sutra će u nekoj srednjoj školi, na nekom veleučilištu i sveučilištu zdravstvenu psihologiju predavati liječnik, forenzičku psihologiju kriminolog ili školsku psihologiju pedagog.</p>	
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Poštovani, U zadnjem stavku čl. 4 se navodi psihološko vještačenje kao jedan od postupaka koji se provodi u sklopu psihološke djelatnosti. Zakonodavac mora biti svjestan da ovo može unijeti konfuziju u praksu, jer u sklopu Zakona o sudovima i Pravilnika o sudskim vještacima se poslovi vještačenja podvode pod pravne djelatnosti. Radi pravilnog razlikovanja sudsko-psihološkog vještačenja koje je pravna djelatnost, potrebno je definirati da se psihološka vještačenja provode u sklopu procjene zdravstvenog stanja i socijalnih okolnosti pojedinca, a radi reguliranja civilnih prava koja pojedina osoba može ostvarivati prema određenim Zakonima, primjerice u dijelu određivanja vrste školskog programa, prava na pojedina zdravstvena pomagala, prava na nošenje oružja, ocjene invaliditeta odnosno radne sposobnosti i dr. dr.sc. Jadranka Zorić, spec. klin. psihologije, stalna sudska vještakinja za psihologiju, Pročelnica Sekcije za forenzičku psihologiju Hrvatskog psihološkog društva Radi općih saznanja, važno je zainteresiranima reći da Zakon o liječništvu ne navodi u popisu aktivnosti koje spadaju u djelatnost, stavak koji bi se zvao liječnička ili medicinska vještačenja, već govore o izdavanju nalaza i mišljenja. Time bi trebalo i ovaj stavak u "psihološkom zakonu" definirati kao izdavanje psiholoških nalaza i mišljenja za potrebe stranaka ili državnih tijela koje odlučuju o pravima osoba vezanim uz psihološko zdravlje i kapacitete.</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Goran Milas NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. U potpunosti se slažem i podržavam mišljenje kolege Žebeca. Znanost i visoka naobrazba regulirani su posebnim zakonima i ne bi smjeli biti dio zakona o psihološkoj djelatnosti. Apsurdno je da se osobi s diplomom psihologije priječi znanstveni rad i da ju se sili na učlanjivanje u HPK. Je li to zamišljeno kao neka vrsta reketa? Nejasno je što zakonodavac smatra "primijenjenom psihologijom". Jedan od velikana psihologijske misli, Kurt Lewin je svojedobno izjavio kako ništa nije praktičnije od dobre teorije. Prema takvoj interpretaciji, s obzirom na nedostatak bolje definicije, čini se da bi se cijela znanstvena psihologija dala ugurati u ovo vrlo maglovito određenje. Smatram da bi predloženo rješenje moglo rezultirati negativnim posljedicama podjednako po znanost i struku te se stoga duboko protivim predloženom nacrtu. Goran Milas</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>Poslijediplomskoj specijalistički studij kliničke psihologije, Odsjek za psihologiju, Filozofski fakultet u Zagrebu NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 4. Ovakvo određenje psihološke djelatnosti smatramo odgovarajućim. Mišljenja smo da je stavak 5. (obrazovane aktivnosti) nužan u definiciji psihološke djelatnosti, jer predstavlja zaštitu od mogućih zlouporaba i "nadri-psihologa", te osigurava da se obrazovanje iz psihologije na svim razinama i u svim okružjima odvija na znanosti utemeljenim spoznajama. Prečesto smo svjedoci nestručnog, pa čak i štetnog podučavanja psihologije od strane ne-psihologa, a ovo zakonsko određenje psihološke djelatnosti će omogućiti zaštitu. Stavak 6. ne vidimo kao ograničavanje akademskih sloboda niti gušenje interdisciplinarnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Članak 5. i članak 6. Dodati mentalno zdravlje; Izbaciti društvo u cjelini jer nema zakonske definicije društva u cjelini.</p>	<p>Odbijen Prihvatanjem prethodnih primjedbi, definicije iz članka 5. i 6. Nacrta prijedloga Zakona obuhvatit će područja koja su bila propuštena.</p>
<p>Marina Gulin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Podržavam prijedlog kolegice Šintić Verem, te dodajem popravak/dopunu: umjesto „razvoja i unapređenja organizacija i institucija te“ trebalo bi dodati „DOPRINOS RAZVOJU I UNAPRJEĐENJU UČINKOVITOSTI ORGANIZACIJA“ pa bi članak 5. glasio: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, doprinos razvoju i unaprjeđenju učinkovitosti organizacija i društva u cjelini.“ Obrazloženje: Psihološka djelatnost ima vrlo značajno područje primjene koje nadilazi svrhu unaprjeđivanja zdravlja i kvalitete života pojedinaca korisnika psiholoških usluga. Vrlo značajno i jedno od starijih područja primjene psihološke djelatnosti, gdje su postojala sistematizirana radna mjesta i poslovi psihologa, je rad i organizacija rada (industrijska psihologija, vojna psihologija), a sve složeniji uvjeti života i rada otvaraju nova područja primjene u kojima psihološka djelatnost može doprinijeti kako kvaliteti života pojedinaca, tako i radnoj učinkovitosti i produktivnosti te kvaliteti radnog i životnog okruženja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Marina Gulin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Smatram da umjesto predloženog sadržaja Članka 5. treba navesti sljedeće: „Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete življenja ljudi, doprinos razvoju i unaprjeđenju učinkovitosti organizacija i društva u cjelini.“, jer to potpunije, preciznije i jezično ispravnije definira svrhu obavljanja psihološke djelatnosti. U prijedlogu Članka 5. ispušten je značajan dio koji se odnosi na rad psihologa u području rada i organizacije rada, te razvoja organizacija. U potpunosti podržavam prijedlog kolegice Šintić Verem da se u određivanju svrhe psihološke djelatnosti u Članku 5. (kao i područja djelatnosti u Članku 6.) popravi ispušteno. Kao što kolegica navodi, psihološka djelatnost osobito je značajna u velikim sustavima poput vojske, policije, prometa i sl. Prijedlog sadržaja članka koji je navela kolegica samo dopunjavam, popravljam formulaciju članka s ciljem da bude jasnije izraženo na što se sadržaj članka odnosi. Obrazloženje: 1. „unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga“ – djelatnost koja je od javnog interesa kao psihološka djelatnost ne može biti definirana samo za „korisnike usluga“ već za cijelu populaciju – ispravnije je navesti „unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete življenja ljudi“. Psihološka djelatnost</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>obuhvaća npr. i skupno usmjerene stručne postupke usmjerene na populaciju ili njene dijelove, bez da je usmjerena izravno na korisnike usluga (pojedince), npr. prevencija rizičnih ponašanja, nesreća, izvanrednih događaja, poremećaja, ili promicanje zdravlja, unaprjeđivanje mentalnog zdravlja i sl. 2. „kvalitete života“ - smatram da je jezično ispravno navesti „kvalitete življenja“. 3. „razvoja i unaprjeđenja organizacija i institucija“ – preciznije i ispravnije je navesti „doprinos razvoju i unaprjeđenju učinkovitosti organizacija“ – obrazloženje: a- psihološka djelatnost samo sudjeluje u interdisciplinarnom širokom području razvoja i unaprjeđenja organizacija, to nije isključivo područje psihološke djelatnosti, njen doprinos odnosi se na „pojedinačno ili skupno usmjerene stručne postupke utemeljen na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse“ uže usmjerene podršci razvoju i unaprjeđivanju učinkovitosti organizacija. b- Treba izbaciti termin „institucija“ iz razloga što termin „organizacija“ obuhvaća sve gdje može doprinosti psihološka djelatnost u ovom dijelu. Postoji i grana psihologije „psihologija rada i organizacijska psihologija“. Ako konzultiramo Hrvatski leksikon, naći ćemo: - institucija (lat.). 1. Ustanova koja djeluje u skladu sa strukturalnim značajkama društva, u okviru normi ili običaja. 2. Uredba, zakon, statut; Institucije, dio Justinijanova Kodeksa, u kojemu je kodificirano ukupno rim. pravo. (https://www.hrleksikon.info/definicija/institucija.html) - organizacija (franc. iz grč.). 1. Ukupnost i sustavna povezanost elemenata u funkcionalnu cjelinu; proces kojim se takva povezanost ostvaruje radi postizanja određene svrhe. 2. biol niz procesa s pomoću kojih nastaju, razvijaju se, diferenciraju i usklađuju organi i strukture, tako da oblikuju živi organizam i osobitu anatomsku i fiziološku strukturu kakva živoga bića. 3. soc društv. kolektivno tijelo nastalo radi ostvarivanja određenih ciljeva; relativno ustaljena i po nekim načelima uređena skupina osoba okupljenih oko nekoga soc., polit., kult., ili dr. programa (polit. stranka, šport. klub, kulturno-umj. društvo); skup država ili drugih međunar. pravnih subjekata sporazumno udruženih (OUN, Međunar. organizacija rada i dr.); ukupnost osoblja neke ustanove, poduzeća, kolektiva uopće, kao i organska struktura njihove ukupne ili djelomične djelatnosti (radna organizacija, o. prodaje, o. gradilišta i dr.). (https://www.hrleksikon.info/definicija/organizacija.html).</p>	
<p>HRVATSKO PSIHOLOŠKO DRUŠTVO NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. U potpunost podržavamo prijedlog i obrazloženje kolegice Ide Štitić Verem: "Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unapređivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoja i unapređenja organizacija i institucija te društva u cjelini."Obrazloženje: Psiholozi svojim znanjima i vještinama doprinose razvoju malih i velikih tvrtki, kompanija i korporacija, a osobito su značajni u velikim sustavima poput vojske, policije, prometa i dr."</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Sekcija za kliničku psihologiju pri American Psychological Association prvo je isticala da primjenjeni psiholozi sudjeluju i dijagnostici, tretmanima i preventivnim postupcima za očuvanje mentalnog zdravlja. Prije par godina promjenili su definiciju, te smatraju da psiholozi sudjeluju i u promicanju i prevenciji fizičkih i psihičkih bolesti. Mislim da je vrlo važno da se u Članku 5. eksplicitno navede: .." djelatnosti je unaprjeđivanje fizičkog i mentalnog zdravlja i kvalitete života.."</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Amalija Petrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga</p>

<p>DJELATNOSTI, Članak 5. Mišljenja sam da je članak 3. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti jasnije definirao svrhu/cilj psihološke djelatnosti i područja primjene, u odnosu na članke 5. i 6. Nacrta prijedloga Zakona te podržavam prijedlog kolegice Šintiće Verem.</p>	zakona.
<p>Ida Šintiće Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 5. Iz važećeg Zakona je nestao u ovom Nacrtu prijedloga stavak 2. članka 3. koji glasi "Psihološka djelatnost uključena je u sva područja ljudskog života, a posebice u ona koja se odnose na rad i organizaciju rada, zapošljavanje i profesionalnu orijentaciju, komunikaciju i tržište, odgoj i obrazovanje, istraživanje, zdravstvo, šport, socijalnu skrb, promet, pravosuđe, vojsku i policiju." Ovdje je vidljivo da se psihološka djelatnost ne odnosi samo na unaprjeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika nego i na organizaciju rada. Zato predlažem dopuniti predloženi članak koji bi glasio: "Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unapređivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, razvoja i unapređenja organizacija i institucija te društva u cjelini." Obrazloženje: Psiholozi svojim znanjima i vještinama doprinose razvoju malih i velikih tvrtki, kompanija i korporacija, a osobito su značajni u velikim sustavima poput vojske, policije, prometa i dr.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ida Šintiće Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 6. Isto kao i za članak 5., iza riječi "korisnika psiholoških usluga" dodati "razvoja i unapređenja organizacija i institucija".</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 6. Isto kao i za članak 5., i z članku 6. posebno istaknuti "...fizičkog i mentalnog zdravlja"</p>	<p>Odbijen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
<p>Marina Gulin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 6. Predlažem da Članak 6. glasi: „Psihološka djelatnost obavlja se u svim područjima ljudskog življenja i rada u kojima postoji mogućnost da se primjenom spoznaja psihološke znanosti i prakse unaprijedi kvaliteta življenja ljudi i održivi razvoj zajednice.“ Obrazloženje: Sadržaj članka kao što je predložen cit. „Psihološka djelatnost obavlja se u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini.“ JE BESMISLEN. Kako se u članku zakona može navoditi uzročnost cit.“društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga”? Kako će se utvrđivati područja u kojima se može razvijati djelatnost? Znanstvenim istraživanjima? I u ovom prijedlogu članka ispušteno je značajno područje rada i organizacije rada te razvoja organiacija. Zar se ne bi djelatnosti u društvu trebale razvijati u smjeru koristi održivom razvoju zajednice, društva, države, nacije, a zakoni osiguravati taj smjer razvoja djelatnosti? U tekstu koji predlažem "kvaliteta življenja ljudi" obuhvaća i zdravlje i ostala područja vezana za dobrobit pojedinaca, a "održivi razvoj zajednice" obuhvaća područja vezana za pojedince i rad i organizaciju rada te organizacijski razvoj.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prihvaćanjem prethodnih primjedbi, definicija iz članka 6. Nacrta prijedloga Zakona obuhvatila je područja koja su bila propuštena.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 6. U članku 6. iza riječi „kvalitetu života“ dodati „i učinkovitost“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>

<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 7. Iz ovog članka nije jasno vidljivo tko i pod kojim uvjetima nema pravo da se predstavlja kao stručnjak u području psihologije ili psiholoških znanja. U vremenu kada jedna Ana Bučević ide okolo i govori ljudima da misle pozitivno, vibriraju mislima, i ne uzimaju lijekove, jer ona to zna kao stručnjak iz pozitivne psihologije. Realno, ona se nije nazvala psihologom, ili rekla da vrši psihološko savjetovanje, dakle ne krši zakon, ali ona i njoj slični, mahom se predstavljaju kao stručnjaci iz pozitivne psihologije ili da posjeduju neka druga stručna psihološka znanja. Važno je da se u zakon uvede da svaka osoba koja nije psiholog, ili se nije obrazovala na dodiplomskim i diplomskim studijima psihologije, a tvrdi da posjeduje stručna psihološka znanja, direktno krši zakon o psihološkoj djelatnosti. Odnosno, potrebno je eksplicitno navesti da svako korištenje titule psiholog, psihološko, psihologijsko, psihologija ili drugi oblik izvedenice, od strane osoba koje nemaju obrazovanje na preddiplomskoj i diplomskoj razini u području psihologije, predstavlja jasno kršenje Zakona o psihološkoj djelatnosti s obzirom da osoba ne može biti stručnjak u nekom području psihologije (npr stručnjak za pozitivnu psihologiju), ako nije formalno obrazovana kao psiholog. Treba uzeti u obzir i problem gdje doktori medicine (najčešće psihijatri) predaju psihološke predmete (npr neuropsihologija, zdravstvena psihologija itd), što osobno smatram neetičnim. smatram da ovaj zakon treba regulirati i činjenicu da samo osobe koje su obrazovane u području psihologije, i imaju stručna specijalistička znanja iz nekog područja psihologije (npr zdravstvene) mogu da se angažiraju kao nastavnici, ili profesori na fakultetima, visokim i srednjim školama.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Ida Šintić Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Podržavam prijedlog Jadranke Zorić da se stavci 5., 6. i 7. zamijene stavkom kojim se u najširem smislu definira "neetičnost i nedostojnost obavljanja djelatnosti" bez navođenja kaznenih i prekršajnih djela reguliranih drugim zakonima (u etičkom kodeksu se isto navodi pod Uvažavanje ljudskih prava i dostojanstva osobe). Svakako sva navedena kaznena djela osuđujem, ali mislim da nije primjereno na ovakav način sve navoditi u zakonu koji regulira određenu profesiju. Uostalom psiholog se može baviti psihologijom na način da ne pruža usluge korisniku kako je ovim Nacrtom prijedloga definirano, niti naručitelju. Može se baviti istraživanjem, statističkim obradama i sl. To bi onda podrazumijevalo da se u svim Zakonima za sve djelatnosti propišu navedeni stavci.</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecionoj ocjeni težine djela. Vremenski rok rehabilitacije je propisan posebnim propisom ne može biti predmet uređivanja ovog Zakona. Pravo na rehabilitaciju ima počinitelj kaznenog djela koji je pravomoćno osuđen ili je oslobođen kazne nakon proteka zakonom određenog vremena i pod uvjetima koji su određeni zakonom, smatrati se osobom koja nije počinila kazneno djelo, a njezina prava i slobode ne mogu se razlikovati od prava i sloboda osoba koje nisu počinile kazneno djelo.</p>
<p>Marina Pleša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Slažem se s navedenim komentarima kolega. Isto tako slažem se s komentarima kolega u prethodnim člancima, iz ovoga se može pročitati da se na psihologe vrši pritisak da moraju biti članovi Komore. Predlažem da se briše st.1, te općenito obveznog članstva u komori i plaćanje obvezne članarine.</p>	<p>Odbijen Komora je strukovna organizacija koja promiče i štiti djelatnost, brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u psihološkoj djelatnosti. Navedeno se ne može postići bez sudjelovanja članova Komore, koji tu djelatnost i obavljaju i čiji je također interes promicanje i zaštita svih aspekata psihološke djelatnosti i struke. Rad Komore se financira, između ostalog, i iz članarina.</p>
<p>Zagrebačko psihološko društvo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8.</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području</p>

<p>Nejasan je razlog zbog kojeg su pobrojena kaznena djela kao i razlog zbog kojeg se u Zakon dodaje "prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji". Točka 6 stavka (1) je nepotrebna i pretjerano restriktivna. Pogotovo s obzirom na to da se nigdje ne navodi vremenski period na koji psiholog ostaje bez prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Navedeno bi značilo da Zakon dozvoljava mogućnost da netko tko je imao verbalni sukob sa partnerom više nikada ne može raditi u struci. Ovo je pretjerano restriktivno pogotovo u usporedbi sa zakonima kojima se reguliraju struke sa sličnim djelatnostima i kodeksom etike poput, primjerice, liječnika. Pretpostavljamo da se ova dodana točka i promjena u odnosu na aktualno važeći Zakon o psihološkoj djelatnosti temelji i na članku 45. Istambulske konvencije ("Članak 45. – Sankcije i druge mjere Stranke će poduzeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi osigurale da su kaznena djela propisana u skladu s ovom Konvencijom kažnjiva učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, uzimajući u obzir njihovu težinu. Te sankcije obuhvaćaju, kad je to primjereno, kazne koje uključuju oduzimanje slobode koje može dovesti do izručenja.") no i tamo je jasno naznačeno načelo da težina sankcije odgovara težini počinjenog djela. Predlažemo da se iz članka 8. Stavka (1) brišu točke 5 i 6 te se zamjene na slijedeći način: "nije pravomoćno osuđen za neko kazneno djelo, a ovisno o vrsti i težini kojeg mu može privremeno ili trajno biti ograničeno ili zabranjeno pravo na obavljanje psihološke djelatnosti" Zatim je potrebno dodati kako se period na koji psiholog ostaje bez dopusnice kao i kazneno djelo koje je relevantno za obavljanje psihološke djelatnosti odredi Pravilnikom kojeg će izraditi Komora. Ovako formuliran članak bio bi usklađen i s Ustavom RH, odnosno njegovim čl. 30 ("Kaznena osuda za teška i osobito nečasna kaznena djela može, u skladu sa zakonom, imati za posljedicu gubitak stečenih ili zabranu stjecanja na određeno vrijeme nekih prava na obavljanje određenih poslova, ako to zahtijeva zaštita pravnog poretka").</p>	<p>socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecionoj ocjeni težine djela. Vremenski rok rehabilitacije je propisan posebnim propisom ne može biti predmet uređivanja ovog Zakona. Pravo na rehabilitaciju ima počinitelj kaznenog djela koji je pravomoćno osuđen ili je oslobođen kazne nakon proteka zakonom određenog vremena i pod uvjetima koji su određeni zakonom, smatrati se osobom koja nije počinila kazneno djelo, a njezina prava i slobode ne mogu se razlikovati od prava i sloboda osoba koje nisu počinile kazneno djelo. Rehabilitacija nastupa i za počinitelja prekršaja i to tri godine od pravomoćnosti odluke o prekršaju, po sili zakona.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Slažem se sa kolegicom Jadrnkom Zorić. Ovakav članak je previše restriktivan, pa ispada čak i ako je netko ima problema davno u prošlosti (npr prije 20 godina imao je problema sa javnim redom i moralom) ispada da osoba neće biti podložna da bude psihologa, iako je otišla na liječenje i nema više takvih problema. Ako se već detaljno nabrajaju kaznena dijela, važno je napomenuti vremenski rok. Npr u USA u zakonima mahom je određeno da psiholozi koji u zadnji 5-10 godina nisu počinili nikakva kaznena dijela, mogu slobodno obavljati psihološku djelatnosti. Isto tako treba ovdje navesti, ako su psiholozi bili osuđeni za neko kazneno dijelo, aliu zadnjih 5 godina nisu ponovili takav postupak, nema razloga da im se oduzima dozvola za rad.</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecijskoj ocjeni težine djela. Vremenski rok rehabilitacije je propisan posebnim propisom ne može biti predmet uređivanja ovog Zakona. Pravo na rehabilitaciju ima počinitelj kaznenog djela koji je pravomoćno osuđen ili je oslobođen kazne nakon proteka zakonom određenog vremena i pod uvjetima koji su određeni zakonom, smatrati se osobom koja nije počinila kazneno djelo, a njezina prava i slobode ne mogu se razlikovati od prava i sloboda osoba koje nisu počinile kazneno djelo.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. U članku 8. brisati "ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije - stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja". Osobi koja je završila studij u Bosni i Hercegovini, npr. preddiplomski studij psiholog/pedagog, te</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog se prima na znanje i razmotrit će se pri izradi konačnog prijedloga zakona.</p>

<p>diplomski studij školske psihologije će Ministarstvo znanosti i obrazovanja priznati inozemnu stručnu kvalifikaciju temeljem koje će ta osoba sukladno propisima koji reguliraju odgoj i obrazovanje steći pravo raditi kao psiholog u školi ili dječjem vrtiću jer udovoljava uvjetima za stručnog suradnika psihologa. Takva osoba će u školi ili vrtiću obavljati psihološku djelatnost za što joj je potrebna licenca Komore. Komora takvoj osobi ne bi dala licencu odnosno ne bi joj, prema važećim propisima, priznala inozemnu stručnu kvalifikaciju jer takva osoba nije stekla znanja i vještine sukladno programu obrazovanja u RH jer nije imala sve kolegije koji su propisani (nema adekvatan preddiplomski studij). Stručni suradnik nije profesija već radno mjesto, pa ukoliko sporna odredba ostane u zakonu dogodit će se da će se temeljem priznanja inozemne stručne kvalifikacije od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, a mimo ocjene kvalifikacije od strane Komore, osobe koje ne udovoljavaju uvjetima da im bude priznata inozemna stručna kvalifikacija psiholog, moći zapošljavati kao psiholozi i to ne samo u školama i vrtićima za što jesu kvalificirani, već će se moći temeljem licence koju će im Komora morati izdati moći zapošljavati i u drugim granama za što nisu kvalificirani jer im nedostaje velik broj kolegija. Stručni suradnik nije samo psiholog nego su to i logopedi, pedagozi, knjižničari i sl. pa je u slučaju da se ova odredba zadrži svakako potrebno dodati riječ psiholog. U članku 8. stavak 1. točka 5. ponavljaju se glave kaznenih djela.</p>	
<p>Anita Lauri Korajlija (Katedra za zdravstvenu i kliničku psihologiju FF u Zagrebu) NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Smatram da je važno iz predloženog Zakona izbaciti formulaciju u stavci 3 (ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja.) jer ona otvara mogućnost da se pristup profesiji dobije na načine koji nisu pod kontrolom Komore. Naime, sve je više stručnjaka koji imaju inozemne diplome koje ne odgovaraju standardima obrazovanja psihologa u Hrvatskoj (npr. preddiplomski studij predškolskog odgoja i diplomski studij školske psihologije). I iako se takvo obrazovanje može činiti primjerenim za posao stručnog suradnika u predškolskoj ustanovi, takvo obrazovanje nikako ne bi smjelo biti "ulaznica" u reguliranu profesiju psihologa (a na ovaj način bi bilo). Smatram da je važno da bez obzira na mjesto zaposlenja, Komora bude ta koja regulira priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima.</p>	<p>Primljeno na znanje Prijedlog se prima na znanje i razmotrit će se pri izradi Konačnog prijedloga zakona.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Sudeći po respektibilnom popisu kaznenih djela koja su protivna obavljanju psihološke djelatnosti, može se zaključiti da se među psiholozima nalazi najveći broj kriminalu sklonih ljudi ili pak da psiholozi moraju biti najveći čistunci u RH. Ostaje nejasno zašto se baš u Zakonu o psihološkoj djelatnosti donosi popis KD koja su nespojiva s obavljanjem djelatnosti kad toga nema niti primjerice u Prijedlogu Zakona o socijalno-pedagoškoj djelatnosti, niti u važećem Zakonu o liječničkoj djelatnosti. U "liječničkom" zakonu se u čl. 8 navodi o nedostojnosti za obavljanje liječničke djelatnosti koju ocjenjuje Komora nadležnim tijelom, te može trajno ili privremeno oduzeti licencu, a sukladno procijenjoj nedostojnosti (kaznenom djelu koje je počinjeno). Posebice je neprihvatljivo da se već kod pokretanja prekršajnog postupka za djelo nasilje u obitelji, predlaže oduzimanje licence psihologu, posebno kad</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi. , a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecijskoj ocjeni težine djela.</p>

znamo kako je to danas lako pokrenuti. Predlaže se dakle brisanje stavka 5i 6 čl. 8 ovog prijedloga i uvođenje novog članka koji bi govorio o nedostojnosti obavljanja djelatnosti, no bez popisa članaka KZ RH.

Inge Vlašić-Cicvarić
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 8.

U članku 8. u stavku trećem brisati "ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije - stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja". Citiram navod sa stranica Ministarstva znanosti i obrazovanja RH: „Odgojitelji i stručni suradnici - U dječjem vrtiću na poslovima njege, odgoja i obrazovanja, socijalne i zdravstvene zaštite te skrbi o djeci rade sljedeći odgojno-obrazovni radnici: odgojitelj i stručni suradnik (pedagog, psiholog, logoped i rehabilitator) te medicinska sestra kao zdravstvena voditeljica.“ „Poslove stručnog suradnika može obavljati osoba koja je završila diplomski sveučilišni studij ili diplomski specijalistički studij odgovarajuće vrste.“.....“ Stručni suradnici u dječjem vrtiću jesu pedagog, psiholog i stručnjak edukacijsko-rehabilitacijskog profila.“ STOGA bi odrednica da se u Imenik psihologa ima pravo upisati osoba kojoj je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije STRUČNI SURADNIK.....mogla rezultirati nejasnoćom. Predlažem da stavak glasi: " ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima" dr.sc. Inge Vlašić-Cicvarić, klinički psiholog

Primljeno na znanje

Prijedlog se prima na znanje i razmotrit će se pri izradi Konačnog prijedloga zakona.

Marina Gulin
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 8.

U Članku 8. Stavku 1. Točki 3. TREBA IZBACITI cit. „ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja.“ Obrazloženje: „Imenik psihologa“ je imenik PSIHOLOGA. 1. U vežećim propisima u RH određeno je nakon kojeg sveučilišnog studija se dobivao/dobiva naziv koji uključuje riječ „psiholog“. Ovaj zakon ne može ignorirati postojeće propise i nekoga uvrstiti u „imenik psihologa“ ako taj u nazivu nema „psiholog“. 2. Ako je neki stručnjak upisan u Imenik psihologa, to treba značiti da može obavljati sve osnovne poslove psihologa, osim onih za koje je navedeno da je potrebna dodatna psihološka edukacija ili specijalizacija. Osnovni poslovi psihologa obuhvaćaju primjenu psihodijagnostičkih sredstava – psihologijskih testova. Uvjet za primjenu psihologijskih testova je završen studijski program sa sadržajima koji su zastupljeni samo u „samostalnom studiju psihologije“, savladavanje kojih je pretpostavka za ispravno korištenje psihologijskih testova (što u praksi znači minimaliziranje mogućnosti nanošenja štete korisniku). Ranije, dok je postojao dvopredmetni studij psihologije, diplomanti istog nisu mogli primjenjivati psihologijske testove iz navedenog razloga. Kako je moguće nekome tko nije završio studijski program sa određenim sadržajima, koji su pretpostavka za ispravno korištenje određenih stručnih postupaka koji su sastavni dio osnovnih poslova psihologa, ovim zakonom omogućiti da obavlja poslove za koje u stvari nije osposobljen? 3. U RH ne postoji studijski program koji obrazuje „stručne suradnike u predškolskoj ustanovi ili stručne suradnik u školskoj ustanovi“,

Primljeno na znanje

Prijedlog se prima na znanje i razmotrit će se pri izradi Konačnog prijedloga zakona.

<p>niti postoje definirane kompetencije i poslovi koje obavljaju isti. Postoje radna mjesta u predškolskim i školskim ustanovama na koja se zapošljava pedagoge, socijalne pedagoge, psihologe, logopede, socijalne radnike. Za sve navedene profile postoje studijski programi sa definiranim obrazovnim ishodima, kompetencijama, a većina njih su i zakonom regulirane djelatnosti, što je pretpostavka, osnova za regulirane različite profesije. Kako je moguće različite regulirane profesije svrstati u jednu „stručni suradnik...“ - za koju ne postoji poseban kurikulum, ni kompetencije ni poslovi koje obavlja, a onda, ako se nekoj prizna regulirana profesija „stručnog suradnika...“ istu priznati i kao reguliranu profesiju neke druge od nje različite regulirane profesije. To u uređenom sustavu nije moguće! Svrha zakona je da uređuje sustav, a uvrštavanje „stručnih suradnika“, sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja, u Imenik psihologa doprinjelo bi NEREDU u sustavu.</p>	
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Članak 8. (3) Nepotrebno se ponavlja kako se upis u Imenik obavlja na zahtjev psihologa nakon položenog psihološkog stručnog ispita; dodati u stavak (1) dio o jednogodišnjem vježbeničkom stažu.</p>	<p>Odbijen U članku 8. stavku 1. točki 4. Nacrta prijedloga Zakona navodi se položen psihološki stručni ispit kao jedan od uvjeta kojim se stječe pravo na upis u Imenik psihologa, iz čega proizlazi da je psiholog s položenim navedenim ispitom ispunio uvjete vježbeničkog staža.</p>
<p>Danijela Vuković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. čl.8 st.3 učiniti izmjenu "stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja" - nije definirano koje je struke stručni suradnik, potrebno je precizirati..</p>	<p>Odbijen U članku 8. stavku 1. točki 3. Nacrta prijedloga Zakona, termini „stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi“ su službeni termini koji se koriste u Popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.</p>
<p>Tanja Dejanović Šagadin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 8. Podržavam komentar penološke sekcije jer i sama smatram da je bespotrebno i kontraproduktivno, a možda čak i protuustavno, do ove mjere ograničavati obavljanje psihološke djelatnosti, vezano za pravomoćnu osuđivanost po pitanju prekršajnih i kaznenih djela. Svaki se slučaj mora individualno promatrati, a o eventualnom oduzimanju licence za rad mora odlučiti HPK ili poslodavac. Ukoliko se ovakav članak uvrsti u Zakon, to bi u potpunosti obezvrijedilo sav tretmanski rad i sam kazneno - pravni sustav jer a priori određuje da osoba ne može biti rehabilitirana. Istovremeno zbog (potencijalno) samo jednog kaznenog djela (gdje se izjednačava ubojstvo, seksualno zlostavljanje ili krijumčarenje ljudi s neisplatom plaća, i najmanjom krađom ili npr.uskratom stvari na koju drugi ima založno pravo), psiholog_inja gubi mogućnost bavljenja znanstvenom, praktičnom, savjetodavnom ili drugom djelatnošću - što je i ako uzmemo u obzir zakonski rok za rehabilitaciju, u principu dugotrajno, pa i doživotno uskraćivanje bavljenja vlastitom profesijom. Liječnici, ni druge struke nemaju ovakvo ograničenje te je potpuno nejasno zašto bi ga psiholozi imali. Predlažem brisanje stavaka 5.,6. i 7 te uvođenje dodatnog kriterija kojim će se za eventualno ograničavanje bavljenja psihološkom djelatnosti ovlastiti HPK (za članove) ili drugo tijelo (npr nadležni sud pri izricanju sankcije za počinjeno kazneno djelo). Također, Članak 8. st. 1, točka 3.: stručni suradnik nije profesija već radno mjesto, i to psiholozi rade na radnom mjestu naziva: stručni suradnik psiholog, tako da bi ovu točku trebalo izbaciti ili doraditi.</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecionoj ocjeni težine djela. Vremenski rok rehabilitacije je propisan posebnim propisom ne može biti predmet uređivanja ovog Zakona. Pravo na rehabilitaciju ima počinitelj kaznenog djela koji je pravomoćno osuđen ili je oslobođen kazne nakon proteka zakonom određenog vremena i pod uvjetima koji su određeni zakonom, smatrati se osobom koja nije počinila kazneno djelo, a njezina prava i slobode ne mogu se razlikovati od prava i sloboda osoba koje nisu počinile kazneno djelo. Rehabilitacija nastupa i za počinitelja prekršaja i to tri godine od pravomoćnosti odluke o prekršaju, po sili zakona. U čl. 8. st. 1. toč. 3. Nacrta prijedloga Zakona, termini „stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi“ su službeni termini koji se koriste u Popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.</p>
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje</p>

DJELATNOSTI, Članak 8.

Poštovani, pišem u ime Penološke sekcije pri Hrvatskom psihološkom društvu. Kao i raniji komentari, smatramo da je bespotrebno i kontraproduktivno, a možda čak i protuustavno, do ove mjere ograničavati obavljanje psihološke djelatnosti, vezano za pravomoćnu osuđivanost po pitanju prekršajnih i kaznenih djela. Smatramo da se svaki slučaj mora individualno promatrati, a o eventualnom oduzimanju licence za rad mora odlučiti HPK ili poslodavac. Mi, pri Penološkoj sekciji, se u svakodnevnom radu bavimo upravo širokim spektrom počinitelja različitih kaznenih i prekršajnih djela te smatramo da je ovakvo isključivanje i u suprotnosti s primarnim ciljem izricanja i izvršavanja sankcija za pravomoćno osuđene - a to je rehabilitacija i ponovno uključivanje u društvo osuđene osobe kao punopravnog člana. Ukoliko se ovakav članak uvrsti u Zakon, to bi u potpunosti obezvrijedilo sav tretmanski rad i sam kazneno - pravni sustav jer a priori određuje da osoba ne može biti rehabilitirana. Istovremeno zbog (potencijalno) samo jednog kaznenog djela (gdje se izjednačava ubojstvo, seksualno zlostavljanje ili krijumčarenje ljudi s neisplatom plaća, i najmanjom krađom ili npr.uskratom stvari na koju drugi ima založno pravo), psiholog_inja gubi mogućnost bavljenja znanstvenom, praktičnom, savjetodavnom ili drugom djelatnošću - što je i ako uzmemo u obzir zakonski rok za rehabilitaciju, u principu dugotrajno, pa i doživotno uskraćivanje bavljenja vlastitom profesijom. Predlažemo brisanje stavaka 5.,6. i 7 te uvođenje dodatnog kriterija kojim će se za eventualno ograničavanje bavljenja psihološkom djelatnosti ovlastiti HPK (za članove) ili drugo tijelo (npr nadležni sud pri izricanju sankcije za počinjeno kazneno djelo).

drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecionoj ocjeni težine djela. Vremenski rok rehabilitacije je propisan posebnim propisom ne može biti predmet uređivanja ovog Zakona. Pravo na rehabilitaciju ima počinitelj kaznenog djela koji je pravomoćno osuđen ili je oslobođen kazne nakon proteka zakonom određenog vremena i pod uvjetima koji su određeni zakonom, smatrati se osobom koja nije počinila kazneno djelo, a njezina prava i slobode ne mogu se razlikovati od prava i sloboda osoba koje nisu počinile kazneno djelo. Rehabilitacija nastupa i za počinitelja prekršaja i to tri godine od pravomoćnosti odluke o prekršaju, po sili zakona.

Tanja Dejanović Šagadin**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9.**

Predvidjeti mogućnost žalbe Hrvatskoj psihološkoj komori prije pokretanja upravnoga spora.

Odbijen

Nacrt prijedloga zakona propisuje da protiv upravnih akata Komore nije dopuštena žalba već se propisuje samo pravo pokretanja upravnog spora. Isto nije protivno Zakonu o upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), a budući da se psihološka djelatnost, sukladno čl. 6. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, obavlja u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva, odnosno da se provodi u nadležnosti više različitih resora, smatramo da se na ovaj način pruža bolja pravna zaštita, obzirom da o žalbi ne odlučuje Ministarstvo.

Jadranka Zorić**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9.**

U stavku 2. ovog članka predlaže se dodati da je na rješenje Komore dopuštena žalba Upravom sudu. Neprihvatljivo je da u demokratskom društvu ne postoji pravo žalbe na rješenje koje utječe na osnovna egzistencijalna pitanja osobe.

Odbijen

Nacrt prijedloga zakona propisuje da protiv upravnih akata Komore nije dopuštena žalba već se propisuje samo pravo pokretanja upravnog spora. Isto nije protivno Zakonu o upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), a budući da se psihološka djelatnost, sukladno čl. 6. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, obavlja u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva, odnosno da se provodi u nadležnosti više različitih resora, smatramo da se na ovaj način pruža bolja pravna zaštita, obzirom da o žalbi ne odlučuje Ministarstvo

Hrvatska psihološka komora**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9.**

U članku 9. stavak 1. podstavak 6.zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

Gordana Kuterovac Jagodić**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9.****Odbijen**

Nacrt prijedloga zakona propisuje da protiv upravnih akata Komore nije dopuštena žalba već se propisuje

<p>Predvidjeti mogućnost žalbe prije pokretanja upravnoga spora.</p>	<p>samo pravo pokretanja upravnog spora. Isto nije protivno Zakonu o upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), a budući da se psihološka djelatnost, sukladno čl. 6. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, obavlja u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva, odnosno da se provodi u nadležnosti više različitih resora, smatramo da se na ovaj način pruža bolja pravna zaštita, obzirom da o žalbi ne odlučuje Ministarstvo</p>
<p>Zoran Jelić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9. Čl. 9. st. 1. u alineji 7. nejasan je, odnosno postavlja se pitanje može li se psihologu nakon obavljenog stručnog nadzora TRAJNO oduzeti pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Sukladno PRAVILNIKU O NADLEŽNOSTI, USTROJSTVU I NAČINU DJELOVANJA SUDA ČASTI I DISCIPLINSKOM POSTUPKU PRI HRVATSKOJ PSIHOLOŠKOJ KOMORI takvu odluku može donijeti nadležno tijelo komore nakon provođenja disciplinskog postupka, Logično proizlazi, da bi se moglo odrediti nakon obavljenog stručnog nadzora, ukoliko je psiholog teže povrijedio zakon ili pravila struke, eventualno PRIVREMENO obustavljanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti (do okončanja disciplinskog postupka). Smatram da se u protivnom daje prevelika ovlast određenom timu ili jednoj službenoj osobi koja obavlja stručni nadzor. Nadalje, u ovome obliku navedena odredba kontradiktorna je samome nacrtu ZOPD koji u čl. 41. st. 4., alineja 3. kao lakšu povredu ugleda psihologa propisuje onemogućavanje ili ometanja provođenja stručnog nadzora. Mislim da se ovime šalje kriva poruka, a to je da se više "isplati" ometati provođenje stručnog nadzora pa "proći" sa lakšom povredom, nego riskirati trajno brisanje iz imenika psihologa. Također, psihologu bi se na taj način uskratilo pravo na obranu i očitovanje.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Radi se o radnjama i ponašanjima koje su nespojive s ugledom i etikom djelatnosti, a predviđene sankcije su u skladu s težinom djela.</p>
<p>Amalija Petrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 9. Podržavam mišljenja kolegica Zorić i Kuterovac Jagodić u pogledu nužnosti omogućavanja žalbe prethodno upravnom sporu, u ovom članku - ali i drugima (u ovom Nacrtu prijedloga Zakona) koji isključuju takvu mogućnost.</p>	<p>Odbijen Nacrt prijedloga zakona propisuje da protiv upravnih akata Komore nije dopuštena žalba već se propisuje samo pravo pokretanja upravnog spora. Isto nije protivno Zakonu o upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), a budući da se psihološka djelatnost, sukladno čl. 6. Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, obavlja u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje i kvalitetu života korisnika psiholoških usluga i društva, odnosno da se provodi u nadležnosti više različitih resora, smatramo da se na ovaj način pruža bolja pravna zaštita, obzirom da o žalbi ne odlučuje Ministarstvo</p>
<p>Zagrebačko psihološko društvo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Potrebno je brisati točku 2, a kod točke 3 nadodati da se pravo na obavljanje psihološke djelatnosti gubi privremeno ili trajno ovisno o težini i vrsti kaznenog djela, a regulirano Pravilnikom koji izrađuje Komora. Ovo je potrebno promijeniti iz istih razloga koji su navedeni u komentaru Zagrebačkog psihološkog društva kod članka 8. ovog Zakona</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Psihološka djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku kao i imajući u vidu ranjive skupine korisnika koje koriste usluge djelatnosti nužno je osigurati visoka etička načela u profesiji</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10.</p>	<p>Odbijen Iako je posebnim propisima propisano kada odluka nadležnog tijela proizvodi učinke pokazalo se</p>

<p>U stavku 1, alinee 2, 3 i 4 potrebno je brisati, jer o tome treba donijeti odluku tijelo Komore svojim rješenjem, a potom i nakon pravomoćne odluke Upravnog suda.</p>	<p>potrebnim isto naglasiti s obzirom da navedeno proizvodi učinke gubitka prava na obavljanje djelatnosti. Odluka nadležnog tijela postaje pravomoćna ako nije podnesena tužba upravnom sudu. Rješenje Komore je deklaratorno, a navedeni razlozi su razlozi za prestanak po sili zakona.</p>
<p>Tanja Dejanović Šagadin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 10. Potrebno je brisati točku 2, a kod točke 3 nadodati da se pravo na obavljanje psihološke djelatnosti gubi privremeno ili trajno ovisno o težini i vrsti kaznenog djela, a regulirano Pravilnikom koji izrađuje Komora. Ovo je potrebno promijeniti iz istih razloga koji su navedeni u komentaru Zagrebačkog psihološkog društva kod članka 8. ovog Zakona</p>	<p>Odbijen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Psihološka djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku, a također, imajući u vidu korisnike psiholoških usluga, nužno je osigurati visoka etička načela u profesiji.</p>
<p>Tanja Dejanović Šagadin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Članak 11, Stavak 1, predlažem izmjenu : Psihološka djelatnost obavlja se po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama i/ili kao privatna psihološka praksa.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje. Razmotriti će se pri izradi Konačnog prijedloga zakona.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Stavak 1. treba definirati na način da se psihološka djelatnost može obavljati po osnovi privatne prakse i po osnovi ugovora sa pravnom osobom koja je registrirana kao trgovačko društvo, ili institucija , a koja u realizaciji svoje djelatnosti konzumira poslove koji su u popisu psihološke djelatnosti. Drugim riječima pravne osobe koje su registrirane primjerice po Zakonu o udrugama, ne obavljaju psihološku djelatnost i ne mogu je naplaćivati kao gospodarsko djelovanje. Time se niti psiholog ne može zaposliti u udruzi kao osoba koja provodi psihološku djelatnost. Ovime se štiti interes struke spram nelojalne konkurencije.</p>	<p>Odbijen Djelokrug rada pravne osobe sadržan je u opisu njezine djelatnosti i podliježe reguliranju posebnim propisima.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. predlaže se uvesti nova alineja ili bolje članak Zakona koji predviđa Karitarivni rad psihologa (kako je to definirano i u Zakonu o liječništvu) , da psiholog ima pravo raditi bez naplate u suradnji s vjerskim ili civilnim udrugama, te da to mora prijaviti Komori. Ovo ponovo radi zaštite i omogućavanja razvoja struke, posebice u privatnom sektoru.</p>	<p>Odbijen Nema zapreke da ovlašteni psiholog obavlja djelatnost bez naplate, ako je to u skladu s propisima koji uređuju područje rada i poreza.</p>
<p>NENAD DEJANOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. U stavku 1. - psihološka djelatnost obavlja se po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama ili kao psihološka praksa - mislim kako je to potpuno neprimjereno sadašnjem trenutku jer ne vidim niti jedan smisleni razlog zašto se ne bi mogla obavljati psihološka praksa po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama i imati psihološku praksu i imati ugovore s primjerice marketinškim agencijama, farmaceutskim kućama, medicinama rada, privatnim praksama čak i drugačijima; primjerice svaki liječnik obiteljske medicine može raditi preglede za vozače amatere ako ima uvjete između ostaloga i ugovor s ovlaštenim psihologom, prema tome može psiholog imati svoju privatnu praksu i obavljati preglede za vozače, ili može imati svoju praksu i biti zaposlen u bolnici, marketinškoj agenciji, farmaceutskoj kući,...to mogu i svi drugi i liječnici koji</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje. Razmotrit će se prilikom izrade Konačnog prijedloga zakona.</p>

<p>se često navode usporedbe radi - ne vidim niti jedan smisleni razlog za takvu restrikciju u zakonu o psihološkoj djelatnosti. Mislim kako zakon o psihološkoj djelatnosti treba prije svega služiti psiholozima i biti pisan za psihologe a ne protiv.</p>	
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Podržavam komentare kolegice Jadranke Zorić i kolege Nenada Dejanovića.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 11. Dodati stavak (5) o žalbama na rješenje o obavljanju djelatnosti, koji bi bio u skladu sa Zakonom o uslugama, – člankom 9.: Osim u slučaju usvajanja zahtjeva, svako rješenje nadležnog tijela, uključujući odbijanje zahtjeva ili ukidanje odobrenja ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti, mora biti u cijelosti obrazloženo i protiv istog se može izjaviti žalba pred nadležnim tijelom ili, ako žalba nije dopuštena može se pokrenuti upravni spor. Usto, slične formulacije korištene su u ostatku Zakona (protiv rješenja Komore ne postoji mogućnost žalbe, ali se može pokrenuti upravni spor).</p>	<p>Odbijen Komora ne odobrava bavljenje privatnom praksom, već samo u odgovarajućem upisniku evidentira tu činjenicu.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Stavak (1) je potrebno brisati. Objašnjenje: navedeno se kosi sa Zakonom u radu, Članak 61 (3): Radnik koji radi u punom radnom vremenu može sklopiti ugovor o radu s drugim poslodavcem u najdužem trajanju do osam sati tjedno, odnosno do sto osamdeset sati godišnje, samo ako je poslodavac, odnosno ako su poslodavci s kojima radnik već prethodno ima sklopljen ugovor o radu, radniku za takav rad dali pisanu suglasnost. 62 3) Radnik iz stavka 2. ovoga članka, a čije je ukupno radno vrijeme četrdeset sati tjedno, može sklopiti ugovor o radu s drugim poslodavcem u najdužem trajanju do osam sati tjedno, odnosno do sto osamdeset sati godišnje, samo ako su poslodavci s kojima radnik već prethodno ima sklopljen ugovor o radu, radniku za takav rad dali pisanu suglasnost.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Sukladno prethodnim komentarima predlažem brisanje prvog stavka jer nema zakonsku osnovu osim ako je cilj diskriminacija psihologa u odnosu na ostale srodne struke.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Svaka osoba ima pravo samostalno odlučivati o vlastitom zaposlenju i raspolaganju vlastitim vremenom. Ukoliko se osobi uskrati mogućnost odlučivanja o tome kada će i koje će poslove obavljati, ograničavaju joj se temeljna ljudska prava. Slažem se s ranijim komentarima i predlažem brisanje st.1.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Čemu ograničenje „Privatna psihološka praksa se može obavljati ako ovlašteni psiholog nije u radnom odnosu s punim radnim vremenom, odnosno da ne obavlja neku drugu samostalnu djelatnost.“ Druge struke (npr. medicina) to imaju drugačije definirano.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga</p>

DJELATNOSTI, Članak 12.

"(1) Privatna psihološka praksa se može obavljati ako ovlašteni psiholog nije u radnom odnosu s punim radnim vremenom, odnosno da ne obavlja neku drugu samostalnu djelatnost." - Gospodo, dozvolite mi da vas pitam šta je ovo? Zašto su psiholozi ograničeni u mogućnosti da imaju privatnu psihološku praksu ili da rade dodatan posao za drugog poslodavca iako imaju puno radno vrijeme npr u školi? Opće je poznato da doktori medicine imaju mogućnost, da iako rade punim radnim vremenom u bolnici (gdje još imaju dežurstva i stanje pripravnost, dakle puno veće radno vrijeme od psihologa), no oni i dalje imaju mogućnost da ako dobiju odobrenje primarnog poslodavca tj bolnice da mogu otići raditi privatno ili povremeno za drugog poslodavca. Zašto psiholozi, koji nemaju dežurstva, stanje pripravnosti, plaće i odgovornosti liječnika ne bi mogli da obavljaju privatnu radnu praksu ili rade za još jednog poslodavca dio radnog vremena? Želite li reći da liječnici mogu raditi 60 sati tjedno, i pri tome nesmetano obaviti još minimalno 10 sati kao privatnik ili za drugog poslodavca, a pri tome često vode računa o tuđim životima putem operacija, a psiholog kao nije sposoban da nakon radnog vremena od samo 40 sati tjedno obavi tipa još 10 ili više sati privatno ili za drugog poslodavca? U potpunosti je besmisleno da se psihologe ograničava radnim vremenom, ako se isto ne radi i liječnicima koji provode operacijske postupke, te time dovode život pacijenata u pitanje. Molim Vas da ili adekvatno nadopunite ovaj članak tako da se unese mogućnost privatnog rada ili rada za drugog poslodavca psiholozima sa punim radnim vremenom ako dobiju odobrenje poslodavca (kao što imaju doktori medicine), ili da u potpunosti brišete ovaj apsurdni i ograničavajući članak. Ovaj članak uvelike ometa ugled, razvoj i finansijsku dobit psihologa i psihologije kao struke, koja je već svakako poljuljana različitim besmislenim restrikcijama koje nameće država. Također, zašto se puno radno vrijeme psihološke djelatnosti ne bi moglo kombinirati sa psihoterapijskom djelatnošću? Opće je poznato da mnogi psiholozi obavljaju psihoterapijsku djelatnost, i da je psihoterapija često isprepletana sa psihološkom djelatnošću. Sasvim je prirodno da psiholog, bez obzira na radno vrijeme, ako ima edukaciju iz psihoterapije, može da kombinira te dvije djelatnosti u potpunosti, pa makar i jedna bila u punom radnom vremenu, a druge ne. Ne razumijem doista ove restrikcije koje se nameću psiholozima za privatni tj dodatni rad, ali ne i doktorima medicine ili drugim zdravstvenim radnicima (magistri biokemije, magistri sestrištva, doktori dentalne medicine itd.). Nadam se da ćete uvažiti ovaj komentar, jer ovaj članak je doista problematičan, naročito kada usporedimo mogućnosti privatnog rada doktora medicine, koji ponavljam, uglavnom imaju kompleksniji obim posla, veće tjedne satnice zbog dežurstava i stanja pripravnosti, a koji pri tome svejedno mogu raditi privatno ili dio vremena za drugog poslodavca. Molim Vas da regulirate ovo adekvatno! Pozdrav, Ivan Zečević

zakona.

Domagoj Švegar
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 12.

Također predlažem brisanje stavka 1.

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

Helena Sveško-Visentin
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ
DJELATNOSTI, Članak 12.

Čl.12.st.1. Ovim se psihologe nepotrebno ograničava u odnosu na druge struke. Ne nalazim prepreke da netko kroz privatnu praksu u skladu sa svojim mogućnostima i jasno definiranim parametrima, uz stalni radni odnos, dodatno radi i doprinosi dobrobiti društva.

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

<p>Jakov Burić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Predlažem brisanje st.1 članka 12. jer to u praksi znači isključivo ograničavanje naših mogućnosti za dodatnim zapošljavanjem (a time i zaradom).</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Marija Roth NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Smatram da se ovakvim načinom psiholozi stavljaju u nepovoljniji položaj u odnosu na druge struke. Da bi netko mogao raditi u privatnoj praksi potrebno je steći iskustvo i određeni broj korisnika s kojima će raditi, a što je postepeni proces. Teško da će netko započeti rad u privatnoj praksi i na samom početku ostvariti uvijete za puno radno vrijeme. Na ovaj način otvara se prostor sivoj ekonomiji u kojoj će psiholog prije otvaranja privatne prakse neprijavljeno raditi taj isti posao.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Renata Barić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Čl. 12., stavak 1 - smatram diskriminirajućim uskraćivati pravo osobi koja je u radnom odnosu da otvori privatnu psihološku praksu. Privatno rade i druge struke koje su u stalnom radnom odnosu. Predlažem da se ovaj članak izbriše. O ovom se pravilu često razgovara među kolegama, nije jasna racionala. Netko tko dođe iz druge države može obavljati psihološku djelatnost povremeno ili privremeno, a psiholog koji radi u Hr ne smije. Moguće je da je psiholog zaposlen u nekoj firmi gdje obavlja jednu vrstu posla, a želi se baviti savjetodavnim radom za što je educiran, što nije njegov posao na radnom mjestu, želi to raditi na legalan način kao dodatni posao i ova mu stavka to uskraćuje. Na taj način se istodobno otvara prostor i brojnim ne-psihološkim strukama da rade posao psihologa, što je često, a kvaliteta rada i kompetencije su upitne.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>NENAD DEJANOVIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Prijedlog: u potpunosti brisati u članku 12 stavak 1 jer je neprimjeren, bez smisla ograničavajući - psiholog - ovlašteni psiholog - može se baviti psihološkom djelatnošću bilo gdje i bilo kako u skladu s važećim i poreznim i gospodarskim pravilima i zakonima Hrvatske</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Inge Vlašić-Cicvarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Predlažem zakonom predvidjeti mogućnost legitimnog rada u privatnoj praksi psiholozima zaposlenim u radnom odnosu s punim radnim vremenom, a što je u skladu s pozitivnim propisima predviđenim zakonima za druge struke.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Danijela Vuković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Slažem se s izmjenom st.1 jer nema razloga da radni odnos s punim radnim vremenom isključuje rad u vlastitoj privatnoj psihološkoj praksi. Sukladno tome potrebno je mijenjati i čl.11, st.1 "Psihološka djelatnost obavlja se po osnovi ugovora s drugim pravnim osobama ili kao privatna psihološka praksa" (umjesto ili staviti i).</p>	<p>Djelomično prihvaćen Osim primjedbe u dijelu članka 11. koja će se razmotriti do donošenja Konačnog prijedloga Zakona.</p>
<p>Tanja Dejanović Šagadin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Čl. 12., stavak 1 - smatram diskriminirajućim uskraćivati pravo osobi koja je u radnom odnosu da otvori privatnu psihološku</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>

<p>praksu. Privatno rade i druge struke koje su u stalnom radnom odnosu. Predlažem da se ovaj članak izbriše. O ovom se pravilu često diskutira među kolegama, uvijek u smislu da smo kao struka diskriminirani u odnosu na druge struke. Po Zakonu o radu imamo pravo raditi više od 8 sati na dan, tako da nije jasno zašto ne bismo smjeli otvoriti privatnu praksu, osim ako nije cilj tjerati psihologe da rade na crno ili da rade kod drugih poslodavaca (npr. kod logopeda ili kod liječnika - koji mogu imati privatnu praksu i ako rade puno radno vrijeme).</p>	
<p>Marina Gulin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 12. Predlažem brisanje prvog stavka ovog članka. Obrazloženje: Zašto psiholozi ne bi mogli obavljati psihološku djelatnost „na pola radnog vremena“, ako su već zaposleni „na puno radno vrijeme“? Zašto bi radni odnos u punom radnom vremenu bio prepreka da psiholog LEGALNO dodatno radi, prema svojim mogućnostima i potrebama? Zar to ne reguliraju propisi o radu i radnom odnosu?</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Danijela Vuković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. Podržavam komentar kolegice Kuterovac Jagodić</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Renata Barić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. Članak 13. st 1. nejasno, općenito formulirano. Kako? Što to točno znači?</p>	<p>Odbijen Svrha propisivanja osiguranja od odgovornosti člankom 13. Nacrta prijedloga Zakona, prvenstveno je zaštita korisnika psiholoških usluga, te je tako propisana dužnost osiguravanja od odgovornosti, ali ne i način na koji će ovlašteni psiholog ovu obvezu ispuniti.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. Nije li ovo zapravo osiguravanje klijenata osiguravajućim društvima? Predlažem da se mijenja u "ovlašteni psiholog ... snosi materijalnu i etičku odgovornost za eventualnu počinjenu štetu trećim osobama obavljanjem.....U svrhu osiguranja od materijalne odgovornosti ovlašteni psiholog može se osigurati od odgovornosti.....Stavak 3 čini mi se da ide previše u regulaciju odnosa psihologa i osiguravajuće tvrtke, a na štetu psihologa. Smatram da pravo regresa reguliraju u ugovoru o osiguranju od odgovornosti koji nije predmet zakona.</p>	<p>Odbijen Svrha propisivanja osiguranja od odgovornosti člankom 13. Nacrta prijedloga Zakona, prvenstveno je zaštita korisnika psiholoških usluga, te je tako propisana dužnost osiguravanja od odgovornosti, ali ne i način na koji će ovlašteni psiholog ovu obvezu ispuniti.</p>
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 13. Slažem se s kolegicom Kuterovac Jagodić. Kako je moguće uvjetovati osobi da mora dio svojih prihoda davati privatnom poduzeću, državnim zakonom?</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 14. U prijedlogu stoji „Poslodavac je dužan omogućiti ovlaštenom psihologu sudjelovanje na stručnom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka.“ – čime će to Komora osigurati da Poslodavac ispunjava ovu „dužnost“?</p>	<p>Primljeno na znanje Svaki poslodavac u Republici Hrvatskoj dužan je postupati u skladu s pozitivnim propisima Republike Hrvatske, a Komora nije ovlaštena nadzirati rad poslodavca.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 14. Članak ne predviđa sankcije za poslodavca koji ne omogućava psihologu stručno usavršavanje, odnosno opis postupka: primjerice, prijava tijelima Komore, pokretanje postupka i slično. Stavak (3) preformulirati u: Komora, na zahtjev ovlaštenog psihologa ili organizatora stručnog usavršavanja,</p>	<p>Odbijen Postupanje poslodavca protivno pozitivnim propisima sankcionira se putem za to ovlaštenih tijela. Komora kao tijelo koje brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u psihološkoj djelatnosti u Republici Hrvatskoj, u cilju razvoja, zaštite i unaprjeđenja struke može organizirati i stručno usavršavanje članova Komore.</p>

<p>propisuje uvjete i kriterije vrednovanja stručnog usavršavanja. Objašnjenje: Komora bi trebala nadzirati kvalitetu stručnog usavršavanja, a ne ih organizirati.</p>	
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 14. Članak 14. (1) Pravo i obveza – predlažemo brisati riječ "pravo" Objašnjenje: Ako je u postojećem ZOPD članstvo u Komori obavezno, a i u Nacrtu je za one koji obavljaju primijenjenu psihološku djelatnost, onda je usavršavanje obavezno jer donosi bodove kojima se osigurava produljenje osnovne dopusnice ili po novome statusa ovlaštenog psihologa. (2) Definirati na koji način je poslodavac dužan omogućiti sudjelovanje na stručnom usavršavanju ili ubaciti da je dužan, u skladu s mogućnostima i potrebama. Ovaj stavak je sporan jer se nadovezuje na stavak (1) gdje ovlašteni psiholog ima (...) pravo na stjecanje specijaliziranih stručnih kompetencija, a (2) da je poslodavac dužan omogućiti sudjelovanje na stručnom usavršavanju, što može biti podloga za neopravdane tužbe.</p>	<p>Odbijen Stručno usavršavanje je ujedno i pravo ovlaštenog psihologa koje mu je poslodavac dužan omogućiti. Propisivanje načina na koji je poslodavac dužan isto omogućiti, bilo bi nepotrebno dodatno normiranje.</p>
<p>Danijela Vuković NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 15. Potrebno je preciznije definirati o kojim se specijalnostima radi i koji su uvjeti za njihovo ostvarivanje.</p>	<p>Odbijen Članak 15. Nacrta prijedloga Zakona jasno propisuje da ovlašteni psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije, da područja primijenjene psihologije u kojima se psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom, te da se priznata specijalnost upisuje u Imenik psihologa. Statutom Komore kao njenim temeljnim općim aktom, za koje Ministarstvo daje prethodnu suglasnost, uređuju se sva pitanja od značaja za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj.</p>
<p>Damir Lučanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 15. Članak 15. Cijeli članak nejasno određuje specifična znanja i vještine specijaliziranih za pojedino područje i potrebno ga je ili brisati ili precizno opisati. Dosadašnja praksa s posebnim dopusnicama ukazuje na niz nedosljednosti i nedorečenosti što stvara situacije u kojima pojedino područje psihologije može biti monopolizirano od uskih skupina bez opravdanih razloga i na štetu mogućih korisnika psihologijskih usluga kao i društva u cjelini. U dosadašnjoj praksi nije priznavanja posebnih područja, osoba koje imaju pravo rada u tim područjima u postupku načina ostvarivanja tih prava cijeli niz je neprikladnih postupaka (pri razmatranju tih pitanja nije vođena javna rasprava, prijedloge su davale uske skupine pojedinaca, nisu uvažavane već stečene temeljne kompetencije osoba koje su završile odgovarajuće obrazovanje iz područja psihologije, kao pretpostavke za kvalificiranost uzimani su u obzir dokumenti sumnjive vjerodostojnosti /potvrde/, kvalificirani za edukaciju određivani su imenom, a ne potrebnim znanjima ili drugim pretpostavkama i druge okolnosti koje ovo područje upitnim).</p>	<p>Primljeno na znanje Članak 15. Nacrta prijedloga Zakona jasno propisuje da ovlašteni psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije, da područja primijenjene psihologije u kojima se psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom, te da se priznata specijalnost upisuje u Imenik psihologa. Predloženo zakonsko rješenje koje zamjenjuje posebnu dopusnicu specijalnošću, omogućava ovlaštenom psihologu priznavanje njegovih posebnih stručnih kompetencija, dok je obveza pribavljanja i obnavljanja, uz opću dopusnicu, i posebne dopusnice, predstavljala ograničavanje i opterećenje za psihologe koji obavljaju psihološku djelatnost.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 15. za psihologe koji su završili specijalistički postdiplomski studij iz kliničke, organizacijske, pedagoške, savjetodavne i drugih psiholoških grana, a koji time posjeduju odgovarajuću diplomu visokog učilišta, Komora treba po službenoj dužnosti izdati potvrd o specijalnosti psihologa, bez dalje procedure i potraživanja dokaza.</p>	<p>Odbijen S obzirom na to da se po službenoj dužnosti pokreću postupci kada je nužna zaštita javnog interesa, u slučaju potrebe priznavanja specijalnosti ovlaštenom psihologu, isti je dužan sam podnijeti zahtjev. Komora provodi upravni postupak tijekom kojeg se pribavljaju dokazi (koji mogu biti i diplome postdiplomskih studija), te donosi rješenje, sukladno Zakonu o općem upravnom postupku (NN, br.47/09).</p>
<p>Renata Barić</p>	<p>Primljeno na znanje</p>

<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 15.</p> <p>Čl. 15 - nije jasno kako će se regulirati status psihologa koji već imaju specijalnost, točnije koji su stekli posebne dopusnice za rad u određenom području prije ovog Zakona. Nije navedeno kakav će stručni naziv dobiti psiholozi kojima se 'prizna specijalnost', što će onda oni biti ovlaštene psiholozi specijalisti? Ne piše koji su uvjeti potrebni da se nekom prizna specijalnost, o čemu bi trebalo dodati rečenicu barem na način da 'Komora određuje uvjete'.</p>	<p>Članak 15. Nacrta prijedloga Zakona jasno propisuje da ovlaštene psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije, da područja primijenjene psihologije u kojima se psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom, te da se priznata specijalnost upisuje u Imenik psihologa. Predloženo zakonsko rješenje koje zamjenjuje posebnu dopusnicu specijalnošću, omogućava ovlaštenom psihologu priznavanje njegovih posebnih stručnih kompetencija, dok je obveza pribavljanja i obnavljanja, uz opću dopusnicu, i posebne dopusnice, predstavljala ograničavanje i opterećenje za psihologe koji obavljaju psihološku djelatnost.</p>
<p>dr. sc. Krunoslav Matešić, izv. prof. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16.</p> <p>U cijelosti podržavam sve komentare kolegice Ide Šintiće Verem koja vodi Povjerenstvo za psihodijagnostička sredstva Hrvatske psihološke komore. Psihodijagnostička sredstva su zaštitni znak psihologa u praksi, to su alati zahvaljujući kojima se razlikujemo u odnosu na sve ostale struke.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Amalija Petrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16.</p> <p>U cijelosti podržavam prijedlog kolegice Šintiće Verem!</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Ida Šintiće Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16.</p> <p>U Nacrtu prijedloga Zakona u ovom članku nema nekih stavaka koji su u postojećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti i koji su se pokazali značajnim i korisnim u praksi u smislu zaštite psihološke djelatnosti, a odnose se na zabranu preslikavanja (u cijelosti ili dijelovima) i na bilo koji način davanja na uvid neovlaštenim osobama posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva. Stoga smatram da je u ovom članku potrebno dodati nove stavke (3., 4. i 5.), kako slijedi: (3) „Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili dijelovima preslikavati i na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama. Ova zaštita obvezuje sve psihologe, izdavače i distributere psihodijagnostičkih sredstava, psihotehničare, pomoćno osoblje, korisnike psiholoških usluga i sve druge sudionike u psihodijagnostičkom procesu. Neovlaštenim osobama se smatraju osobe koje nisu psiholozi te ne sudjeluju u procesu izrade, distribucije, primjene i interpretacije psihodijagnostičkih sredstava.“ (4) „Psiholozi su slobodni i samostalni u izboru psihodijagnostičkih sredstava i primjeni psiholoških metoda i tehnika u radu, osim kad su oni zadani u upravnom ili drugom pravnom propisu.“ (5) „Primjena psihodijagnostičkih sredstava protivno odredbama ovoga članka je kažnjiva.“ Obrazloženje: Kako sam u uvodnom osvrtu na ovaj članak već istaknula, predložene dopune istog važna su (i potrebna) zaštita psihološke djelatnosti. U praksi se često poziva na navedene stavke ovoga članka!</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Helena Sveško-Visentin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16.</p> <p>U cijelosti podržavam komentar kolegice Šintiće Verem</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>HRVATSKO PSIHOLOŠKO DRUŠTVO NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16.</p> <p>U cijelosti podržavamo prijedlog kolegice Ide Šintiće Verem.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Danijela Vuković</p>	<p>Primljeno na znanje</p>

<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16. Podržavam kolegicu Šintić Verem</p>	Primljeno na znanje.
<p>Inge Vlašić-Cicvarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16. Podržavam komentar kolegice Ide Šintić Verem</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16. U članku 16. stavak 1. iza riječi „samostalno“ dodati riječi „odabirati“. U članku 16. stavak 2. dodati rečenicu koja glasi: „Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili u dijelovima preslikavati ili na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama.“</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16. Ovdje bi trebalo zadržati članak 25 iz starog Zakona o psihološkoj djelatnosti, ili makar u novi Zakon uklopiti njegove ključne stavke. Npr. Psihološke testove i mjerne instrumente koje je Komora propisala kao psihološke mjerne instrumente (u nastavku: psiho-dijagnostička sredstva) mogu upotrebljavati ISKLJUČIVO psiholozi. Komora određuje popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava. Dodati da HPK donosi Odluku o kategorizaciji psihodijagnostičkih sredstava; dodati kazne za fizičke i pravne osobe koje neovlašteno koriste psihodijagnostička sredstva. U postojećem prijedlogu (stavak 1) dodati da psihološke testove i mjerne instrumente koje je propisala Hrvatska psihološka komora (u nastavku: psihodijagnostička sredstva) može samostalno BIRATI, primjenjivati i interpretirati samo ovlašteni psiholog, sukladno standardima koje određuje Hrvatska psihološka komora.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 16. Bespotrebno je ograničenje iz članka 16. „(1) Psihološke testove i mjerne instrumente koje je propisala Hrvatska psihološka komora (u nastavku: psihodijagnostička sredstva) može samostalno primjenjivati i interpretirati samo ovlašteni psiholog, sukladno standardima koje određuje Hrvatska psihološka komora“ – tim više što se jasno navodi „Članstvo u Komori za psihologe nije obvezno, međutim ako psiholog obavlja psihološku djelatnost u smislu ovog Zakona da bi dobio status ovlaštenog psihologa mora biti i član Komore. Navedeno zakonodavno rješenje omogućava psiholozima koji ne obavljaju psihološku djelatnost pravo izbora na članstvo u Komori, a ujedno osigurava kontrolu kvalitete i standarda rada onih psihologa koji obavljaju djelatnost.“</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 17. U članku 17. zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 17. Članak 17. Brisati da se treba suzdržavati od svake aktivnosti koja nije spojiva s ugledom i dostojanstvom psihologa jer je jasno iz prvog dijela (djelovanje sukladno Kodeksu etike) te iz članka 8, stavka 5. Usp. stari Zakon – članak 20. Umjesto Kodeks etike psihološke djelatnosti – etičkim kodeksom struke.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Osim u dijelu brisanja članka 17. Nacrta prijedloga Zakona. Svrha odredbe je posebno naglasiti važnost postupanja sukladno etičkom kodeksu psihološke djelatnosti.</p>
<p>Pragma</p>	<p>Prihvaćen</p>

<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>Članak 18. Članak 1 sukladan je s člankom 27. Zakona o zaštiti tajnosti podataka, međutim izostavljeno je nekoliko ključnih članaka starog Zakona - članci 21, 22 i 23, koji su ključni dio zaštite prava korisnika usluga psihološke djelatnosti, kao i same struke. Potrebno je dodati stavak (3) kojim bi se zaštitio postupak prikupljanja podataka o korisniku usluga tijekom psihološke procjene i psihodijagnostike (mjerni instrumenti i rezultati). To bi trebalo povezati sa člankom 3 i opisom naručitelja psiholoških usluga – što je njemu dostupno na uvid kao pružena usluga (nalaz i mišljenje) naspram onoga što je zaštićeno kao intelektualno vlasništvo (sami testovi) ili stručni postupak (testiranje).</p>	<p>Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>U članku 18. dodati stavak koji glasi: „Naručitelju psihološke usluge/ispitivanja ovlaštenu psiholog može dati rezultate navedenog isključivo putem nalaza i mišljenja psihologa.“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ida Šintiћ Verem NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>Kao što sam već navela u komentaru pod člankom 3. ovdje treba dodati stavak: "Naručitelja psiholoških usluga/ispitivanja ovlaštenu psiholog upozna je s rezultatima na način koji je razumljiv osobama koje nisu psihološke struke u obliku psihološkog nalaza, a za što mora imati pravnu osnovu ili privolu korisnika ili legitiman interes." Prema Rječnik hrvatskoga jezika, Leksikografski zavod i Školska knjiga, Zagreb, 2000, naziv "nalaz" znači ono što se utvrdi ispitivanjem, pretraživanjem: liječnički nalaz, arheološki nalaz. U ovoj definiciji pojam "psihološki nalaz" je pisan malim slovima jer ne podrazumijeva konkretno sam naziv nego podrazumijeva opći pojam. Obrazloženje: Nakon provedbe psihološke usluge, od psihologa naručitelj očekuje povratnu informaciju u smislu rezultata psihološke procjene, stoga je nužno dopuniti ovaj članak navedenom stavkom kojom se regulira način izvještavanja. Također predlažem, u skladu s navedenim dodati stavak: "Korisnik psiholoških usluga ima pravo upoznati se s rezultatima obavljenih psiholoških usluga u skladu s Etičkim kodeksom." Redosljed stavaka u ovom članku predlažem poredati na način: 1. "Korisnik...", 2. "Naručitelj...", stavak 1. u Nacrtu prijedloga Zakona ("Podatke...") postaje 3., a stavak 2. ("Čuvanje...") postaje 4. Poštovani, s obzirom da je Hrvatska psihološka komora, nakon mog komentara, bolje definirala način davanja rezultata naručitelju, podržavam njihov prijedlog ovog stavka..</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 18.</p> <p>Stavci (1) i (2) su sporni u toj mjeri što ne predviđaju iznimke od pravila čuvanja profesionalne tajne. Usporediti s člankom 23 starog Zakona - npr. time se ograničava ovlaštenog psihologa da prijavljuje obiteljsko nasilje ili druge oblike opasnosti za korisnika usluga i opasnosti široj društvenoj dobrobiti. Potrebno je dodati stavak (3) kojim bi se odredila obveza zaštite podataka o korisniku usluga nakon psihološke procjene i psihodijagnostike te zaštita mjernog instrumenta i rezultata testiranja. To se odnosi na pitanje što je naručitelju psiholoških usluga dostupno na uvid kao pružena usluga (nalaz i mišljenje) naspram onoga što je zaštićeno kao intelektualno vlasništvo (sami testovi) ili stručni postupak psihologa (testiranje).</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Ivan Zečević</p>	<p>Odbijen</p>

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 21.

Po ovome, HPK ima razne ovlasti i dužnosti članova komore odnosno psihologa jasno su naznačene (naročito dio o kažnjavanju psihologa, pogotovo novčano). Smatra da je vrlo važno da se u Članak 21. doda i slijedeće opcija: - odgovara na upite, dopise, zahtjeve i druge pisane dokumente koje šalju fizičke ili pravne osobe. dodatak ovoga je vrlo važan, jer HPK vrlo često ne odgovara na vrijeme psiholozima i drugima osobama, ili ne odgovori uopće. Vrijeme je da se HPK drži odgovornom za propuste koje radi kada se tiče odgovaranja. Naprosto, zakonski predstavnik psihologane može sebi da da za pravo da odlučuje koji oblici upita, molbi, zahtjeva itd su važni pa će odgovoriti, a koji nisu pa neće. Smatram da je u potpunosti sramotno i šteti struci psihologije takvo ponašanje HPK, te stoga treba odrediti da HPK treba biti odgovorna za odgovaranje na SVA dospjela pisma, upite, molbe itd, bez obzira što oni osobno smatrali o tome. Nadam se da ćete uvažiti ovaj komentar s obzirom da psiholozi imaju realnih problema s tim. Npr ja sam slao osobno upite o dijagnostičkim sredstvima iz inozemstva, (i mailom i telefonskim putem), i naravno odgovor nikada nisam dobio. To sam uradio prije 11 mjeseci. I tko će onda kome napraviti problem? Ako ja upotrijebim neki instrument, a nije etično to od mene, kako sam ja krivi tu? Krivnju snosi HPK koja uporno odbija da kaževoje mišljenje o temi, u ovom slučaju o specifičnom dijagnostičkom instrumentu njegovoj upotrebi u RH. Komori je vrlo lako reći da sam ja postupio neetično i da me kazne za to, ali zar ne bi bilo pravilnije da su oni postupili neetično jer nisu odgovorili na mailove i telefonske upite, i nisu izrazili zabrinutost oko te teme, te na osnovu toga ja nisam mogao ni da znam što da uradim (jer takve stvari nisu adekvatno regulirane Pravilnikom o psihodijagnostičkim sredstvima).

Članak 21. Nacrta prijedloga zakona propisuje javne ovlasti Komore, a postupanja navedena u primjedbi ne mogu se smatrati takvim postupanjima, međutim, navedena postupanja dio su obveza pravnih osoba s javnim ovlastima.

Tanja Dejanović Šagadin

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 21.

Slažem se s komentarom kolege Zečevića. Predlažem dodatak Čl 21, st 1, točka 9: podrška članovima kroz odgovaranje na upite, pružanja pravne i stručne pomoći vezano za pitanja iz područja psihološke djelatnosti, zaštite psihološke etike te zaštite članova u smislu definiranja opisa poslova psihologa u različitim područjima rada i podrške u sporovima ili pregovorima s poslodavcima i nadređenima. Eventualno ovo može biti dio i čl. 22.

Odbijen

Članak 21. Nacrta prijedloga zakona propisuje javne ovlasti Komore, a postupanja navedena u primjedbi ne mogu se smatrati takvim postupanjima, međutim, navedena postupanja dio su obveza pravnih osoba s javnim ovlastima.

Jasenska Pregrad

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 21.

U alineji 4 piše "... kao nadležno tijelo sukladno posebnom propisu," ali se ne navodi koji je to propis i tko ga donosi, pa to treba preciznije odrediti

Odbijen

U skladu s Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (NN 74/15) nije nužno poimenično navoditi poseban propis.

Damir Lučanin

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 22.

Članak 22. Alineja 6. – prijedlog: - brisati tekst: „i organizira“ Nije spojivo s osnovnom funkcijom Komore kao regulatornog tijela (radi se o svojevrsnom sukobu interesa) da isto tijelo provodi djelatnost koju treba kontrolirati. Dakle stručno usavršavanje ne bi trebala biti djelatnost koju provodi Komora.

Odbijen

Komora kao tijelo koje brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u psihološkoj djelatnosti u Republici Hrvatskoj, u cilju razvoja, zaštite i unaprjeđenja struke može organizirati i stručno usavršavanje članova Komore.

Hrvatska psihološka komora

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 22.

U članku 22. stavak 1. podstavak 3. brisati riječi „izrade, distribucije“. U članku 22. stavak 1. podstavak 4. zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.

Prihvaćen

Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.

<p>Marina Pleša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 22. S obzirom na visoke cijene edukacija, konferencija i ostalog, predlažem da se decidirano navede način na koji će Komora potpomoći psiholozima u stručnom usavršavanju.</p>	<p>Odbijen Način rada Komore pobliže se uređuje statutom. Statut donosi Skupština Komore koju čine svi članovi Komore. Stoga članovi komore sami odlučuju o načinu rada Komore.</p>
<p>Maja Tadić Vujčić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 22. Uz navedeno, smatram da kao jednu od ključnih zadaća HPK treba dodati i aktivno promicanje i diseminacija spoznaja iz područja psihologije široj javnosti, a osobito kao odgovor na aktualne i relevantne društvene teme koje se izravno tiču psihološke djelatnosti (kao npr. slučajevi diskriminacije, neetično izvještavanje u medijima, referendum o ustavnoj definiciji braka, situacije s izbjeglicama itd). Etički kodeks HPK nalaže, između ostaloga, da psiholozi trebaju nastojati zajednici u kojoj djeluju pomagati pri upoznavanju i razumijevanju pojava koje se tiču ljudskog doživljavanja i ponašanja. Prema tome, smatram da HPK treba aktivno raditi i na formalnom promicanju psiholoških spoznaja (koje su u cilju zaštite temeljnih ljudskih prava, dostojanstva i vrijednosti svih ljudi, te otklanjanja svih oblika diskriminacije, sukladno etičkom kodeksu (kao npr. po uzoru na APA koji na svojoj web stranici prikazuje dosadašnje psihološke spoznaje o različitim složenim društvenim fenomenima i procesima).</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 22. Nespretno je navedeno da Komora utvrđuje standarde rada i normative, jer se normativi odnose na Zakon o radu - treba preciznije definirati na koje se normative to odnosi.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 24. (1) član Komore može biti psiholog koji ispunjava sljedeće uvjete: ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja. Dakle, psiholozi koji nisu upisani u lmenik psihologa i koji nemaju status ovlaštenog psihologa vode taj isti lmenik i legitimni su članovi Skupštine HPK, najvišeg tijela Komore. Ti isti ljudi bi trebali donositi i Kodeks etike psihološke djelatnosti, a ne moraju se baviti psihološkom djelatnosti, što je prilično nelogično budući da se etički kodeks posebno usmjerava na područja primijenjene psihologije. (4) definirati, točno i precizno, što znači uredno plaćati članarinu (mjesečno, primjerice) i podmirivati druge obveze prema Komori.</p>	<p>Primljeno na znanje O visini članarine odlučuje Skupština Komore, dok Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi daje suglasnost na Statut Komore. Na taj način se dvojako nadzire eventualno prekomjerno opterećenje: Ministarstvo daje suglasnost na propisivanje načina na koji će Skupština odlučivati o visini članarine, a Skupština, koju čine članovi koji su istu članarinu dužni plaćati, će odlučivati o visini članarine. St. 4. čl. 24. Nacrta prijedloga Zakona predmetne odredbe smatramo dovoljno preciznim.</p>
<p>Marina Pleša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 24. Predlažem da se ovdje razmisli o smanjenju ili ukidanju članarine Komori. Uza svo dužno poštovanje i naklonost, članarine su smiješno visoke. Komore nekih drugih struka imaju znatno niže cijene članarina. Osim toga, predlažem da se uvede obveza propitivanja SVIH članova Komore po ovom pitanju, kao i uvažavanje mišljenja svih psihologa elektronskim putem ili putem pošte.</p>	<p>Primljeno na znanje O visini članarine odlučuje Skupština Komore, dok Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi daje suglasnost na Statut Komore. Na taj način se dvojako nadzire eventualno prekomjerno opterećenje: Ministarstvo daje suglasnost na propisivanje načina na koji će Skupština odlučivati o visini članarine, a Skupština, koju čine članovi koji su istu članarinu dužni plaćati, će odlučivati o visini članarine.</p>
<p>Danijela Vuković</p>	<p>Odbijen</p>

<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 24. Raniji prijedlog izmjene čl.8.st.1 "stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja" podrazumijeva i izmjenu čl.24.st.1.</p>	<p>Članak 24. stavak 1. Nacrta prijedloga zakona obuhvaća sve osobe navedene u članku 8. stavak 1. točka 3.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 26. Razmotriti mogućnost da Skupštinu može sazvati i određeni postotak članstva ili tko saziva ako predsjednik nije u mogućnosti.</p>	<p>Odbijen Statutom Komore uređuje se organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njenih članova, kao i način zamjene predsjednika u slučaju njegove spriječenosti.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 27. Po sadašnjem Zakonu i podzakonskim aktima, ovlasti za donošenje nekih od općih akata, navedenih u alinejama 6. i 7. stavka 1., ima Upravni odbor Komore. Prijenos svih ovlasti na Skupštinu smatram najpozitivnijom promjenom u okviru ovog Zakona, koja će uvjeren sam rezultirati smanjenjem broja nepravilnosti u radu Komore.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 27. U članku 27. stavak 1. podstavak 5. zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. nije navedeno tko bira članove NO. Predlažem da u NO svakako bude po jedan predstavnik Ministarstva i HPD-a kao osnivača Komore.</p>	<p>Odbijen Stavkom 2. članka 28. Nacrta prijedloga Zakona propisano je da Nadzorni odbor ima predsjednika i četiri člana koje bira Skupština Komore. Komora je samostalna i neovisna strukovna organizacija, a Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodi upravni nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju javnih ovlasti.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. poštovani kolega Zečević, HPD je suosnivač Komore i kao takav mora imati pravo nadzora.</p>	<p>Odbijen Komora ima status pravne osobe s javnim ovlastima i kao takva podliježe nadzoru nadležnih državnih tijela u provođenju javnih ovlasti.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. Zbog predviđenog dugog mandata mislim da se mora ograničiti ponovno biranje samo na još jedan mandat.</p>	<p>Odbijen Skupština Komore bira predsjednika, ali ga i iz zakonom predviđenih razloga može i razriješiti. Kako svi članovi Komore čine Skupštinu, volja većine je odlučujuća u imenovanju predsjednika.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. Sukladno trenutno važećem Zakonu o psihološkoj djelatnosti te popratnim podzakonskim aktima, rad Nadzornog odbora Komore je tajan. Dakle, ne samo da nitko ne nadzire rad Nadzornog odbora Komore, već nitko nema niti pravo uvida u taj rad. U rad Nadzornog odbora nema uvid čak niti Skupština koja ga imenuje, a to se može ispraviti tako da se na razini ovog Zakona propiše da je rad Nadzornog odbora (uz poštivanje relevantnih odredbi ostalih zakona i propisa, npr. o zaštiti osobnih podataka i slično) javan te na taj način otkloniti mogućnost izglasavanja podzakonskog akta, kojim bi se omogućila tajnost rada tog tijela.</p>	<p>Odbijen Upravni nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju javnih ovlasti provodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi. Nadzor se obavlja nad radom svih tijela Komore.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. Ne slažem se sa komentarom kolegice Jadranke Zorić. HPD nema pravo imati člana unutar NO zato što je HPD dobrovoljno</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>udruženje građana tj psihologa, dok je HPK zakonski predstavnik sa javno-pravnim ovlastima. Član dobrovoljnog udruženja psihologa ili HPD ne može da nadgleda i određuje rad javno-pravnog predstavnika psihologa tj unutar NO u okviru HPK. Jedan od glavnih problema je i mogućnost biranja člana. Znači da bi netko bio član NO bilo bi potrebno, ne samo da je po zakonu učlanjen u HPK (što je zakonski regulirano za psihološku djelatnost), već mora biti učlanjen i u dobrovoljno udruženje psihologa (HPD), što je u potpunosti besmisleno i kontraproduktivno. Dovoljno je napomenuti da član NO mora biti član HPK odnosno da mora imati zakonsku mogućnost obavljanja psihološke djelatnosti, što nije uvjet za članstvo u HPD.</p>	
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 28. Poštovana kolegice Zorić, samo zato što je HPD jednom davno bio osnivač HPK, ne daje mu ovlasti da zauvijek ima pravo sudjelovanja u radu upravnog odbora ili drugih tijela HPK. HPD je svoj posao obavio i ostaje u domeni dobrovoljnog udruženja, HPK je postala neovisno (!!!) tijelo koje ima javnu ovlast i zakonom utvrđenu funkciju, dužnosti i prava, koje zastupa cijelu jednu profesiju pred građanima, državom i međunarodnom zajednicom te ne može biti nikako vezano ikakvo udruženje, kako god da su povijesno nekad bili isprepleteni.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 29. u stavku 4. treba dodati da je mandat predsjednika i zamjenika Komore ograničen na dva mandata.</p>	<p>Odbijen Sukladno članku 29. Nacrta prijedloga Zakona predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova. Na taj način se osigurava da ni predsjednik ni zamjenik predsjednika Komore ne mogu ostati na tim dužnostima, ako ih ne podržava Skupština, koju čine svi članovi Komore.</p>
<p>Damir Lučanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 29. Članak 29. Stavak 4. – prijedlog: - promijeniti tekst: „...mogu biti ponovno izabrani.“ u tekst: „ ... mogu biti još jednom ponovno izabrani.“ *** ista napomena se odnosi na izbore svih tijela komore. - Veliki je broj razloga za limitiranje broja mandata u tijelima Komore.</p>	<p>Odbijen Sukladno članku 29. Nacrta prijedloga Zakona predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova. Na taj način se osigurava da ni predsjednik ni zamjenik predsjednika Komore ne mogu ostati na tim dužnostima, ako ih ne podržava Skupština, koju čine svi članovi Komore.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 29. Članak 29. (4) Dodati ograničenje mandata predsjednika na dva uzastopna mandata.</p>	<p>Odbijen Sukladno članku 29. Nacrta prijedloga Zakona predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova. Na taj način se osigurava da ni predsjednik ni zamjenik predsjednika Komore ne mogu ostati na tim dužnostima, ako ih ne podržava Skupština, koju čine svi članovi Komore.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 30. Predlaže se brisati stavak 2. članka 30.</p>	<p>Odbijen Na ovaj način se osigurava mogućnost promjene predsjednika Komore ako Skupština nije zadovoljna godišnjim izvješćem, čime se dodatno osigurava viša razina nadzora nad radom predsjednika Komore.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 30. Stavak 2. ovog članka smatram dobrim kontrolnim mehanizmom i mislim da je dobro da Skupština Komore takvu pravnu polugu za svaki slučaj ima na raspolaganju.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Domagoj Švegar</p>	<p>Primljeno na znanje</p>

<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. "Hrvatska udruga psihologa" ne postoji.</p>	Primljeno na znanje.
<p>HRVATSKO PSIHOLOŠKO DRUŠTVO NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. U sastavu Upravnog odbora Komore je predstavnik ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi i predstavnik Hrvatske udruge psihologa. Pretpostavljamo da predstavnik ministarstva ulazi u sastav Komore kao predstavnik jednog od dva osnivača Komore. Drugi osnivač Komore je Hrvatsko psihološko društvo, Hrvatska udruga psihologa ne postoji. Molimo da se ovo promijeni, jer psiholozi su zaposleni u svim ministarstvima, ali samo je predstavnik ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi u UO HPK. Sukladno tome, u UO HPK i dalje bi svoje mjesto trebao imati i predstavnik drugog osnivača, a to je Hrvatsko psihološko društvo. - četiri člana Komore koje bira Skupština na vrijeme od četiri godine, a koji mogu biti ponovno izabrani.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. Članak 31. (2) Umjesto predstavnik Hrvatske udruge psihologa, predstavnik Hrvatskog psihološkog društva</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Tanja Dejanović Šagadin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. Čl. 31, stavak 2, točka 2: ne postoji Hrvatska udruga psihologa. Postoji više stručnih udruga psihologa, pa ili će se popisati sve stručne udruge psihologa pa između njih birati predstavnik za Komoru ili se taj član bira na Skupštini među članstvom.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Damir Lučanin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. Članak 31. • Nije reguliran status zamjenika predsjednika Stavak 2. ,alineja 3 • Nije jasno zbog čega u Upravni odbor ulazi predstavnik ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi (prije u Nadzorni odbor) i treba li to biti psiholog. Ministarstvo i tako kontrolira rad Komore. ** Broj mandata u tijelima Komore ograničiti na dva.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Statutom Komore uređuje se organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njenih članova, kao i način zamjene predsjednika u slučaju njegove spriječenosti. Sukladno čl. 29. Nacrta prijedloga Zakona predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova. Na taj način se osigurava da ni predsjednik ni zamjenik predsjednika Komore ne mogu ostati na tim dužnostima, ako ih ne podržava Skupština, koju čine svi članovi Komore.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. Upravni odbor Komore ima sedam članova, a po čl. 31 „(4) Upravni odbor donosi odluke iz svog djelokruga većinom glasova nazočnih članova, ako je na sjednici prisutna većina članova. 2 - ispada da su dovoljna tri glasa (većina od 7 je 4) za donošenje odluka – s obzirom na važnost tih odluka i za struku i za pojedince trebalo bi to promijeniti.</p>	<p>Odbijen Upravni odbor Komore je izvršno tijelo Komore, koje brine o izvršenju programa rada Komore i izvršavanju akata koje je donijela Skupština.</p>
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. Vežano za st.2 - da ponovim misao od ranije i nadovežem se na kolegu Švegara - ne postoji "Hrvatska udruga psihologa", a ukoliko se misli na Hrvatsko psihološko društvo - samo zato što je HPD jednom davno bio osnivač HPK, ne daje mu ovlasti da zauvijek ima pravo sudjelovanja u radu upravnog odbora ili drugih tijela HPK. HPD je svoj posao obavio i ostaje u domeni dobrovoljnog udruženja, HPK je postala neovisno (!!!) tijelo koje ima javnu ovlast i zakonom utvrđenu funkciju, dužnosti i prava,</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>koje zastupa cijelu jednu profesiju pred građanima, državom i međunarodnom zajednicom te ne može biti nikako vezano ikakvo udruženje, kako god da su povijesno nekad bili isprepleteni. Predstavnici "hrvatskih udruga psihologa" mogu biti u Upravnom odboru, ako su predstavnici SVIH udruga psihologa. No, bojim se da ćemo u tom slučaju imati puno previše članova Upravnog odbora. Predlažem da se bira između 5 članova Komore, dok mjesta za predsjednicu i predstavnicu ministarstva ostaju fiksna.</p>	
<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 31. U skladu s nekim ranijim komentarima, smatram da predstavnicima osnivača nije mjesto u Upravnom odboru nego u Nadzornom odboru. Također, obzirom da psiholozi rade najvećim dijelom u sustavu odgoja i obrazovanja nije jasno zašto nisu ni na koji način predstavljeni u radu Komore. Također, slažem se da nije potrebno da predstavnik Hrvatskog psihološkog društva bude izravno član Upravnog odbora budući da kao psiholog svaki član HPD može ući u UO HPK na redovnim izborima na kojima skupština bira svoje predstavnike!! Na ovaj način smanjuje se nepotrební sukob interesa ovih udruženja, naročito po pitanju sponzorstva i donacija od strane HPK.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 32. U alineji 1 treba dodati da se Statut Komore donosi uz prethodnu suglasnost Ministarstva i Hrvatskog psihološkog društva kao osnivača Komore.</p>	<p>Odbijen Komora ima status pravne osobe s javnim ovlastima i kao takva podliježe nadzoru nadležnih državnih tijela u provođenju javnih ovlasti.</p>
<p>Helena Sveško-Visentin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 32. Čl.32.st.1. treba ostati kako je definiran i ne treba ga mijenjati</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Ivan Zečević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 32. Ne slažem se sa komentarom kolegice Jadranke Zorić. Trenutni članak je sasvim uredno napisan. Hrvatsko psihološko društvo pomoglo je u stvaranju HPK, no Komoraje ta koja drži javno-pravnu moć i poziciju. HPD je dobrovoljno organizacija i kao takva ne može nadgledati rad komore. Svakom psihologu obavezno je da postane člank Komore, ali ne i HPD. Za Status Komore mogu biti nadležni samo HPK i nadležno ministarstvo, nikako neko dobrovoljno udruženje psihologa.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 33. Predlažem da se propiše da nadležno Ministarstvo provodi nadzor nad zakonitošću rada Komore, ali ne samo u obavljanju javnih ovlasti, već i u neupravnim stvarima poput izbora članova tijela Komore, organizacije i rada Skupštine i drugih tijela Komore i slično. Ta vrsta nadzora povjerena je Nadzornom odboru Komore, međutim takvo zakonsko rješenje pokazalo se neadekvatnim, obzirom da primjerice u svom prošlogodišnjem izvještaju za prethodno godišnje razdoblje Nadzorni odbor nije ustanovio nijednu nepravilnost u radu Komore.</p>	<p>Odbijen Djelokrug rada tijela koja obavljaju upravni nadzor nad radom drugih tijela propisan je posebnim propisom.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 34. Budući da je bilo već promjena u tome koje nam je ministarstvo nadležno bi li bilo moguće izbjeći ime ministarstva i staviti</p>	<p>Odbijen Regulirana profesija psiholog spada u područje socijalne skrbi, te se tako kao nadležno ministarstvo navodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, bez navođenja točnog naziva ministarstva.</p>

"nadležno ministarstvo".	
<p>Inge Vlašić-Cicvarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 34. Slažem se s komentarom koji je uputila Gordana Kuterovac Jagodić</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Pragma NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 35. Članak 35. dodati vremenski okvir (na godišnjoj razini, npr.) te dodati da je HPK dužna javno objaviti navedeno izvješće na svojim mrežnim stranicama radi osiguravanja transparentnosti i komunikacije s članovima.</p>	<p>Odbijen Sukladno čl. 34. Nacrta prijedloga Zakona, Komora podnosi izvješće o radu jednom godišnje, međutim, za obavješćavanje sukladno čl. 35. nije postavljeno ograničenje, kako bi Komora, kao organizacija koja štiti i promiče struku, mogla o navedenom obavješćavati kada smatra potrebnim.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 36. Predlažem u članak 36. dodati stavak 2., koji bi glasio: "sredstva za poslove stručnog nadzora koje sukladno članku 45. ovog zakona obavlja Komora, osiguravaju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske.", uz sljedeće obrazloženje: Članak 48., st. 2. Zakona o dentalnoj medicini propisuje da se Hrvatskoj komori dentalne medicine iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom doktora stomatologije (u stomatološkim ordinacijama, grupnoj praksi, zdravstvenim ustanovama i drugim pravnim osobama koje obavljaju stomatološku djelatnost) te stručnog nadzora nad radom dentalnih tehničara i dentalnih asistenata. Članak 46. st. 2. Zakona o liječništvu propisuje da se Hrvatskoj liječničkoj komori iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom liječnika. Članak 31. st. 2. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti propisuje da se Hrvatskoj komori fizioterapeuta iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom fizioterapeuta, fizioterapeutskih tehničara, radnih terapeuta i masera-kupeljara koji obavljaju poslove u fizikalnoj terapiji. Članak 32. st. 2. Zakona o sestrinstvu propisuje da se Hrvatskoj komori medicinskih sestara iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom medicinskih sestara. Članak 27. st. 2. Zakona o medicinsko-biokemijskoj djelatnosti propisuje da se Hrvatskoj komori medicinskih biokemičara iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom medicinskih biokemičara. Članak 32. st. 2. Zakona o primaljstvu propisuje da se Hrvatskoj komori primalja iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom primalja. Članak 38. st. 2. Zakona o ljekarništvu propisuje da se Hrvatskoj ljekarničkoj komori iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju sredstva za izvršavanje poslova obavljanja stručnog nadzora nad radom ljekarničkih radnika. Sukladno svemu navedenom, a osobito i obzirom na članak 1. Nacrta ovog Zakona o psihološkoj djelatnosti, kojim je psihološka djelatnost definirana kao djelatnost od javnog interesa za Republiku Hrvatsku, predlažem u članak 36. dodati stavak 2., koji glasi: "sredstva za poslove stručnog nadzora koje sukladno članku 45. ovog zakona obavlja Komora, osiguravaju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske." Obzirom da je svrha poslova stručnog nadzora osigurati građanima RH visoki standard pruženih usluga, nije jasno zbog čega predlagatelj ovog Nacrta Zakona smatra da bi</p>	<p>Odbijen Komora je samostalna i neovisna i strukovna organizacija psihologa. Komora se financira iz članarina i drugih izvora i nije se pojavila potreba za dodatnim financiranjem iz proračuna.</p>

<p>osiguravanje visokog standarda usluga psihologa za građanstvo trebali plaćati sami psiholozi (kroz komorske članarine), dok u isto vrijeme država (za dobrobit svojih građana) iz proračuna plaća osiguravanje visokog standarda (drugim riječima: provedbu stručnog nadzora) za rad stomatologa, dentalnih tehničara, dentalnih asistenata, liječnika, fizioterapeuta, fizioterapeutskih tehničara, radnih terapeuta, masera-kupeljera, medicinskih sestara, ljekarničkih radnika i drugih? Usvajanjem ovog prijedloga, položaj psihologa uzdignuo bi se na razinu položaja masera-kupeljera u RH i drugih gore navedenih profesija, u usporedbi s kojima su psiholozi po tom pitanju diskriminirani, a na taj način bi se omogućilo i smanjenje članarina koje su psiholozi dužni plaćati Komori.</p>	
<p>Marina Pleša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 36. Ponovno predlažem da se postavi pitanje uopće plaćanja članarine, a dakako, ako je i bude, visinu iste.</p>	<p>Odbijen O visini članarine odlučuje Skupština Komore, dok Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi daje suglasnost na Statut Komore. Na taj način se dvojako nadzire eventualno prekomjerno opterećenje: Ministarstvo daje suglasnost na propisivanje načina na koji će Skupština odlučivati o visini članarine, a Skupština, koju čine članovi koji su istu članarinu dužni plaćati, će odlučivati o visini članarine.</p>
<p>Helena Rašić Radauš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 36. Zašto Komora, koja postaje obvezna za sve koji obavljaju psihološku djelatnost, ne bude financirana barem dijelom iz državnog proračuna? S obzirom da nam država omogućuje besplatno studiranje, vrlo često je i poslodavac u državnom i javnom sektoru, a propisuje nam obvezu članstva.</p>	<p>Odbijen Komora je samostalna i neovisna i strukovna organizacija psihologa. Komora se financira iz članarina i drugih izvora i nije se pojavila potreba za dodatnim financiranjem iz proračuna.</p>
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 38. U članku 38. stavak 3. zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Katarina Jelić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 39. Nakon uspješno završenog vježbeničkog staža u trajanju od godine dana s punim radnim vremenom, dodati: ili dulje od godine dana u slučaju rada u nepotpunom radnom vremenu i stečenih kompetencija (...) psiholog vježbenik može polagati psihološki stručni ispit. To bi i dalje bilo u skladu sa stavkom (4): Psihologa vježbenika briše se iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit. Također, kod kriterija uspješnosti, dodati tko određuje uspješnost. Logično bi bilo da to bude mentor psihologa vježbenika, budući poslodavac može imati drugačije kriterije i ne mora biti psiholog.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Psiholog mentor obvezan je redovito provjeravati stečena znanja i vještine psihologa vježbenika. Nakon uspješno završenog vježbeničkog staža psiholog vježbenik može polagati psihološki stručni ispit. Psihološki stručni ispit provodi ispitno povjerenstvo Komore. Sadržaj i način provođenja psihološkog stručnog ispita uređuje se općim aktom Komore.</p>
<p>Katarina Jelić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 41. Predlažem promjenu termina povreda ugleda psihologa u disciplinske povrede, kako je ranije stajalo u Zakonu ili pak povrede dužnosti kako stoji u Zakonu o djelatnosti socijalnog rada. Isto tako, potrebno je u stavcima (3) i (4) naglasiti kako se radi o povredama koje počinu ovlašteni psiholozi, jer članovi Komore podliježu sankcijama prema članku (2), dok psiholozi koji se ne bave psihološkom djelatnosti i nisu članovi Komore nisu niti predmet ovog Zakona. Stavak (3): u teže povrede obavezno dodati zloupotrebu psihodijagnostičkih sredstava kao</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prekršajnim odredbama ovog Nacrta prijedloga Zakona regulira se obavljanje psihološke djelatnosti protivno odredbama ovog Zakona.</p>

<p>zasebnu kategoriju, kojoj je u starom Zakonu posvećeno daleko više prostora.</p>	
<p>Hrvatska psihološka komora NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 41. U članku 41. stavak 2. podstavak 2., stavak 3. podstavak 2., stavak 4. podstavak 1. zamijeniti riječi „Kodeks psihološke etike“ sa riječima „etički kodeks“.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Marina Pleša NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 41. bilo bi dobro preciznije definirati što se podrazumijeva pod "obvezama iz članstva prema Komori"</p>	<p>Odbijen Obveze članova Komore se propisuju ovim Nacrtom prijedloga zakona i Statutom Komore. Statut donosi Skupština Komore koju čine svi članovi Komore. Stoga sami članovi odlučuju o obvezama prema Komori.</p>
<p>dr. sc. Krunoslav Matešić, izv. prof. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 41. Ako se izdvojeno nabraja što se sve ne smije činiti, trebalo bi navesti i odredbu iz postojećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti o zaštiti psihodijagnostičkih sredstava.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 41. Čini mi se neprimjereno u teške povrede UGLEDA psihologa ubrojiti neplaćanje osiguranja od odgovornosti. Čini mi se logičnije prvo navesti lakše, pa onda teže povrede.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Redoslijed povreda ne utječe na sadržaj odredbe.</p>
<p>Helena Sveško-Visentin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 42. Čl.42.st.1.točka 5. nedostaje definiranje vremenskog roka na koji se članu Komore "oduzima pravo na obavljanje psihološke djelatnosti" (što je za vježbenike u čl.42.st.1.točka 4. definirano). Iako podržavam stav da su "teže" povrede zapravo nedopustive, istovremeno nekorektnim smatram otvoriti mogućnost da psiholog npr. zbog "povrede obveze osiguranja od odgovornosti" zauvijek ostane bez licence za rad.</p>	<p>Odbijen Psiholog može ponovno podnijeti zahtjev za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti i upis u Imenik psihologa.</p>
<p>Katarina Jelić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 42. U Članku nigdje nije predviđeno privremeno oduzimanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti, kao što je bilo u starom Zakonu i to također u dijelu koji navodi mjere za teže prekršaje: - privremeno oduzimanje odobrenja za obavljanje psiho-loške djelatnosti od mjesec dana do godinu dana, - gubitak prava na obavljanje psihološke djelatnosti od šest mjeseci do tri godine.</p>	<p>Odbijen Psiholog može ponovno podnijeti zahtjev za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti i upis u Imenik psihologa.</p>
<p>Domagoj Švegar NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 43. Predlažem da se razmotri propisivanje maksimalnog iznosa novčane kazne za disciplinske povrede. Sukladno važećem zakonu o psihološkoj djelatnosti i Etičkom kodeksu, kazna za kršenje Zakona kreće se u rasponu do 10 tisuća kn, a kazna za kršenje Etičkog kodeksa do 20 tisuća kn. Ako bi se taj omjer zadržao, to bi značilo da Komora svom članu može izreći kaznu do 100 tisuća kn.</p>	<p>Odbijen Visina i namjena novčane kazne navedene u članku 42. Nacrta prijedloga Zakona utvrđuje se Statutom Komore. Statut donosi Skupština Komore koju čine svi članovi Komore uz suglasnost nadležnog ministarstva. Stoga članovi Komore sami odlučuju o visini kazne.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 44. U st.4 predviđeno vrijeme zastarijevanja postupka za teške i lakše povrede ugleda psihologa je prekratko</p>	<p>Odbijen Zastara je predviđena kako bi kazna za počinjenu povredu imala svrhu i smisao. Predugim protekom roka od počinjenja do izricanja mjere ne postiže se ova svrha.</p>
<p>Danije! Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ</p>	<p>Odbijen Komora je samostalna i neovisna i strukovna</p>

<p>DJELATNOSTI, Članak 45. Vežano uz stavak (7) - zašto bi HPK koja se financira kroz članarine plaćala provođenje nadzora? Nadzore koje provodi MZOS putem prosvjetne inspekcije financiraju se od strane države. Zašto bi članovi Komore financirali nadzore nad drugim kolegama? Na koji način planirati godišnji budžet kada nije moguće točno znati koliko će nadzora biti godišnje? Hoće li HPK provoditi onoliko nadzora koliko bude imala viška novaca? Mišljenja sam da HPK treba provoditi nadzore, ali da to treba financirati država.</p>	<p>organizacija psihologa. Komora se financira iz članarina i drugih izvora i nije se pojavila potreba za dodatnim financiranjem iz proračuna.</p>
<p>Amalija Petrić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 45. Članak 45. Nacrta prijedloga Zakona regulira stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa. No, za razliku od članka 55. važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti, ovaj članak ne 'regulira' nadzor od strane poslodavca – primjerice nekog ministarstva, osim stavka 8. koji se IZNIMNO odnosi na ovlaštene psihologe u sustavu odgoja i obrazovanja. Mišljenja sam da je nužno na primjereni način regulirati 'element' nadzora pravne osobe (kod koje se psihološka djelatnost obavlja) i ne ostaviti taj dio u 'sivoj zoni' - za ovlaštene psihologe koji djeluju i rade u drugim područjima - te predlažem dodatni stavak u okviru članka 45, ili zaseban članak u Poglavlju VII. Prijedloga nacrta Zakona – koji se odnosi na Nadzor, kako slijedi: „Stručni nadzor na radom ovlaštenog psihologa koji obavlja psihološku djelatnost u ustanovama s javnim ovlastima, sudstvu, obrani, policiji te tijelima državne uprave i lokalne (regionalne) samouprave provode ovlaštene psiholozi nadležnih ministarstava, prema posebnim propisima usklađenima s odredbama Zakona o psihološkoj djelatnosti i propisima Hrvatske psihološke komore.“</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Gordana Kuterovac Jagodić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 45. Budući da je predviđeno da je sprječavanje nadzora teška povreda ugleda psihologa možda bi ovdje trebalo naglasiti da je ovlaštene psiholog dužan podvrći se nadzorom nad stručnim radom kao i da je poslodavac dužan omogućiti provođenje stručnog nadzora.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.</p>
<p>Inge Vlašić-Cicvarić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 46. Upozoravam na POGREŠKU: U članku 46. potkrala se greška kod referiranja na podstavke članka 42. - "izreći mjeru iz članka 42. stavka 1. podstavka 4. ovoga Zakona dok se uočeni nedostatci ne uklone" i "- izreći mjeru iz članka 42. stavka 1. podstavka 6. ovoga Zakona. .... (1. stavak ČLANKA 42. glasi: "(1)Članu Komore za teške povrede ugleda psihologa mogu se izreći ove mjere: - ukor - javni ukor - novčana kazna - brisanje psihologa vježbenika iz imenika psihologa vježbenika na vrijeme od šest mjeseci do tri godine - oduzimanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti." Dakle, ima ukupno 5 podstavaka, šesti na koji se referira čl 46. uopće NE POSTOJI. Budući 4. podstavak glasi "brisanje psihologa vježbenika iz imenika psihologa vježbenika na vrijeme od šest mjeseci do tri godine" pretpostavljam da se mjere koje poduzima Komora temeljem stručnog nadzora ne odnose na podstavak 4 nego 5. TAKOĐER PREDLAŽEM DODATI - u skladu s definicijom stručnog nadzora u članku 45, stavak 4. "Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja psihološke djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih psiholoških usluga, primjerenosti uvjeta i sredstava za obavljanje psihološke djelatnosti" - predvidjeti mjere ukoliko stručni nadzor utvrdi nedostatke glede primjerenosti uvjeta i sredstava za obavljanje</p>	<p>Djelomično prihvaćen Osim u dijelu primjedbi koje se odnose na obvezivanje poslodavca, obzirom da isto nije predmet uređivanja ovog Nacrta prijedloga Zakona.</p>

<p>psihološke djelatnosti propisivanjem vremenskog roka u kojem je POSLODAVAC dužan ukloniti nađene nedostatke (poboljšati uvjete i sredstva za rad psihologa u skladu s propisanim standardima). dr.sc. Inge Vlašić-Cicvarić, klinički psiholog</p>	
<p>Jadranka Zorić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 47. Smatram potrebnim preispitati visine novčanih kazni. Posebice u odnosu na privatnu praksu koja u našoj državi jedva preživljava.</p>	<p>Odbijen Ne kažnjava se onaj tko obavlja privatnu praksu u skladu s odredbama Nacrta prijedloga ovoga Zakona, već onaj tko obavlja djelatnost, a nije ispunio zakonom propisane uvjete.</p>
<p>Dario Vučenović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 48. Previsoka je kazna za psihologa kao fizičku osobu, trebala bi biti istovjetna kazni iz Članka 47 (2) za odgovornu osobu u prekršajno odgovornoj pravnoj osobi. Dodati članak (2) kojim se isključuje plaćajne višestruke novčane kazne - primjerice ukoliko je ista osoba pravna, odgovorna, a ujedno i fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije upisana u lmenik psihologa. Po ovom prijedlogu bi teoretski osoba trebala platiti tri novčane kazne za jedan prekršaj.</p>	<p>Odbijen Smisao izricanja kazne je kažnjavanje postupanja protivno pozitivnim propisima Republike Hrvatske.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 48. „Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije upisana u lmenik psihologa (članak 7.).“ – u Prijedlogu Zakona nije jasno definirano što jest a što nije psihološka djelatnost pa time ni ovaj dio prijedloga Zakona nije jasno određen</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Zvezdan Penezić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 52. (2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona Ministarstvo će ustupiti Komori sve neriješene zahtjeve za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog.“ – kako je pitanje priznavanja inozemne stručne kvalifikacije izuzetno ozbiljno i kompleksno, ovaj dio djelatnosti Komore treba jako dobro razraditi internim aktima (u dosadašnjim se to ne spominje)</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>Danijel Mišura NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI, Članak 52. Hoće li Ministarstvo prosljediti i novce uplaćene prilikom podnošenja zahtjeva za nostrifikacijom diplome ili će se i na to trošiti novci prikupljeni kroz članarinu?</p>	<p>Primljeno na znanje Komora je samostalna i neovisna i strukovna organizacija psihologa. Komora se financira iz članarina i drugih izvora i nije se pojavila potreba za dodatnim financiranjem iz proračuna.</p>